

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05.

Any XI N.º 538

Setmana del 14 al 20
de gener del 1990

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

*"Front a les lleis de
la inèrcia que semblen
dificultar l'obra de
Déu s'aixeca amb tota
majestat la llei d'una
potència irresistible
que aixeca la creació
vers el seu Creador."*

Llucià Cerfaux

Joves procedents de l'Est i de l'Oest es trobaren a Wroclaw per pregar sota els auspicis de la comunitat de Taizé

50.000 portadors de la pau

Del 28 de desembre al 2 de gener, 50.000 joves de diferents confessions cristianes vinguts de tot Europa s'han aplegat a la ciutat polonesa de Wroclaw convocats per la comunitat monàstica ecumènica de Taizé. La trobada s'emmarcava en el "Pelegrinatge de Confiança a través de la Terra" que el germà Roger, prior de Taizé, va proposar ja fa uns anys per tal que els joves de tot el món puguin endegar iniciatives de reconciliació i solidaritat començant pel propi entorn en què viuen i enderrocar els murs que encara separen la família humana.

Acollits amb una magnànima hospitalitat per les famílies cristianes de Wroclaw en les seves pròpies cases, els pelegrins —dels quals mil eren catalans— hem conegut la vida de les parròquies de la ciutat. En elles es feia cada matí una pregària i una reflexió en petits grups. A la tarda i al vespre es trobaven tots dues vegades per l'oració comuna que tenia lloc simultàniament a un poliesportiu i quatre esglésies del centre i per deixar-se interrogar per diversos textos bíblics i els testimonis de compromís de joves del Tercer Món.

L'encontre d'enguany ha tingut un caire singular perquè ha estat el primer en què els ciutadans dels països de l'Est han pogut acudir de forma multitudinària i totalment lliure. Els joves de l'Est i de l'Oest han viscut joiosos la possibilitat de compartir les seves experiències de fe i de treball i descobrir una munió de lligams inesperats. Això ha fet que, per sis dies, Wroclaw esdevingués un signe de la nova Europa que entre tots pot edificar-se, basada en la justícia i la cooperació sincera, sense les prepotències, les imposicions i les parcialitats que molts cops dominen les relacions entre els pobles i els Estats.

AFINANT

Afinant... la cronologia

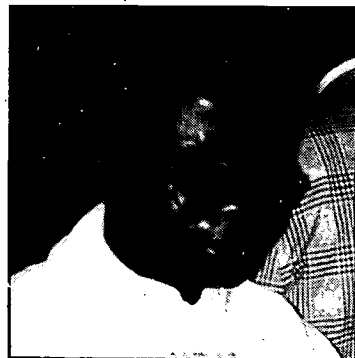
JOAN E. JARQUE I JUTGLAR

Durant aquests més de deu anys d'anar intentant "afinar" això o allò me les he hagut amb tota mena de temes; alguns ben intrascendents, per cert. El d'avui és històric; més modestament, cronològic. Aquest darrer cap-d'any es diria que ha impressionat la gent amb més intensitat que la dels altres caps d'any. És clar, no és el mateix canviar, com cada any, la xifra de les unitats que passar del vuit al nou de les desenes. Aquest senzill fet aritmètic ens ha enlluernat a tots, i xics i grans, gent d'a peu pla i magnats, amb el potènt i inevitable ressò dels mitjans de comunicació, ens hem posat a parlar —per lloar-la, analitzar-la o celebrar-la— de "la fi de la dècada"... Mentre que el què vàrem deixar enrera l'any passat va ser, si de cas, "els anys vuitanta". L'Era cristiana havent començat un any u —i no zero!—, la "dècada" no l'acabarem fins el trenta-u de desembre d'enguany, tant si es vol com si no es vol.

Un català i dos camerunesos morts al cor de l'Àfrica

El propassat 1 de gener morí, víctima d'accident automobilístic, en Xavier Antúnez i Tranque, de 32 anys. El fet es produí a uns 20 quilòmetres de la ciutat de Couala (Camerun). En Xavier era natural de Barcelona i havia completat els seus estudis a la Facultat de Teologia de Catalunya. S'havia format també a la Casa de Santiago. En l'actualitat estava treballant pastoralment a la Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapiscina, on era responsable de l'Agrupament Escolta i l'Esplai de Joves. Havia acabat també els estudis a l'INEF i era professor d'educació física a l'Institut de Sant Andreu de Palomar. En Xavier era molt estimat arreu per la seva bonhomia i el seu esperit sociable i comunicatiu. En el moment de produir-se l'accident, acabava d'arribar al Camerun, país africà on havia viatjat com a fruit de la seva inquietud missionera.

L'altra víctima és el jove sacerdot Josep Talom Ngakam. En Josep, format també a la Casa de Santiago, havia cursat els seus estudis al Camerun i a la Universitat Pontifícia de Sala-

manca, essent alumne del Col·legi Major "El Salvador". Havia treballat pastoralment a la Parròquia de Santo Tomàs de Villanueva d'aquella ciutat, on és molt recordat i estimat. Va ser ordenat sacerdot fa un any i mig a la diòcesi de Ngkongsamba (Camerun). I, actualment, era superior i professor del Seminari Sant Michel de Melong. També resultà mort el jove camerunès Maurice Kenfack, que iniciava el seu

encaminament cap al sacerdoci dins la mateixa Casa.

Aquestes morts sobtades han truncat la vida d'uns joves cristians generosos i abnegats que havien fet de la seva existència una ofrena a Déu i als germans. Moriren, precisament, el dia de la Jornada Mundial de la Pau. Que el Senyor els hagi fet entrar per sempre en la seva Pau i que la llavor per ells sembrada fructifiqui en el cor de molts.

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

us invita molt especialment al

II CICLE DE CONVERSES TEOLÒGIQUES sobre ELS GRANS TEMES DE LA FE CRISTIANA, AVUI pel Dr. Joan E. Jarque i Jutglar

I DÉU, LA TRANSCENDÈNCIA

- El "problema" de Déu.
 - La "noció" de Déu.
 - El Déu "personal" de la Revelació.
 - Maria la Theotokos - Maré de Déu.
- 3 Conferències

II JESÚS-CRIST, LA REDEMPCIÓ

- Del Jesús de la història al Jesucrist de la fe.
"L'anomenaràs Jesús, car ell salvarà..."
 - L'Alfa i l'Omega.
 - La Mare de Jesús.
- 3 Conferències

III L'ESPERIT CREADOR

- L'Esperit de Jesús
 - L'Església - "Poble convocat" - de Jesucrist
"Pedres vives"
 - Maria la "Dona".
- 3 Conferències

Lloc: Església de les Monges Agustines, Carrer Vallmajor, 29 - 08021 Barcelona
Dies: 29 i 30 de gener i 1, 5, 6, 8, 12, 13 i 15 de febrer.

Hora: a les 8 del vespre.
Transports: Bus 64, 16 i 17 i tren de Sarrià, estació Muntaner.

NOUS PELEGRINATGES DE CATALUNYA CRISTIANA per a l'any 1990

De l'11 al 26 de març:

GRÈCIA I TURQUIA. RUTA DE SANT PAU-ESGLÉSIES DE L'APOCALIPSI

Oberta la inscripció.

PELEGRINATGES EN PREPARACIÓ:

PARÍS, del 6 a l'11 d'abril del 1990

TERRA SANTA, del 29 d'abril al 7 de maig del 1990

BERLÍN I PRAGA, del 7 al 17 de juny del 1990

TERRA SANTA "especial joves" del 15 al 22 de juliol del 1990

ESTATS UNITS I CANADÀ - Santuaris del Nou Món, del 30 de juliol al 16 d'agost del 1990

TERRA SANTA, del 4 al 13 d'octubre del 1990

L'ARGENTINA I LES MISSIONS DE SANT IGNASI, del 7 al 23 de novembre del 1990

EGIPTE DELS PROFETES, del 30 de novembre al 9 de desembre del 1990

TERRA SANTA, del 26 de desembre del 1990 al 2 de gener del 1991

A final d'aquest mes de gener, demaneu el catàleg.

Thessaloniki

EDITORIAL

El president Bush li ha expressat públicament el seu reconeixement... Noriega ha enviat una carta al Papa en la qual li fa constar la seva gratitud "al Vaticà i, sobretot, al nunci per la manera com ha portat l'afer"... l'opinió internacional, majoritàriament, ha valorat de manera positiva la seva gestió... bon treball el de monsenyor José-Sebastián Laboa i de la Santa Seu en el terrible atzucac del Panamà! Podem sentir-nos-en joiosos i solidaris. L'autocrítica, quan cal, és sana, però ho és també —i menys exercida— la capacitat d'admirar els encerts dels germans.

La situació no era fàcil. En realitat, de facilitats només n'hi havia per a dues simplificacions: la de condemnar "el bruixot narcotraficant", com ara li diuen, passant per alt el procediment sagnant de la invasió ianqui, i la d'oposar-se a aquest, justificant Noriega. El Nunci no s'esllavissà per cap de les dues. I cal no oblidar la desproporció entre la seva insignificància material i el poder i la força de pressió de la primera potència mundial.

Alguns han al·ludit, en els seus comentaris sobre aquests fets, a la fina i sàvia diplomàcia vaticana. Però hi ha més que això. L'aptesa per percebre el fons sagrat

Monsenyor Laboa, un expert en humanitat

de la persona, malgrat totes les seves possibles deformacions, i la fortalesa d'ànim per no cedir enmig de la remolinada política i emocional de cada moment són valors més fondos. Seria banalitzar-los dir-ne diplomàcia. Més aviat fan pensar en aquella feliç expressió amb què el papa Pau VI va qualificar l'Església, en una ocasió memorable: "experta en humanitat". El nunci Laboa ha mostrat aquella vella saviesa. I l'ha servida, això sí, amb l'instrument d'una diplomàcia intel·ligent i de bona llei.

Entre les notes d'agència d'aquests dies, n'hi ha hagut una d'especialment expressiva del que acabem de dir. Noriega assistí, abans de sortir de la Nunciatura, a

una Missa celebrada pel Nunci. Hi eren presents, també, altres refugiats, d'origen divers, acollits a la Nunciatura. El tema de l'homília de monsenyor Laboa va ser "el dret a l'esperança". Val a dir que l'estrany general panameny, a més de les deu acusacions que oficialment li han estat fetes, tenia fama de pràctiques més o menys satàniques...

No tothom sap mantenir el respecte als drets inalienables de la persona, quan són en joc interessos als quals la persona fa nosa. Aleshores es fan servir els seus defectes o els delictes que li són atribuïts amb la pretensió de demostrar que aquella persona no té dret a res. En aquest sentit, ens han cridat l'atenció les invectives que han estat adreçades al nunci de Panamà, des d'Espanya, perquè, segons s'ha dit, quatre etarres figuren entre els refugiats d'aquella nunciatura. Nosaltres pensem, més aviat, que la delicadesa i el coratge amb què monsenyor José-Sebastián Laboa ha sabut menar el cas de Noriega són una garantia absolutament fiable de la seva capacitat de conciliar el bé de la persona i el bé de la societat. Des d'aquí, modestament, li expressem el nostre suport i la nostra admiració.

Ecologia i fe cristiana

RENÉ COSTE
Professor de l'Institut Catòlic

nos a aquests comportaments irresponsables.

Joan Pau II preconitza la formació d'una "consciència ecològica". Vol que es remunti a les fonts i que es consideri en el seu conjunt la profunda crisi moral de la qual la degradació del contorn és un dels aspectes preocupants. Acusa per l'aplicació sense discerniment dels progressos científics i tecnològics. Planteja el principi que la norma fonamental que ha de respectar, un just progrés econòmic, industrial i científic, és el respecte de la vida i, en primer lloc, de la dignitat de la persona humana.

Demana que es posi en pràctica una solidaritat mundial i que es compregui que no hi hauria un just equilibri ecològic si no s'ataca directament les formes estructurals de la pobresa. Afirmar que la societat actual no trobarà la solució al problema ecològic si no revisa seriosament el seu estil de vida. Tots hi estem compromesos.

"L'austeritat, la templança, la disciplina i l'esperit de sacrifici, declara Joan Pau II, han de marcar la vida de cada dia per tal de no veure'ns obligats a patir les conseqüències negatives per la incúria d'un petit nombre". I demana la instauració arreu d'una educació de la responsabilitat ecològica, la qual ha de començar en la família.

"I Déu va veure que allò era bo"

Tots aquests requeriments de moral ecològica comprometen a tots aquells que volen reflexionar, tant si són no-creients com si són creients. Per a nosaltres, cristians, el seu fonament s'inscriu al cor de la nostra fe. És el que clarament diu Joan Pau II: "Els cristians... saben que els seus deures en l'interior de la creació i els seus deures enfront de la naturalesa i del Creador formen part integrant de la seva fe". ¿N'estem suficientment convençuts?

Com explica el Sant Pare, la nostra responsabilitat ecològica es basa, en definitiva, sobre la

nostra fe en Déu Creador, el qual ha confiat el nostre planeta-terra a la responsabilitat de la humanitat, per tal que ella l'administri de manera responsable com un servei a Déu i al proïsme: de tots els éssers humans i especialment dels més pobres, preocupant-se per les generacions futures. Recordem-nos de les paraules del Gènesi: "I Déu va veure que allò era bo". El do que Déu ens ha fet del planeta-terra és un do meravellós. Com ho proclama un grafit sobre un pont de Washington: "La sort no es troba a cada cantonada".

És el pecat que, segons la Bíblia, ha destruït l'harmonia entre l'home i la creació. Quan ell se separa del pla de Déu Creador, l'home provoca un desordre que repercuteix inevitablement sobre la resta de la creació. Però el mateix Déu ha volgut ser el nostre Salvador en el seu Fill. Jesús ha ressuscitat i nosaltres estem cridats a ressuscitar amb ell. Com llegim a la segona carta de sant Pere, "nosaltres esperem un nou cel i una nova terra on habitarà la justícia". La nostra fe cristiana referma la nostra responsabilitat ecològica i ens dona una meravellosa esperança.

(De "la Croix")

RESPIR

COMPTE AMB LES BROSSES!

Corren pel món unes certes ànimes piadosament sol·lícites que, dutes per una també certa tirada inquisitorial, van adelerades a la recerca de brosses a treure de l'ull del germà. L'actitud és aparentment força evangèlica. Ja no ho foren tant les maneres si, per exemple, tens la brossa ja treta a la punta d'un mocador, que és com es treien abans les brosses, i la passeges per la cara del germà "operat" perquè s'adoni de la brossa que hi tenia i de la teva traça a treure'n. Tampoc no fóra evangèlic treure-la-hi fregant enèrgicament amb els dits, pel risc evident de buidar-li l'ull. Si no és amb el posat sincerament humil de qui sap que ell mateix hi té una biga, no veig cap altra manera evangèlica de treure brosses de l'ull, per molta fal·lera que hi mostrin certes ànimes piadoses d'un cert tirat inquisitorial.

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.L.I.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutjar
Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera, Joan Carrera i Planas
Edita: Fundació Catalunya Cristiana
Gerent: Jaume Roig i Torrentgener
Disseny: Josep Samper i Aledo
Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parroquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 05 08007 Barcelona
Impressora: Publiograf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.
Europa: 8.700 Ptes. Amèrica: 10.650 Ptes. Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. Filipines: 11.400 Ptes. Àsia (més oriental): 14.200 Ptes.

El que s'esdevé a l'est d'Europa no afecta solament els qui ho experimenten immediatament. Quan un gran mite s'enfonsa, la commoció sacseja a tots els qui han viscut pendents d'ell, fins i tot que fos per combatre'l. No cal dir dels qui el convertiren en far i ara es troben que s'ha apagat. Així pot explicar-se el silenci de tants davant la liquidació del comunisme o la seva pretensió de dissimular-la, presentant-la com a substitució d'un socialisme —el comunisme— per altre —el democràtic—, cosa que és falsa, o parlant exclusivament de llibertat. El que passa és molt més que tot això. És el marxisme el que ha fracassat allí on s'ha aplicat íntegrament, i no és una tercera via el que busquen els països de l'Est, sinó el sistema occidental complet, tant en allò polític i cultural com en allò econòmic i social, sense que les paraules-coartada de Gorbatsxev sobre un marxisme purificat puguin en realitat enganyar a ningú, i menys que a ningú, segurament, a ell.

La perplexitat enfront l'esdeveniment també afecta els catòlics que des de fa molts anys s'han sentit atrets pel marxisme i han tingut la seva màxima expressió en la teologia de l'alliberament. El seu silenci és significatiu. En realitat s'ha produït en ells un gran buit, i no solament no saben com omplir-lo, sinó que ni tan sols gosen reconèixer que existeix. Són, per això, els teòlegs muts.

No faré aquí l'exposició de tot allò elogiuable que té aquesta teologia. Qualsevol que hagi vist amb els seus ulls "els rostres de la pobresa" a Amèrica, com els denominà la Conferència Episcopal de Puebla, ha de respectar els qui han posat en el centre de la seva preocupació teològica la opció pels pobres, i fins i tot n'han donat testimoni amb la seva vida, com el jesuïta Ignacio Ellacuría i els seus companys. Tampoc no faré aquí la crítica religiosa d'aquesta teologia en allò que té de criticable la seva relectura del missatge cristià en clau "exclusiva" d'alliberament tempo-

Els teòlegs muts

JOSE MARIA GARCIA ESCUDERO

ral. Però a una teologia que se centra en aquesta mena d'alliberament és just demanar-li comptes de les fórmules que per aconseguir-la preconitza, quan està indicant que són unes fórmules equivocades.

La teologia de l'alliberament es recolza en dos principis: el primer és el rebuig incondicional de la societat capitalista, a la qual consideren irredimible, i el principal valor de la qual, la llibertat, no s'esmenta o és considerat com una simple façana enganyosa, ja que, segons la teoria de la dependència, el subdesenvolupament dels països pobres no és solament conseqüència de l'egoisme dels països rics, sinó condició del desenvolupament d'aquests. El paral·lelisme d'aquesta teoria amb les explicacions del socialisme "científic" de Marx sobre l'"inevitable" enriquiment de la classe social privilegiada a costa de la classe treballadora, és ben clar. I tots sabem en què ha quedat el pronòstic de Marx.

El segon principi és el marxisme. A això es replica que el marxisme només té pels teòlegs de l'alliberament un valor instrumental; però vet aquí que és l'únic instrument que recomanen, i això explica què una recent obra sobre el tema, després de lamentar la situació del poble oprimat a El Salvador, Xile i Brasil presenti al poble nicaraguenc "integrant-se activament en el procés de construcció

d'una societat nova i d'un home nou". En canvi, la tesi evolutiva del cardenal López Trujillo és senzillament "un instrument ideològic de legitimació de les estructures d'opressió".

Per aquesta teologia, la "praxi" és el criteri de veritat o d'autenticitat almenys; però ¿què fer si la "praxi" desqualifica el marxisme, revelant que pot ser instrument d'esclavització, i no d'alliberament? Això ja se sabia des de fa molt de temps. No és cap conformista, sinó el teòleg Hans Küng qui fa uns quinze anys, en la seva difosa obra "Ser Cristià", reconegué el fracàs del marxisme, la capacitat de renovació i millora demostrada pel capitalisme, i el fet que "ni a Orient ni a Occident, ni en el pla de la teoria científica ni en el de la praxi, s'ha desenvolupat altre sistema econòmic i social que eviti els defectes d'un sistema econòmic liberal sense causar altres mals majors i que sigui capaç de salvaguardar millor la llibertat, la democràcia, la justícia i el benestar".

Ara no és un teòleg el qui parla, sinó els pobles que han viscut sota el marxisme els que se'n desprenen. L'evidència del fracàs del sistema entra pels ulls. ¿O no? Els que l'han recomanat, almenys com a instrument d'anàlisi social, encara que de fet ha representant per ells molt més, ara deuen una explicació als seus seguidors. ¿Ha arribat el moment de substituir aquest instrument, o no? I, si no, ¿en què es fonamenten per decidir que l'instrument que el món comunista llença per inútil continua essent eficaç? Es comprèn que faci falta temps per assimilar completament un canvi de tal magnitud com el que presenciem; però si el termini per reaccionar s'allargués massa, seria forçós sospitar que, després de tant parlar de la "praxi" i del signes dels temps, ni aquests ni aquells interessen primordialment. No crec que aquest sigui el cas i per això estic esperant la resposta.

Cinquanta mil nois i noies cristians d'arreu d'Europa s'han aplegat a Wrocław, que és la tercera ciutat de Polònia, i abans fou l'alemanya Breslau, la capital de Silèsia. D'aquests cinquanta mil, mil eren catalans i sis-cents de la resta d'Espanya. Dels cinquanta mil, en conec una.

Es diu Maria, té divuit anys; l'any passat va anar a París en autocar i carregada amb la seva motxilla per la trobada que la comunitat ecumènica de Taizé convoca cada any en alguna ciutat europea (Barcelona el 85, Londres el 86, Roma el 87). Va plaure-li i ha estat treballant per pagar-se el viatge a Wrocław sense haver de demanar res. Aquests detalls, que no cal dir que no tenen res d'excepcional, els dec al relatiu coneixement que proporciona la relació entre pares i fills. El que si puc assegurar és que ha tornat contenta del seu pelegrinatge de deu dies: dos d'anada (quaranta hores d'autocar), dos de tornada (les tornades es fan més depressa i no va passar gaire

de les trenta hores) i sis d'eufòria polonesa i europea.

La Maria arriba a casa mentre sopem, descarrega l'enorme motxilla i ens posa una cassette. Una noia canta cançons poloneses que, no és estrany, són cançons religioses. Era la filla de la casa on estaven allotjades cinc catalanes. Elles sopaven a les set, a Wrocław: una llauna escalfada, pa, formatge, una fruita. Els últims dies s'acabà la llauna i pel retorn hagueren d'accontentar-se amb el formatge, la fruita i el pa. Però quan a les deu de la nit arribaven a Brzeg (quaranta minuts de tren) les esperava la família polonesa amb la qual vivien i els donaven un altre sópar. Parlaven i cantaven fins a la una. Si no han menjat gaire, encara han dormit menys.

Les trobades europees de Taizé són ecumèniques i monacals com la comunitat que les organitza.

Taizé en Wrocław

LLORENÇ GOMIS

za. Les pregàries i reunions per grups de llengües serveixen per a catòlics, protestants, ortodoxos i simples turistes. A Polònia, tanmateix, les pregàries ecumèniques començaven amb una missa a les vuit. Llegeixo a "Le Monde" una crònica sobre la trobada i explica què els joves soviètics que venien de Leningrad no van voler el lloc de culte separat que els tenien previst. "No hem vingut a Wrocław per estar entre nosaltres", van dir. A l'ecumenisme de Taizé s'hi afegia aquest any l'eufòria europea que viu tot l'Est. Ningú no volia restar al marge.

La ciutat polonesa era plena d'europeus d'Occident, però encara més de txecoslovacs i hongaresos. Maria va trobar pel carrer

un eslovè, Miro, que l'any passat havia vist a la trobada de París. És l'hora europea de l'Est. Si els governs esperen ajuda de l'Europa rica i van a assajar democràcia amb receptes occidentals, els joves de l'Oest troben en els seus col·legues de l'Est fervor, convicció, entusiasme: solidaritat sona popular en una Europa estranyament creient. No és estrany que el germà Roger, el prior de Taizé, s'hi trobés tan bé.

Quan els cristians catalans, amb un punt d'escepticisme, preguntaven als seus col·legues polonesos sobre aquell cridaner fervor religiós, els responien: "La fe ens ha ajudat per aconseguir aquest canvi. Ara la fe ens ajudarà a sobreviure".

L'any 1975, la meua dona i jo vam estar a Varsòvia amb Alfons Comín, González Ruiz, Ortega —ara portaveu de la conferència

episcopal— i alguns jesuïtes, i aquí encara era moda el diàleg cristiano-marxista. Vàrem veure clar el poc que l'afer interessava als polonesos, fins i tot als de Pax, que eren els nostres invitats. El catolicisme, a diferència d'aquí, no es proposava aprendre gran cosa del marxisme. Finalment han estat els catòlics els qui han tret de l'embull els comunistes. A vegades la fe fa miracles.

Maria ha portat papers de la trobada Taizé-Wrocław. Copio aquest testimoni: "Quan els meus compatriotes veuen la riquesa i l'abundor que existeixen als països d'Occident, pensen que els que allí viuen han de ser necessàriament millors. En trobar-nos podem veure que no som tan diferents, que ningú no pot pretendre que sap viure millor que l'altre".

Saber viure: art difícil. No podem pretendre que siguem els millors, en efecte. Hi ha un ecumenisme de l'aprenentatge.

(De LA VANGUARDIA)

ACUDIT

La casa comuna europea

És força sorprenent observar que Joan Pau II, aquest Papa al qual alguns s'obstinen a veure com un simple conservador sortit de les entranyes de l'Edat Mitjana, està essent presentat ara pel qui tenen visió més profunda com "el motor del canvi", un dels factors decisius per al tomb històric que 1989 ha suposat en la marxa del món.

En efecte: quan el fins ara cardenal Wojtyła va presentar-se al balcó de Sant Pere com "l'home vingut de lluny" i quan va reivindicar per a si mateix el títol del "Papa eslav", subratllant amb tota claredat que no hi ha més que una Europa, una "casa comuna", un espai humà "que va des de l'Atlàntic als Urals, des d'Escandinàvia al Mediterrani, sense murs ni blocs artificials i antinatural", estava profetitzant amb deu anys d'avançada el que ara estem vivint. Allò que semblaven quimeres de somiador és avui carn de la nostra història contemporània.

I quan el mateix pontífex s'atrevia a subratllar que la veritable unitat europea passava pel cristianisme, perquè foren les seves arrels cristianes les

que vertebraren Europa en el seu naixement, tornava a profetitzar totes aquestes coses que ara ens sorprenen: Polònia i Txecoslovàquia amb dos presidents catòlics, la revolució de l'Alemanya democràtica patrocinada des de les Esglésies Evangèliques, romanesos i hongaresos omplint de creus i ciris els seus carrers. I fins la recuperació de la llibertat religiosa en aquesta Rússia per la conversió de la qual pregaven els nens de Fàtima.

I què ens reserven ara els 90? ¡Vés a saber! Però no crec que es necessiti ser profeta per assegurar que en aquests propers anys Joan Pau II coneixerà els carrers de Budapest o de Praga, o a Estònia i Lituània trobades amb les masses no gaire diferents als que en els anys 80 celebrà a Madrid, a Mèxic o a Dublín. Si en els anys 80 fou profeta, serà missioner en els 90. I continuaran sense entendre'l aquells que no volen estendre.

J.L. MARTÍN DESCALZO

ARA MATEIX

Heu reparat quina ofensiva del diner ens està escometent? El Senyor va dir-nos: "No passeu ànsia pensant: què menjarem, o què beurem o què ens posarem?...". Però en aquesta adelerada societat nostra, ja no són només aquells interrogants sobre el menjar, el beure i el vestir els que ens preocupen. L'ansia ara és més aviat una altra: on obtindré per als meus diners un tant per cent d'interès més elevat? Impressiona observar com aquesta preocupació pel guany que, no cal dir-ho, és tan vella com l'home mateix, ara s'està fent massiva, impúdica, insistent. Anuncis als mitjans de comunicació, grans cartells a les portes de les Caixes, cartes amb el nom del destinatari ben destacat i amb un tractament que podria fer pensar que ens coneixem de tota la vida... tot per oferir-nos uns punts més d'interès o de desgravació fiscal. Fins no fa gaire, aquesta mena d'especulacions tenien lloc en uns cercles restringits de població. Avui ja han arribat al món dels pobres o, més ben dit, dels que ho eren fa quatre dies. Lluny de mi negar que hi tenen el mateix dret que tothom. Però, es tracta realment d'un progrés? Semblava que, a la nostra àrea econòmica, l'augment dels béns de consum podia ajudar-nos a superar l'ansia atàvica pel menjar, la beguda i el vestit. No ha estat ben bé així. S'ha transformat en una ansia més sofisticada, potser menys justificable i, cristianament, més perillosa. Un home primari basquejant-se pel pa, té un patetisme noble. Veure, tot fent cua en alguna Caixa, una persona que resta primària, malgrat els diners

La irresistible seducció del diner

J. CARRERA PLANAS

que ha aconseguit, discutir neguitosament sobre la rendibilitat de quatre quartos, ho trobo depriment.

Feia dies que em voltaven pel cap aquests pensaments, quan vaig rebre una visita inesperada. Una entitat bancària important m'enviava un representant a fer-me partícip d'una nova oferta: els comptes o llibretes a nom d'una parròquia podien gaudir d'un singular interès, a partir de la primera pesseta.... Una mica perplex, li vaig dir que gràcies, com era obligat, tot explicant-li, però, que la migradesa dels nostres recursos, en el cas de la meua parròquia, ens feia totalment insignificants i negligibles des de l'òptica d'un banc. Que amb nosaltres no hi tenien res a guanyar, vaja. Aleshores, aquell jove executiu, perfectament ensi-

nistrat, va pronunciar amb èmfasi una frase inversemblant: "tant se val, digué el que compti no és el bé del banc, sinó el de la comunitat cristiana...". Em va deixar mut... cosa que ell ràpidament aprofità per reblar el clau repetint la frase memorable. Jo no sabia què pensar. Que un banc professés, de cop, un altruisme com aquell podia resultar, segons com es mirés, entenedor, o fantàstic o, tal vegada, cínic, però, si de cas, amb el cinisme "light" i innocent dels "yuppies" cadells. D'altra banda, el fet d'haver utilitzat els termes "comunitat cristiana", en lloc de valer-se del més institucional i distant de "parròquia", feia un contrast molt cru: un alt interès bancari, era de debò, un bé per a una comunitat cristiana?

Sé prou que en un moment es poden trobar entre set i setanta arguments a favor de cercar la millor rendibilitat dels diners, a fi de bé i sense pecar... que blasmar l'afició al guany pot ser considerat ingenu, desassenyat o demagògic, mentre que no ho és gens queixar-se de "l'onada d'immoralitat" que ens envaeix... que allò de la impossibilitat de servir alhora dos senyors es pot assuaujar a base d'exègesi... Però, si més no de tant en tant, convé saber adonar-se i sorprendre's de com els mateixos cristians hem arribat lluny de la literalitat de les paraules de Jesús. Potser ja no ens resta cap altra sortida que aquella de "feu-vos amics amb el diner enganyós" (Lc. 16,9), ni cap altra esperança que allò definitiu de "humanament és impossible, però tot és possible per a Déu" (Mt. 19,26).

Agraïment

Sr. Director:

A la Verge del Bon Any a qui havíem confiat el dia.

Al President de la Casa —Museu de Petra per la conferència Religiosa— Cultural sobre en Juníper Serra.

A les Filles de la nova beata sor Francina-Anna per les seves atencions durant la visita al seu convent.

Al rector i Coral de Sencelles junt al seu director per la magnífica interpretació del Nabucco, cançons mallorquines i les glosses a la Beata; pel profund sentit espiritual que va deixar el "Cant dels Adéus" interpretat per la Coral i els 183 excursionistes, juntes les mans.

El ressò de l'aplaudiment final dintre la parròquia de Sencelles era d'agraïment a Déu per aquest meravellós dia 21 d'octubre.

ANTONI AMORÓS

dre hores i hores en actitud receptiva davant l'anomenada "caixa tonta", que de "tonta" no en té res.

La majoria dels programes de la nostra televisió són totalment negatius i nocius: el crim, el divorci, l'adulteri i la cobdícia es presenten preparats amb colors atractius, perquè tot això distreu l'home del problema més important que és el de la seva immortalitat.

Sense una televisió cristiana perdrem el temps. Els cristians hem perdut una ocasió de no comptar amb una cadena pròpia de televisió, entre les privades que s'han atorgat. Però encara hi som a temps: el voler és poder i que no es digui que manquen diners, perquè els diners sortirien, com han sortit altres vegades per obres que s'han fiat de la Providència.

M. MIRET

Al Sr. Jordi Basses

Sr. Director,

És la primera vegada que us escric i haig de dir-vos que rebo el setmanari amb tota puntualitat gràcies a vosaltres i a un benefactor.

Amb tot, voldria exposar la meua opinió sobre l'actitud de "Catalunya Cristiana" i d'alguns dels seus col·laboradors.

Personalment no m'agraden les reaccions polèmiques que fàcilment acollíu: "Respostes", "Contra", etc. Al meu entendre tot això hauria d'acceptar-se solament en la secció "Cartes al Director", però no en la resta del setmanari.

I ara una opinió: El vostre col·laborador Jordi Basses escriu a José I. González Faus (CC. 532) per un article a un diari ("Diari de Barcelona") que la gran majoria dels vostres lectors no llegim. No es tracta d'una resposta sinó d'una avinentesa que en Jordi Basses aprofita per expressar les seves idees, que m'han ferit. Jo com a cristià no puc acceptar el judici negatiu sobre els altres quan diu: "El poc prestigi popular que hi gaudeix a Amèrica llatina l'esperit de laboriositat..."

Jo, des d'un país del Tercer Món trobo que abans de jutjar cal pregun-

punts del mateix escrit que no comparteixo. No crec que cap dels jesuïtes assassinats s'atreveix a dir que els llatino-americans són uns ganduls.

JAQUIM VALLMAJÓ
Kgalí, Rwanda

Toc d'alerta

Sr. Director:

Referent a l'article "ACUSACIÓ A T.V.3.", publicat en la secció de OPINIÓ, del n.º 530 de "CATALUNYA CRISTIANA", valgui per endavant la més fervent felicitació per partida doble, al setmanari, per assumir la seva difusió, i al Sr. JORDI BASSAS per la seva valentia a exposar el seu punt de vista, tant encertat, sobre el programa de T.V.3. "LA VIDA EN UN XIP" que tanta acceptació sembla tenir entre els televidents catalans.

Assentada aquesta premissa, vull manifestar la meua conformitat amb

el criteri del Sr. BASSAS, en posar en relleu la manca d'objectivitat que acostuma a caracteritzar el presentador del programa i els seus convidats, en presentar els temes des d'un punt de vista molt "racional" i de mània ampla, que pot ser tan popular com vulgueu, però que èticament són poc aconsellables per qui pensi en "cristià" que són molts més del que ell es pensa.

És molt fàcil de "pontificar" sobre certs aspectes de la societat actual, i per això, els creients hem d'estar alerta davant d'aquests exemples que "innocentment" ens volen fer dubtar dels nostres principis; ja n'hi ha prou que s'ho creguin els seus incondicionals, i per això en programes com aquests és recomanable de prémer el "botonet" i anar a dormir tranquils: ¿no us sembla més bo aquest remei que no haver de prendre després una aspirina?

RAMON SOLÀ i CONANGLA

Sense una televisió cristiana estem perdent el temps

Sr. Director,

"Si l'Església no fos divina, el cine la mataria", digué Rucabado ja fa anys. Amb més raó podríem dir ara que la que mataria l'Església —si no fos divina— seria la televisió.

No ens hem de quedar tranquils pensant que com que realment l'Església és divina, Déu ja ens traurà les castanyes del foc, ja que tots sabem que Déu actua amb la nostra col·laboració. Desenganyem-nos, si no tenim una antena pròpia dels cristians, la humanitat continuarà estimbant-se a l'agnosticisme i amoralisme que la va degradant. Avui per avui el mitjà que forma, al·licona i arrossega les masses —principalment la joventut— és la televisió. Ja no és la família la que garanteix la fe. El lloc d'honor en la llar no són els pares ni els avis, ni l'estampa pietosa, avui arraconada, sinó l'aparell televisiu. Són molts els incapaces de suportar la celebració d'una Missa que ultrapassi la mitja hora, però són capaços, en canvi, de roman-

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

Vols donar una llar a infants que no en tinguin?

Desitjo fer-me AMIC D'ALDEES INFANTILS SOS DE CATALUNYA

Passeig de Sant Gervasi, 24 - 08022 Barcelona - Tels. 417 75 39 - 212 09 24

1. - Amb la subscripció de:

_____ Ptes.

que faré efectives amb pagament: Trimestral ☐ Semestral ☐ Anual ☐

2. - Apadrinant a:

Un infant amb 2.500 ptes. al mes ☐

Una casa amb 10.000 ptes. al mes ☐

Nom i dos cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____

Banc o Caixa d'Estalvis: _____

Agència: _____

Direcció: _____

Compte corrent o Llibreta d'Estalvis núm.: _____

Senyali amb una X els requadres que li interessin.

Retrospectiva de l'any 1989

L'Església en un món en moviment

L'any 1989 ha vist intensificar-se els conflictes entre diversos llocs del globus (Líban, Israel, Palestina, el Salvador, Panamà, Colòmbia, Romania...) i exarcebar-se, notablement a Europa occidental, els sentiments xenòfobs; ha estat l'ocasió de contactes múltiples i fructuosos entre les grans potències. 1989 ha vist ensorrar-se el Mur de Berlín i obrir-se les fronteres entre l'Est i l'Oest sota la pressió pacífica de les masses populars: tot un símbol d'una voluntat de diàleg entre els pobles que cada dia s'afirmen més i en els quals l'Església catòlica no hi és estranya.

L'Església catòlica conscient dels objectius que sostenen les relacions internacionals, ha pres la seva responsabilitat i s'ha compromès per promoure la pau i la justícia. Diversos èxits marquen aquests dotze últims mesos: la primera trobada d'un cap del Kremlin amb el Papa, els èxits considerables de la política del Vaticà envers els països de l'Est així com les nombroses iniciatives de pau preses per Roma per intentar apaivagar els conflictes del Pròxim Orient. Suïssa va acollir el mes de maig la Reunió ecumènica europea "Pau i Justícia": un esdeveniment de les diverses Esglésies cristianes, de l'Atlàntic als Urals, sobre el tema de la justícia, de la pau i de la salvaguarda de la Creació. Tal com ho ha manifestat el Papa, es la primera vegada des de l'època de les "separacions" que totes les Esglésies i comunitats eclesials d'Europa han manifestat la seva voluntat de servir a la pau i a la justícia sobre la base de l'Evangeli.

TROBADA HISTÒRICA: MIKHAIL GORBATXEV I JOAN PAU II

L'1 de desembre, Mikhaïl Gorbatxev, cap del Kremlin, s'ha trobat amb Joan Pau II al Vaticà en una atmosfera molt cordial. Els dos homes s'han posat d'acord per millorar i

institucionalitzar les relacions entre la Santa Seu i l'URSS. Una visita del Papa a l'URSS ha estat projectada, a menys que sigui exclosa en un proper futur: en efecte, Joan Pau II no respondrà a la invitació de Mikhaïl Gorbatxev fins que la situació de l'Església no hagi millorat a l'URSS. La discussió que la posaria en igualtat amb les altres comunitats eclesials, ha estat abordada i s'han fet avenços en aquest sentit. Després d'algunes setmanes, dotzenes de parròquies d'aquesta Església catòlica de ritu bizantí que va ser incorporada per força al Patriarcat de Moscou l'any 1946, han obtingut el seu reconeixement per les autoritats locals.

APROPAMENT AMB L'EST

S'han produït sensibles apropaments en la política dels governs envers l'Església. Polònia ha estat el primer estat del bloc de l'Est a reprendre les seves relacions diplomàtiques amb el Vaticà: el 2 de juliol, el Vaticà va publicar

el text d'una carta enviada l'11 d'abril passat per Joan Pau II al cardenal Jozef Glemp, primat de Polònia, amb motiu de la represa de les relacions diplomàtiques entre la Santa Seu i Polònia. Pel que fa a Hongria, restablirà les relacions diplomàtiques amb la Santa Seu aquest mes de gener o febrer del 1990. Una liberalit-

Roma.- El papa Joan Pau II en el balcó central de la Basílica de Sant Pere desitjant un feliç Nadal arreu del món.

zació es confirma igualment a Lituània, a Txecoslovàquia, a Rússia blanca i en d'altres estats bàltics, marcada notablement per les noves nominacions episcopals, bloquejades durant molt de temps pel poder.

PROPER ORIENT

El 15 d'agost el Papa va suspendre oficialment anar al Líban. A Beirut els trets han continuat i el nou president, René Moawad, fou assassinat el 22 de novembre, pocs dies després de pujar al poder. Joan Pau II sempre ha manifestat la idea de fer una visita pastoral al "País dels Cedres". Igualment el Papa també ha mostrat diverses vegades el seu interès per les aspiracions del poble palestí de viure en el seu propi estat, al costat d'Israel.

Joan Pau II responia també així a la repetida crida dels caps de les Esglésies cristianes de Jerusalem. La universitat catòlica de Betlem que es beneficiava de l'ajuda del Vaticà, fou tancada el 21 d'octubre del 1987 per les forces d'ocupació israelianes. La universitat continua tancada igual que les altres universitats palestines en els territoris ocupats.

SOBRE EL PLA ECUMÈNIC

1989 ha vist concretar nombrosos esforços en el domini de l'ecumenisme. De l'1 de gener al 10 de juny el Papa va visitar els cristians d'Escandinàvia, efectuant així 42 viatges pastorals fora d'Itàlia. Aquesta visita als catòlics que viuen a la diàspora enmig d'una gran majoria de luterans ha revifat

el diàleg ecumènic en la regió. Monsenyor Robert Runcie, president de la Comunió anglicana i arquebisbe de Canterbury, es va reunir amb Joan Pau II al Vaticà després d'una visita oficial que va efectuar el 29 de setembre al 2 d'octubre.

Els dos homes van abordar les qüestions de l'ordenació de les dones i de la primacia del Papa: Monsenyor Runcie ha subratllat que l'ordenació de les dones no provoca pas un refredament del diàleg anglicano-catòlic. Va declarar que els anglicans a poc a poc reconeixen la funció del bisbe de Roma una primacia universal lligada a la seu de Pere. Nous problemes han sorgit en les relacions amb el Patriarcat de Moscou, pel que fa a l'Església ucraïnesa-catòlica. El cardenal Johannes Willebrands per raó d'edat ha deixat la presidència del Consell pontifici per a la

AJUDA A L'ESGLÉSIA DE ROMANIA

COORDINA: Caritas Parroquial de Sant Andreu de Llavaneres, amb la col·laboració del Centre Ecumènic de Catalunya.

ENVIA EL TEU DONATIU A:
Caixa de Pensions "La Caixa",
Agència 416, Cta. Cnt. 753 / 54
i a altres oficines.

promoció de la Unitat dels Cristians; ha estat reemplaçat per l'australià Edward Cassidy.

LA "DECLARACIÓ DE COLÒNIA"

El 26 de gener es va publicar una declaració firmada per 163 professors de teologia de l'Alemanya de l'Oest, de Suïssa, d'Àustria i d'Holanda: la "Declaració de Colònia", en la qual són criticades certes tendències de l'Església catòlica i diversos incidents que s'han produït en el seu si. Les signatures manifesten també la seva ànsia de diàleg i la seva voluntat de comprometre's "per una catolicitat oberta". Els punts de fricció concernen notablement la nominació dels bisbes sense respectar les Esglésies locals, l'atorgament del permís d'ensenyar en nom de l'Església i la competència doctrinal del Papa el qual refusa l'abús de certs dominis (cf. "Humanae Vitae"). Això va produir durant l'any diverses reaccions al voltant de la crítica a la solidaritat.

ELS DOCUMENTS DEL VATICÀ

El Vaticà va publicar l'any

1989 diversos documents expressant l'atenció que l'Església posa en grans problemes del món. Una declaració titulada "L'Església davant el racisme" va ser presentada a la premsa el 10 de febrer. Sobre tot proposa la reflexió de l'Església sobre el sistema moralment injust de l'apartheid. El Consell pontifical per a les Comunicacions socials va publicar amb motiu de la 23 Jornada mundial de les Comunicacions socials, el 7 de maig, una presa de posició sobre la pornografia i la violència. En una carta apostòlica sobre els laics titulada "La vocació i la missió dels laics en l'Església i en el món" el Papa ha resumit els resultats de l'últim sínodo dels bisbes.

Per al 50è aniversari de l'inici de la guerra ha adreçat una carta a l'Església universal i als bisbes polonesos. El 14 de desembre la Congregació per a la Doctrina de la fe ha publicat una "Carta als bisbes de l'Església catòlica sobre alguns aspectes de la meditació cristiana": El Papa posa en guàrdia els cristians contra el perill de tècniques orientals de meditació. El Vaticà també ha publicat una reflexió encoratjant el treball ecumènic en el camp de la comunicació.

LES VISITES AL VATICÀ

Un Congrés sobre la SIDA ha estat organitzat al Vaticà del 13 al 15 de novembre. Els bisbes europeus han participat en un Simposi sobre el tema de les secularitzacions. La primavera els representants de l'episcopat dels Estats Units s'han reunit al Vaticà per una "Trobada cimera; a mitjans novembre hi ha hagut el torn dels bisbes d'Alemanya de l'Oest, però la Declaració de Colònia no era a l'ordre del dia de les discussions.

ELS VIATGES DEL PAPA

Joan Pau II ha efectuat quatre viatges pastorals a l'estranger durant 1989. Ha visitat els cristians d'Escandinàvia, de Madagascar, de Zàmbia, de Malawi, de Corea del Sud i d'Indonèsia. A Timor-Oriental, una antiga colònia portuguesa annexionada a la força per Indonèsia, la seva presència que no ha estat entesa per tots, ha provocat aldarulls. A Santiago de Compostel·la, on el Papa havia invitat joves d'arreu del món, va trobar-n'hi prop de mig milió i els

va adreçar un missatge d'esperança.

CONTROVÈRSIES, NOMENAMENT, PREMI NOBEL DE LA PAU

Un convent de Carmelites instal·lat en l'emplaçament de l'antic camp de concentració d'Auschwitz, a Polònia, ha suscitat una violenta controvèrsia després que un acord preveient el seu trasllat el febrer proppassat no ha estat respectat. L'assassinat el 16 de novembre de sis jesuïtes i de dues dones a la universitat catòlica de centramèrica (UCA) de San Salvador ha suscitat la indignació arreu del món. El pare Georges Maria Martin Cottier, dominicà genovès, ha estat nomenat, el 18 de desembre, teòleg de la Casa Pontificia. El Dalai Lama ha rebut el premi Nobel de la Pau el 5 d'octubre, suscitant la colera de la Xina, que actualment ocupa el Tibet.

EL TREBALL DE LA CONFERÈNCIA DELS BISBES

La Conferència dels bisbes suïssos (CES) ha decidit, per

donar continuïtat a la reunió de Basilea, de comprometre's en allò que l'Església catòlica vol representar el més bé possible a la reunió ecumènica mundial que se celebrarà a Perú el 1990. La CES s'interessa sobre les qüestions dels refugiats i de la política d'asil: abona les mesures proposades pel Consell Federal a favor d'un compromís més intens de Suïssa en la lluita contra les arrels de la immigració. Ha nomenat les quinze dones membres de la Comissió "La dona en l'Església". S'ha manifestat sobre la declaració de Polònia. Pels bisbes de Suïssa, aquesta declaració suscita bones qüestions i planteja problemes que han de ser presos seriosament. Tanmateix la CES lamenta el to de la carta que segons el seu parer no afavoreix el diàleg. Els bisbes han expressat la seva preocupació enfront els antics seguidors d'Econe: desitgen una millor col·laboració amb les instàncies romanes sobre la seva reintegració en l'Església catòlica. La CES s'ha interessat pel diàleg amb l'Islam a Suïssa. Ha creat un dicasteri per a la cultura. La CES s'ha ocupat de la preparació del Sínodo dels Bisbes a Roma sobre "la formació dels preveres en les circumstàncies actuals".

El Nadal d'enguany a Betlem

"Un dia de dol i de pregària pels màrtirs"

Uns opúscles van ser distribuïts a la ciutat de Betlem, en els territoris ocupats per Israel, per demanar la vaga general el 24 de desembre, vigília de Nadal per als catòlics i el 6 de gener, vigília de Nadal per als grecs-ortodoxos. Les festes de Nadal han de ser transformades en "dies de dol i de pregària per les ànimes dels màrtirs" de la intifada.

Dos sacerdots caminen sota el campanar de la basílica de la Nativitat de Betlem durant la tradicional processó de sacerdots i religiosos la vigília de Nadal, des de la plaça del Pessebre fins a l'església on assenyala el lloc on diuen que va néixer Jesús.

Signats pel Comandament nacional unificat de la intifada, aquests opuscles distribuïts en la regió de Betlem, demanen que totes les festivitats no-religioses de Nadal siguin suprimides, que les cerimònies siguin limitades als serveis religiosos en la basílica de la Nativitat i que la població transformi aquesta festa en "dia de dol".

El 24 de desembre i el 6 de gener han de ser consagrats a "visites de solidaritat amb les

famílies dels màrtirs, dels presoners i dels ferits, a l'ajuda mútua als necessitats i a la pregària per a les ànimes dels màrtirs en les esglésies i les mesquites". El 23 de desembre i el 5 de gener, els magatzems podran tanmateix restar oberts, així ho adverteixen els opuscles clandestins.

Els caps de les diferents comunitats cristianes de Jerusalem van decidir anul·lar durant aquella setmana la tradi-

cional processó de Nadal a Betlem i a restringir la manifestació del misteri de la Nativitat a les cerimònies litúrgiques en les esglésies, en signe de simpatia per aquells que ploren els seus morts. En un missatge firmat pel patriarca grec-ortodox Diodoros Ier, el patriarca llatí Michel Sabbah, el patriarca armeni Yeghishe Derderian i la Custòdia de Terra Santa, monsenyor Carlo Cechitelli, els responsables de les Esglésies han fet una crida a la pregària a favor de la justícia, de la pau i de la fi dels sofriments de la població.

Ràdio Vaticana va donar el dimarts 26 de desembre una exposició breu de la celebració del Nadal en el món. Monsenyor Michel Sabbah, patriarca llatí de Jerusalem va celebrar la missa de Nadal a la església de Santa Caterina contigua a la basílica de la Nativitat de Jerusalem. L'arquebisbe anglicà Desmond Tutu, premi Nobel de la pau, hi era present. Va subratllar els drets dels Palestins i dels jueus a la seva pròpia pàtria. Monsenyor Sabbah, va demanar als fidels que s'unissin a la pregària per a la pau i la justícia a Terra Santa i llança una crida a la reconciliació entre àrabs i jueus. "La justícia i la pau no seran instaurades, va declarar, fins que cada u no redescobreixi la cara de Déu en el seu adversari".

L'arquebisbe Michael Sabbah —el Patriarca llatí de Terra Santa— sosté el Nen Jesús durant la Missa del Gall a l'església de Santa Caterina, al costat de la basílica de la Nativitat, on segons la tradició va néixer Jesús.

BARCELONA

Carta a una dona de Basilea

"Que la Setmana per la Unitat dels Cristians sigui marcada pel foc de l'Esperit"

Benvolguda Christina
El maig passat, durant la celebració de Clausura de la Trobada Ecumènica Europea "Pau i Justícia", a la plaça de la catedral de Basilea, se'ns va suggerir escriure un compromís en una postal amb la pròpia adreça i passar-la al veí, qui ens l'havia de trametre sis mesos més tard, com a recordatori del compromís contret.

Aquell dia li vaig passar a vostè la meua postal, i ara, puntualment, passats els sis mesos, l'he rebuda amb les seves paraules de "Erinnerung und Ermahnung, mit schwesterlichen Gruss", que entenc que signifiquen "recordatori i exhortació, amb salutacions fraternals". Gràcies per complir la promesa i per les seves paraules.

Torno a llegir les paraules que havia escrit: "Dir sí, i

lluitar per tal que algú més digui SÍ, a la Justícia, la Pau i la Integritat de la Creació". Potser recordi que durant la celebració de clausura, la predicació de Halina Bortnowska, revestida del "vestit ecumènic", havia acabat dient sí a cada persona, acceptant el veí tal com és, perquè Déu desitja que la justícia i la pau s'abraçin. Aquesta va ser la font de les meves paraules.

Moltes coses han passat des d'aquell 24 de maig, dominica de la Trinitat. Molts esdeveniments han tingut lloc a Europa al llarg d'aquests sis mesos (set en el moment que escric). Molts cristians d'Europa oriental han dit sí a la Justícia, la Pau i la Integritat de la Creació, han posat en pràctica les recomanacions del document final aprovat per la Trobada Ecumènica de Basilea.

Colze a colze amb els seus conciudadans, han lluitat "contres violacions" (Document pàr. 73), i pel tot inseparable dels drets humans: polítics, civils, socials, econòmics i culturals, incloent el dret a l'autodeterminació (pàr. 86g, pàr. 84c). Han actuat d'una manera no-violenta (pàr. 75, pàr. 86i).

L'onze de novembre, segona dominica d'Advent, a la meua església vaig escoltar Isaïes 11, 1-10, Salm 71, Romans 15, 4-9, Mateu 3,1-12. Sant Pau ens deia que ens acceptéssim els uns als altres, i em va fer recordar la predicació de Bortnowska. Les altres lectures podien ser vistes essent dutes realment a terme a l'Europa de l'Est. "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí" (Mat 3,3). Trenqueu les muralles d'injustícia, odi, opressió. I el mur de Berlín esta-

va essent enderrocat.

Jo era a Berlín aquell 13 d'agost del 1961, quan la frontera entre Est i Oest va ser tancada i van començar els preparatius per erigir el mur, i guardo el record d'aquell dia. Ara, vint-i-vuit anys més tard, puc veure prevaler la pau i la justícia. La Trobada de Basilea no ha estat en va.

Nosaltres a l'Europa occidental no ens hem atrevit a lluitar tan fort com els de l'Est, hem tingut "por del foc de Déu i de la seva flama ardent" (Pregària pel do de l'Esperit Sant, dissabte 20 de maig). Preguem per tal que durant la propera Setmana de pregàries per la Unitat dels cristians —18 al 25 de gener(*)— també nosaltres siguem marcats pel foc de l'Esperit.

Per tal que arreu d'Europa puguem viure en la casa comu-

na europea (document pàr. 66-68), perquè les fronteres, particularment entre Est i Oest, hagin perdut llur caràcter de separació (pàr. 86g), i Europa es reestructuri en el marc de la transformació de la ciutat mundial (pàr. 89). I puguem menjar tots junts, tal com vàrem fer a Basilea al final de la Trobada, fruit dels aliments preparats per dones de Basilea com vostè, en anticipació del banquet etern del Regne.

Amén.

FELIX SALTOR

(*)A Catalunya, el "Retrobament Ecumènic" del 3 de febrer estarà dedicat al document de Basilea.

(Traduït de l'original anglès).

A V I S O S I C O M U N I C A T S

•**Encontre missioner d'orientació vocacional.**— Se celebrarà els dies 20-21 de gener. Les missioneres i missioners combonians t'ofereixen dos dies de convivència per a aprofundir alguns aspectes del Tercer Món des de la nostra perspectiva cristiana i maneres concretes de compartir la teua vida, comproment-se en una ajuda concreta. Joves de 17 a 25 anys. Comença dissabte 20 a les 11 ho-

res. Portar la Bíblia o el Nou Testament. Allotjament a casa nostra. Aportació econòmica voluntària. Informació: Missioners Combonians, c/ Felipe i Codina, 59. Tel. 427 85 77.

•**Santa Església Catedral de Barcelona.**— Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians. Dies: del 18 al 25 de gener: 4 tarda, exposició del Santíssim. 6 tarda: Rosari i pregàries. Benedic-

ció i Reserva. 7 tarda: Eucaristia. Tothom hi és convidat a participar. XVIII aniversari de la mort del Rvdm. Mons. Gregori Modrego i Casaus. Darrer arquebisbe difunt d'aquesta Seu. Dimecres, dia 16, a les 10 del matí, celebració de l'Eucaristia en record seu. XXXIV aniversari de l'ordenació episcopal del Sr. Cardenal. En totes les celebracions de l'Eucaristia del dia 22 de gener,

dilluns, a l'Església Catedral es prepararà especialment pel Rdm. Mons. Narcís Jubany i Arnau, Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, en el XXXIV aniversari de l'ordenació episcopal.

•**Dins la setmana per la unitat dels cristians, pregària ecumènica per l'abolició de la tortura.**— Preparat per l'ACAT (Acció dels Cristians per l'Abolició de la

Tortura). Tindrà lloc a l'església del monestir de Sant Pere de les Puel·les, c/ d'Angli, 55 (Sarrià), on hi ha el local social de l'entitat, **divendres, 19 de gener**, a 2/4 de 9 del vespre. Tothom hi és convidat. •**Celebració en Cant Gregorià.**— Diumenge, dia 21, diumenge III durant l'any, a les 10.30 del matí, a l'església de Sant Felip Neri de Barcelona, c/ Plaça de St. Felip Neri, 5.

Diputació, 185, 3r, 1
Telèfon 2536442
08011 BARCELONA

SETMANA DE PREGÀRIA UNIVERSAL PER A LA UNITAT DELS CRISTIANS 18 - 25 DE GENER DE 1990

(1ª ED.)

PROGRAMACIÓ dels actes que, en ocasió de la Setmana de Pregària per a la Unitat (1990), coordina el Centre Ecumènic de Catalunya

19 de gener, divendres
Pregària ecumènica. Barcelona, Església Evangèlica (amb la participació de l'Arxiprestat de Provençals), carrer de la Nació, 24 (Clot), a les 20 h.
Conferència sobre El Consell Mundial de les Esglésies. Sabadell, Església Episcopal Reformada Espanyola, carrer del Sol, 218, a les 21 hores.

20 de gener, dissabte
Conferència sobre La Trobada Ecumènica Europea PAU i JUSTÍCIA (Basilea, 15-21 de maig de 1989) a càrrec d'Antoni Matabosch. Terrassa, Cercle Catòlic, carrer de la Font Vella, 40, a les 19 h.
Cant de vespres en ritu bizantí. Barcelona, Església Ortodoxa de la Protecció de la Mare de Déu, carrer d'Aragó, 181 (Muntaner), a les 19.30 hores.
Pregària ecumènica (convocada per ACAT). Barcelona, Monestir de Sant Pere de les Puel·les, carrer d'Angli, 55, a les 20.30 h.

21 de gener, diumenge
Divina Litúrgia en ritu bizantí. Sant Andreu de Llavaneres, Església Parroquial, Pl. Abat G.M. Brasó, 1, a les 11 h.
Eucaristia. Sabadell, Església Episcopal Reformada Espanyola (amb la participació de l'Església Evangèlica, de Rubí), carrer del Sol, 218, a les 11 h.

22 de gener, dilluns
Conferència sobre L'Església Ortodoxa Russa a càrrec de Sebastià Janeras. Barcelona, Parròquia de Sant Miquel dels Sants, carrer de l'Escorial, 163, a les 21.30 h.

24 de gener, dimecres
Conferència sobre La pau de l'home en la Creació a càrrec de David Muniesa. Terrassa, Parròquia de la Santa Creu, carretera de Rellinars, 110, a les 21 hores.

25 de gener, dijous
Conferència sobre L'Església Ortodoxa a l'Europa de l'Est a càrrec de Sebastià Janeras. Barcelona, Parròquia de Sant Medir, carrer de la Constitució, 17 (Sants), a les 21.30 h.

26 de gener, divendres
Conferència sobre La pau de l'home en la Creació a càrrec d'Ezequiel Sendrós (tot seguit, sopar de germanor). Terrassa, Església Evangèlica de BETEL, a vinguada de Barcelona, 146, a les 21 hores.

27 de gener, dissabte
Celebració interconfessional de la Paraula. Barcelona, Església Evangèlica Alemanya, carrer de Brusi, 94, a les 20 hores.

28 de gener, diumenge
Eucaristia per a la unitat dels cristians. Barcelona, Parròquia de Santa Agnès, carrer de Sant Elías, 23, a les 13 hores.

3 de febrer, dissabte

IV RETROBAMENT ECUMÈNIC

sobre el tema PAU, JUSTÍCIA I INTEGRITAT DE LA CREACIÓ, amb la participació de Joan Botam, introducció, Rector Vall, Felix Saltor, Juli Ferrer, Antoni Matabosch i Vicenta Ferrer, presentació: Sant Cugat del Vallès, Casal Borja, carrer de Llaseres, 30, de les 9.30 a les 17.45. Informació i inscripcions: Rodrigo i Maria-Rosa, tels. 2074016 i 2588648.

URGELL

V Jornades de Caritas Andorrana

"No és cristià tancar les portes als marginats"

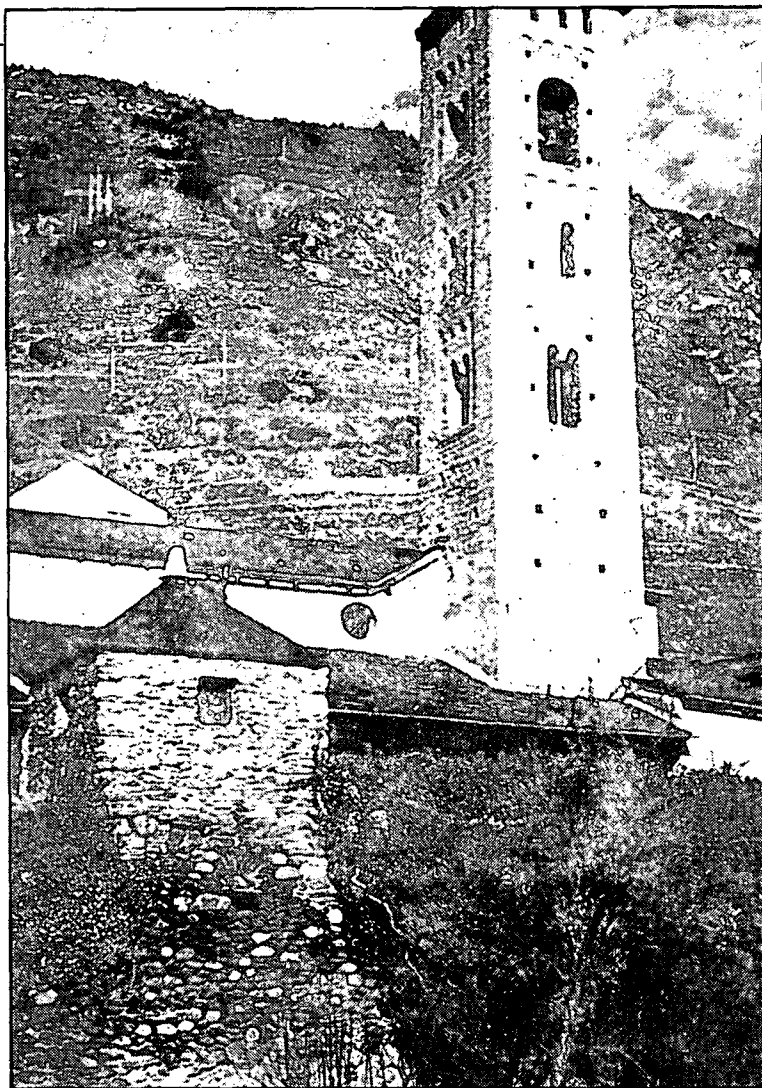
ANDORRA LA VELLA.— "Ha de pesar més la caritat, la solidaritat, que l'afany de no ser envaït", digué Cruz Roldán en una de les ponències presentades a les V JORNADES DE CARITAS ANDORRANA, celebrades els dies 20 i 21 de novembre a Andorra la Vella. Ningú no pot tancar les portes a l'allau de pobres que van d'un país a l'altre cercant el pa per sobreviure. "No és cristià ni humà, afegí el Secretari General de Caritas Espanyola, tancar les portes als marginats que provoca la fam".

Paraules dures i oportunes les que pronuncià Cruz Roldán, el conferenciant donava la resposta cristiana al tema de la immigració plantejat en

molts països i, amb una incidència particular, pels treballadors estrangers d'Andorra que viuen en condicions socialment discriminatòries en relació als seus companys d'Europa. El reconeixement dels drets elementals de la persona, amb força de llei des del 29-III-89 no és efectiu encara perquè el Govern del país no ha publicat els corresponents decrets reguladors. El públic assistent a les Jornades lamentà que als col·loquis no haguessin afluït els temes concrets de la pobresa a Andorra: la reivindicació d'una llei d'habitatge, l'equiparació legal de tots els treballadors del País, les pensions dignes dels jubilats, la protecció de la dona separada, de l'obrer...

Cruz Roldán va fer la llista de les "Noves pobreses", tema de les Jornades. A Espanya 35.000 infants han de ser protegits pels Tribunals de Menors. Esmentà alguns mals socials que augmenten i altres que prenen aspectes preocupants: la progressiva prostitució de les noies adolescents, la SIDA, les drogues, el treball feixuc de la dona, etc. Els fets corroboren la tesi de Cruz Roldán: **Són pocs els que tenen molt i molts els que tenen poc**. Entre les causes de les noves pobreses el ponent esmentà l'atur i el "liberalisme que ha sabut multiplicar la producció però s'ha oblidat de trobar l'equilibri humà".

ANTONI MIRABET

El rector de Canillo és guardonat pel seu treball periodístic

CANILLO.— Ramon Rosell, rector de Canillo i capellà del santuari de Meritxell, ha estat guardonat amb el premi "Tristaina de Periodisme" del Cercle de les Arts i les Lletres d'Andorra.

Ramon Rosell és un assidu col·laborador de les revistes "Informacions", d'Andorra, i "Església d'Urgell", del bisbat d'Urgell. Les seves col·laboracions acostumen a comentar l'actualitat i l'autor contrasta la informació a la llum dels principis evangèlics i del pensament de l'Església. Els seus escrits transpiren sempre una entranyable humanitat que exhorta a la convivència i a la solidaritat. L'estil de Ramon Rosell és molt personal: mitjançant un llenguatge senzill acosta el lector als fets i el submergeix en el missatge d'una notícia que supera la fredor de qualsevol informació. Els lectors de "Catalunya Cristiana" han gaudit més d'un cop de les bones formes periodístiques del rector de Canillo.

A.M.

El govern d'Espanya concedeix la creu d'Isabel la Catòlica al coprínep episcopal d'Andorra

LA SEU D'URGELL.— El Govern d'Espanya, segons acord del Consell de Ministres del dia 1-XII-89, concedí la Gran Creu de l'Orde d'Isabel la Catòlica a monsenyor Joan Martí, Co-Prínep d'Andorra i Bisbe d'Urgell.

És important conèixer el text del real decret per a fer una interpretació correcta de la notícia:

"Queriendo dar una prueba de Mi Real aprecio a Monseñor Joan Martí Alanis, Coprinipe de Andorra y Obispo de Urgel, a propuesta del Ministro de Asuntos Exteriores y previa deliberación del Consejo de Ministros del día 1 de diciembre de 1989, vengo en concederle la Gran Cruz de la Orden de Isabel la Católica. Dado en Madrid a 1 de diciembre de 1989".

De la lectura atenta del text se'n dedueix que el guardó és un reconeixement a la tasca de govern de monsenyor Martí al Principat d'Andorra; el seu càrrec polític es esmentat prioritàriament a l'eclesial. Aquesta característica ha estat confirmada per fonts properes al Ministeri d'Afers Exteriors que han manifestat que el Co-Prínep Episcopal ha contribuït decisivament al reconeixement dels Drets Humans a Andorra i a la modernització del País. Efectivament el 29 de març de 1989, després de llargues negociacions, el Govern d'Andorra donava força de llei als articles de la "Declaració Universal dels Drets de l'Home". El reconeixement dels drets socials de la persona havia estat exclòs de l'articulat de la Llei de Reforma.

A.M.

FETS I CRITERIS

Des de les dues últimes dècades que els experts en qüestions socials constaten una creixent aspiració a la igualtat i a la participació. No hi ha dubte que aquesta doble aspiració és fruit del progrés científic i tècnic que ha creat un nou context social i que ha tingut una forta repercussió en la informació i en l'educació de les persones i dels pobles.

Una consciència més viva de la dignitat de la persona i de la seva llibertat ha produït un efecte multiplicador en el desig de voler més justícia; més participació en la vida de la societat.

¿Per què després de setanta anys de règim comunista totalitari, quan Gorbatsxev parlà de transparència i de "perestroika" obria un camí d'esperança a la llibertat? Em sembla que la resposta la trobem en el fet real que en el cor dels homes i dels pobles existeix sempre una profunda aspiració a la llibertat.

Aquesta és també, al meu entendre, l'explicació del canvi polític a Polònia, Hongria, la República Democràtica Alemanya, Txecoslovàquia i Bulgària,

¿Vers un nou model de societat?

quan els dirigents d'aquests països compregueren que la postura de Gorbatsxev suposava la fi d'un sistema. Tot i les tràgiques circumstàncies, Romania seguí el mateix procés d'optar per la llibertat.

El fracàs tan evident del sistema col·lectivista pot dur-nos ara a "idealitzar" l'economia de mercat, o l'anomenat capitalisme lliberal. Aquesta és, actualment, una temptació molt perillosa pel als països d'occident.

S'imposen un discerniment i una actitud crítica, conforme a la doctrina social de l'Església. El capitalisme o liberalisme econòmic exalta la llibertat individual sense límits, promou l'estímul per la recerca exclusiva de l'interès i del poder, i considera les solidaritats socials com a conseqüències més o

menys automàtiques de les iniciatives individuals.

A l'interior dels països s'originen les anomenades "bosses de pobresa". A Espanya una cinquena part de la població es troba en aquesta "categoria". Augmenta el nombre dels marginats, la "classe dirigent" es distancia de la "massa passiva".

A nivell internacional creix l'abisme entre els països anomenats "rics" i els "pobres". Els països industrialitzats no es decideixen a ajudar el Tercer Món si no és a canvi d'un nou colonialisme escandalós. És a dir, hi ha ajudes a condició d'obtenir un resultat exageradament beneficiós.

El sistema d'economia lliberal porta a considerar el creixement econòmic purament quantitatiu i oblida la importància de la qualitat de vida i el grau de participació i de responsabilitat. ¿No seria hora d'avançar vers un nou model de societat democràtica, on totes les persones i els pobles tinguessin un veritable accés a compartir les responsabilitats i les decisions?

RAMON TORRELLA I CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

BARCELONA

A la ciutat olímpica romanen bosses de pobresa extrema

Joves de parròquies recolliren queviures per apaivagar la fam de molta gent

BARCELONA.— Els arxiprestats de la Sagrada Família i de Sant Josep Oriol de Barcelona van organitzar una recollida d'aliments per ajudar aquelles persones que no tenien ni allò necessari, considerant que a la ciutat molta gent passa gana. L'arxiprestat de la Sagrada Família ja fa anys que tira endavant aquesta iniciativa, gràcies a un grup de joves voluntaris, que no recullen tan sols els queviures durant la temporada de Nadal, sinó que durant l'any van a visitar les persones necessitades que han rebut l'ajut.

En canvi, l'arxiprestat de Sant Josep Oriol va iniciar-ho l'any 1988 mitjançant el grup de Tercer i Quart Món de la parròquia de Sant Josep. Amb motiu de les passades festes la Taula Coordinadora dels Joves de l'Arxiprestat va modelar l'acció i preveïa per aquest mes de gener fer una posada en comú per valorar els resultats.

Els aliments que es van recollir eren per a famílies que "Caritas" coneix, en forma de cistelles de Nadal, perquè també elles poguessin celebrar-lo. A més dels ali-

ments bàsics, en les cistelles hi hauria torrons i neules. També es portaren els aliments al Menjador de la mare Teresa de Calcuta, al Banc d'Aliments i a casals d'infants del Raval i del Carmel.

Per la seva banda, les CVC (Comunitats de Vida Cristiana)

de Barcelona van organitzar una recollida de queviures de primera necessitat i de joguines en bon estat que es destinaren a diversos centres, preferentment casals d'infants del Raval.

N.O.P.

FINESTRAL DE LA CARITAT

Les necessitats continuen

Nadal tot l'any. La solidaritat augmenta en els passats dies de Nadal. I això és bo. El nostre desig, però, és que aquesta solidaritat no s'esllangueixi al llarg de l'any. Perquè les necessitats continuen i molts seguiran necessitant un cop de mà.

369.- Matrimoni jove amb dos fills. El marit ha estat molt de temps en atur i sense subsidi. Ara té un treball eventual. No pot pagar el deute de lloguer. Per evitar el desnonament urgeixen 100.276 ptes.

370.- Senyora sola no té mitjans de subsistència. Té greu malaltia. Mentre se li tramita la pensió assistencial urgeixen 20.000 ptes. per a aliments.

371.- Matrimoni d'edat avançada, sense fills i amb greus problemes de salut. Només ingressen 25.000 ptes. de la pensió del marit. Tenen un deute d'aliments que puja 28.785 ptes.

372.- Viuda amb una pensió de 20.000 ptes/mes viu amb una filla soltera que no té cap ingrés. Té deutes de lloguer. Són 30.000 ptes.

373.- Mare de família amb un fill. El marit és drogaaddicte. Necessita ajuda per a aliments. Són 25.000 ptes.

374.- Matrimoni amb tres fills. El pare està a l'atur i malalt. Només ingressa de treballs de la mare. Per a deutes d'aliments i de llum, 37.500 ptes.

375.- Cap de família ha aconseguit un treball temporal després d'anys d'estar a l'atur. Tenen dos fills petits. Necessiten ajuda per a deutes de lloguer. Els calen 66.000 ptes.

376.- Matrimoni jove amb dos fills en edat escolar. No tenen ingressos estables. Tenen rebuts de lloguer pendents. Necessiten 89.030 ptes.

377.- Senyora sola sense família propera i amb problemes de salut. Va demanar un petit crèdit però a causa d'imprevistos no pot fer front al pagament del termini. Li falten 22.000 ptes.

378.- Viuda amb una filla de set anys. No cobra cap pensió. Fa feines eventuais. Li han tallat la llum per falta de pagament. Per a recuperar el subministrament 22.720 ptes.

379.- Esposa separada per mals tractaments amb quatre fills a càrrec seu. Té un fill disminuït. No té ingressos suficients. Per a ajuda deutes de lloguer, 61.805 ptes.

380.- Mare sola amb un fill de dos anys. Té una feina eventual i ha trobat un petit pis on poder viure amb el seu fill. Per a despeses de contracte i de subministrament de llum falten 60.000 ptes.

26/1.- Esposa abandonada amb quatre filles. La gran treballa d'aprenenta. La mare ha treballat amb un contracte de tres mesos, per tant no té subsidi. No tenen mitjans per a viure. Per a aliments, 35.000 ptes.

26/2.- Senyora gran té a càrrec seu un fill amb depressió i una néta petita. Subsisteixen amb 22.783 ptes/mes. Demana ajuda per a rebuts pendents d'aigua i de llum. Són 30.000 ptes.

26/3.- Matrimoni amb una filla. Tots ells amb problemes de salut. Viuen en molt males condicions. Per fer front a uns deutes els calen 15.000 ptes.

26/4.- Matrimoni amb una filla petita. Subsisteixen de la recollida de cartrons. La nena encara no té els llibres escolars. Per comprar els llibres d'estudi, 8.920 ptes.

NOTA: Tos els donatius envieu-los a: CARITAS DIOCESANA - Plaça Nova, 1 - 08002 BARCELONA - Tel. 301 35 50.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

C.A.F. Residència per a noies joves. Rda. Universitat, 27, 1r. T. 317 79 44 de 10 a dos quarts de dues i de 5 a 8 h.

C.A.F. Centre Apòstolic Formatiu. Rda. Universitat, 27. Dissabtes matí: Formació de la Fe, i altres activitats. Per nois i noies de 8 a 20 anys.

Per a informació i inscripció, dijous 21 i 28 de setembre, i 5 d'octubre, de 7 a 9 tarda. Ronda Universitat, 27. Tel. 317 10 52.

ANGLÈS-FRANCÈS a domicili. Truqueu al 218 22 31 de 9 a 10 nit.

INTERESSATS grup oració per nois i noies. Tel. 215 47 41. Lluís-Maria de 9 nit en endavant.

VIDRIERES emplomades restauració i nova creació. C/ Santa Eugènia 65. Tel. 23 22 61 GIRONA.

JOVE amb experiència geriàtrica i massatge terapèutic s'ofereix per residències o balnearis. Tel. 232 00 82.

ES NECESSITA persona per servir a miniresidència d'avis a l'Ordal amb vocació i plena dedicació. Tel. 890 45 02.

COMPRO pis vell a l'Eixample. Tel. 323 49 76 de 14 a 16 hores.

SOLTER 61 anys busca companyia persona amant del Santuari de Lourdes, fins molt seriosos. Escriu a Julio Lindis Oliva, Sant Francesc, 12 17001 Girona. Contestaré a totes les cartes.

SITENEN informació sobre les grutes de Lourdes, agrairé molt que m'ho comuniquin. Julio Lindis i Oliva. Sant Francesc, 12 1r. 17001 Girona.

GRANJA de rehabilitació de toxicòmans agrairia la donació d'1 o 2 rentadores en bon ús. Tel. 835 02 36.

CLASSES particulars francès-anglès. Truqueu al tel. 239 79 33.

HABITACIÓ Balmes-Aragó per jove o senyor 5.500 ptes. la setmana. Confort. Tel. 253 87 08.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes 64 3er 2a. Tels. 317 41 44 - 302 59 83. Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona.

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sinode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes. Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA), 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

BARCELONA

Tot seguint les petges de les "Rutes Marianes"

L'Arxiprestat del Montseny s'aplegà a Montserrat

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA.— Durant l'Any Marià, la parròquia de Santa Maria de Palautordera, va portar a terme amb molt d'èxit, el que varen anomenar "rutes marianes", visitant amb esperit de pelegrinatge, molts santuaris dedicats a la Mare de Déu: tant va ser l'èxit i la participació, que ho varen continuar fins molt després de finalitzar l'Any Marià. Moguts per aquest esperit i empenyos per la bona resposta dels devots, varen encarregar una majòlica, amb la imatge de la Mare de Déu del Remei, a fi que fos col·locada a la muntanya de Montserrat, juntament amb les d'altres ermites de la terra, al camí dels degotalls. Portades a terme les gestions necessàries amb els monjos, es va fixar el dia 25 de novembre, dissabte, per fer el lliurament col·locació.

Davant una iniciativa tan bona i encomiable, i donada la circumstància que la Verge del Remei, a Palau, és Patrona de tot l'arxiprestat del Montseny, varem pensar que era tot l'arxiprestat, qui hauria d'assumir la iniciativa i participar en la jornada del 25 de novembre, organitzant una autèntica romeria arxiprestal a Montserrat.

Convençuts també, que la romeria ens oferia una bona ocasió

per prendre més consciència de la realitat que és l'Arxiprestat, oferint-nos a la vegada l'oportunitat d'una pregària comuna i d'una convivència, sota la protecció de la Mare de Déu, varem posar mans a la feina i amb l'entusiasme de seglars i mossens de les diferents parròquies, convertirem en realitat aquella idea.

Mn. Pere Ribot presenta els romeus

La jornada del 25, precedida d'uns dies de pluja intensa, fou esplèndida i lluminosa, en tots els sentits. Començarem puntualment, a 2/4 de 9 del matí, als "degotalls" amb el lliurament de la majòlica, el pare Jordi, monjo de Montserrat, amb paraules encertades, va obrir i orientar tota la jornada.

En la celebració de la missa comventual, a l'ofertori, es feren lliurament de fruits i plantes del Montseny, formant una ofrena simbòlica, tal com expressava amb les seves paraules, el representant de l'arxiprestat que en feia l'ofrena.

La presentació dels romeus al pare Abat, la féu Mn. Pere Ribot, amb paraules amaraes de poesia i plenes d'amor, a Maria, a l'Església, al país, al Montseny i a Montserrat, que foren contestades

pel pare Abat, qui ens va dispensar la tradicional acollida benedictina.

Després del dinar de "germa-

nor" a l'hotel, que no fou pas un acte intranscendent, dins el programa, varem cloure la jornada, amb el propòsit de repetir en anys

venidors la peregrinació de l'Arxiprestat, de manera que aquesta fos la **Primera**.

C.

IMPROMPTU

Com un infant...

Ja s'ha clos el cicle nadalenc, amb tota la seva alegria i tota la seva servitud. Dic servitud perquè tots aquests dies, com sempre, però més, estem pendents els uns dels altres; però afegiria que beneïda servitud que, encara que sigui només per unes hores, fa que tots ens sentim més units, més germans. Tots sembla que tenim un aire de família més planer, més franc.

Haig de confessar que aquest aire de família l'he percebut clarament amb motiu del traspàs, el mateix matí de Reis, quan els infants descobreixen amb ulls astorats els tresors amb els quals els mags han volgut obsequiar-los, d'una amiga, una germana feligresa de la meua parròquia, deixava aquest món. Com un obsequi de Reis, se li obrien les portes de l'eternitat.

Se sent, en aquests moments, una mena de repòs interior quan hom veu aplegar-se amics i parents, al voltant de la difunda per celebrar l'Eucaristia, i hom constata que l'alegria es manté per damunt de la pena, perquè tots recorden, i recordaran molt de temps aquell somriure que oferia amb mirar il·lusionat com d'un infant...

No cal que digui el seu nom. Els amics sabran molt bé de qui parlo. Els meus lectors que tinguin a bé conformar-se sabent que encara hi ha ànimes que saben escollir la infantesa, i que saben somriure esperançadament fins al final... Ànimes que sempre pots invitar que t'acompanyin a resar un parenostre per continuar fent camí.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Un nou congrés litúrgic

L'any 1915 tingué lloc el primer Congrés litúrgic de Montserrat, la influència del qual en la vida cristiana de Catalunya fou molt notable. Al cap de cinquanta anys, el 1965, se celebrà un segon Congrés: calia fer-lo, perquè era urgent l'aplicació de les reformes introduïdes pel Concili Vaticà II, en la Constitució sobre la litúrgia, que s'acabava de promulgar. Ara, els bisbes de Catalunya, amb l'abat de Montserrat, hem convocat la celebració d'un tercer Congrés litúrgic, que tindrà lloc el mes de juny d'aquest any. Es tracta de dur a terme "una obra d'aprofundiment, de reflexió, fins i tot d'autocrítica", com diu la convocatòria.

És possible que algunes persones desitjarien endinsar-se en els camins d'una nova adaptació o d'una reiterada adequació de la litúrgia, com a conseqüència d'un "aggiornamento", que els pot semblar necessari. Però els documents postconciliaris són nombrosos i el que manca és l'estudi, l'aprofundiment i l'aplicació correcta d'aquells. No han estat esgotades les possibilitats contingudes en les normes vigents!

Totes les religions del món tenen ritus i cerimònies propis per a expressar externament els sentiments dels creients. El simbolisme és "una categoria religiosa" universal. També l'Església catòlica posseeix la pròpia litúrgia. Però aquesta té un caràcter molt peculiar, perquè és un conjunt d'accions sagrades, per obra de les quals, en l'Església i mitjançant l'Església, s'actualitza l'obra sacerdotal de Jesucrist: és a dir, la santificació dels homes i la glorificació de Déu.

Els ritus de l'Església no són ni símbols màgics, ni gestos nominal, merament il·lustratius. Tampoc no són cerimònies arbitràries, que res-

ponguin a gustos passatgers, essencialment variables. Són una cosa molt més seriosa i profunda. Newman afirmava que els usos litúrgics de l'Església "expressen i protegeixen un dogma, representen una idea, prediquen la bona nova; són camins de la gràcia, signes exteriors d'una realitat interior".

La relació entre la litúrgia i l'Església és inqüestionable, perquè "els actes litúrgics no són accions privades, sinó celebracions de l'Església" i pertanyen, per això, a tot el cos místic de Jesucrist. Per mitjà de les celebracions litúrgiques —principalment dels ritus sacramentals— l'Església engendra els seus fills en la fe; els nodreix i els enforteix en tot el decurs de llur vida. La fe és inseparable dels "sagraments de la fe". D'altra banda, mitjançant la litúrgia, l'Església expressa el que ella és, com a sagrament universal de salvació, i l'esforç que fa per dur-la a terme en el si de la història humana.

La importància d'una litúrgia viscuda i plenament participada és innegable: sobretot en el nostre context cultural tan secularitzat. Avui, són evidents les tendències a privatitzar l'àmbit religiós, a refusar qualsevol institució, a problematitzar la fe personal. Les celebracions litúrgiques no poden perdre el seu caràcter sagrat, ni quedar a l'arbitri dels qui volen afegir, treure o canviar coses per iniciativa personal i espontània. Ho exigeix la serietat de la fe cristiana del nostre poble. La litúrgia és "una epifania de l'Església en oració", com ha dit el Papa.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

TORTOSA

Tres cursets en deu dies

100 joves cristians reflexionen sobre la seva realitat diària

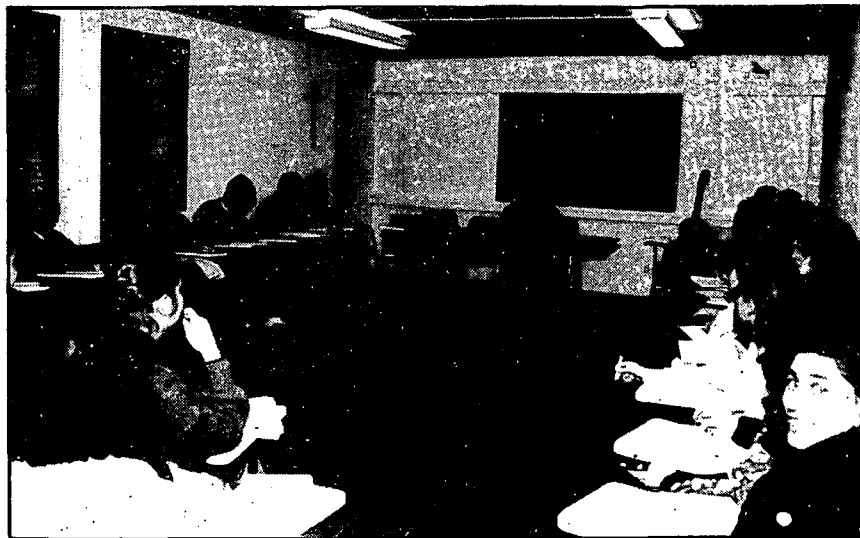
TORTOSA.— En tres cursets que s'han celebrat en l'espai de 10 dies, hem estat vora el centenar de nois i de noies els qui hi hem participat.

El primer curset fou per als de 17 anys: Curset d'engrescament. Centrat en com és avui la nostra realitat juvenil. Es tractà de fer-nos reflexionar sobre la nostra realitat, que sigui com sigui, és la nostra. La que entre tots fem i que tots patim. En el treball per grups vàrem analitzar diversos camps de la nostra realitat. Com ens condicionava l'ambient i què hem de fer per anar transformant-lo.

La segona part estava centrada en Jesucrist. Observar les seves actituds i com tot Ell, paraula i fets, ens mou a lluitar per ser nois i noies renovats, canviats, nous.

La tercera part fou dedicada al Moviment. Com intenta ser una resposta a tot el que havíem reflexionat i com hem de treballar per formar grups ben fermes i afirmar-nos en el camí dels nostres grans.

El segon curset estava dedicat a aprofundir en el què hi ha darrera de la metodologia de la Revisió de Vida. Un curset que ens ha resultat profund, interessant, amb poques hores donada la matèria que hi havia. Hem demanat als responsables diocesans que mirin de desdoblar-lo a fi que ens puguem aprofitar més. L'ambient del curset, malgrat les poques estones d'esbarjo,

fou excel·lent. Tothom hem sortit amb les ganes de posar en pràctica el que hem escoltat i reflexionat i també amb les ganes de tornar-lo a repetir.

El tercer curset fou una repetició del segon. Els nostres universitaris barcelonins no varen poder assistir al curset d'aprofundiment sobre la Revisió de Vida els dies 2 i 3 de desembre i el celebraren els dies 6 i 7. Malgrat el cansament, que per aquest temps notem tots els estudiants, hem pogut fruit d'un curset que, analitzat a fons, avui ens és

una eina necessària per fer un camí profitós i entendre cap on ens llança el Moviment. Des d'aquestes ratlles vull remarcar ben clar, que amb cursets com aquest, podrem tirar endavant amb profunditat i avançament continu.

N'estem molt contents. I aquesta és la nota més clara i demostrativa del que hem fet assistint, i la millor esperança vers un futur, cada vegada més ple de realitats.

C.C.

Celebrada amb èxit una setmana de litúrgia

Recentment, la fundació manyà amb la col·laboració del Patronat de la Sagrada Família organitzà una setmana de Teologia. Cada curs es programen tres setmanes d'estudis teològics com a servei i respostes a temes d'actualitat: El Sínode diocesà, el Mil·lenari de Catalunya,...

Aquesta vegada es tractava de preparar a distància el III Congrés litúrgic de Montserrat que ha convocat la Conferència episcopal Tarraconense i l'abat de Montserrat. Se celebrarà el proper estiu del 90.

No es poden contestar els qüestionaris que ha difós el Centre de Pastoral litúrgica sense tenir idees clares i substancials sobre la Constitució "Sacrosanctum Concilium". Justament el Congrés vol ser una revisió i resposta a aquest document conciliar publicat ara fa 25 anys. La reforma litúrgica centrada en el Misteri Pasqual del Crist, la Paraula de Déu, la participació dels fidels, la celebració de l'Assamblea, etc.,... fou un fruit esperat i substancial del Vaticà II. El fruit de més collita i popularitat, però que resta obert a noves profunditzacions i vivències. Heus ací el programa desenvolupat:

La Litúrgia en l'Antic Poble de Déu.
La Litúrgia en el nou Poble de Déu.
La renovació litúrgica del Vaticà II.
La Litúrgia i la pietat popular.
La Litúrgia de les Hores.

Es probable que l'èxit d'assistència que pujava cada vespre i arribà fins a un centenar llarg de participants, s'expliqui per la novetat de cada conferenciant. Cinc temes: cinc conferenciant. La major part d'ells coneguts i valorats en el tema assignat.

Es prepara una altra setmana —la segona— per al febrer. El Patronat i la fundació Manyà programaran el tema amb la norma exigent que respongui a centres d'interès ben actuals.

JOAQUIM BLANC

LXII VIATGE CULTURAL

Dia 21 de gener del 1990

VISITAREM: Al matí: Ermita de Sant Ponç de Corbera i la Creu de l'Aragall.

A la tarda: Assistirem a la representació del pessebre Vivent de Catalunya, a Corbera de Llobregat.

G.C. 8

Preu, 3.000 ptes., comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres, dinar al restaurant i entrada al Pessebre Vivent. Per reserves de places truqueu al tel. 215 27 39. La sortida serà a les 8.30 del matí, carrer València xamfrà Balmes.

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

DINAREM AL
RESTAURANT MIRADOR.
DE CORBERA
DE LLOBREGAT

AVÍS

La Direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

Passaren revista als problemes que pateixen a una i altra banda dels Pirineus

Clima de fraternitat cristiana en una trobada de pagesos catalans i occitans

GIRONA.— Un grup de pagesos gironins pertanyents al Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya han participat fa uns dies en la trobada dels Chrétiens au Monde Rural de la regió occitana de l'estat francès. A més de realitzar una sèrie de visites a diferents explotacions agrícoles van celebrar una jornada de treball conjunt durant tot un cap de setmana.

En acabar les sessions de reflexió es va arribar a una sèrie de conclusions i descobertes, la primera de les quals va ser la necessitat d'organitzar-se d'una manera diferent a l'actual per col·laborar amb les multinacionals de l'alimentació. En aquest aspecte es va veure clar que no era qüestió d'enfrontar-s'hi obertament, sinó de crear sobretot cooperatives de pagesos que els ajudessin a superar les dificultats dels canvis de maquinària i de sistemes de conreu.

Els pagesos gironins i catalans es van adonar que encara estan molt lluny d'aconseguir aquesta col·laboració mútua i poder, per exemple, comprar conjuntament màquines que siguin rendibles per mitja dotzena de famílies i que són

ruïnoses per una de sola, a causa del seu cost elevat. Aquesta manca de cooperatives fa que molts pagesos s'endeutin cada dia més, tot seguint les orientacions de la societat de consum.

Pel que fa a la vida de fe els assistents a la trobada van participar en una celebració eucarística, juntament amb la comunitat del

poble de Cazères, on va tenir lloc la reunió. Per altra banda tots els presents a l'encontre constataren que es va desenvolupar tot ell dins un clima de fraternitat cristiana, i de solidaritat a tots els nivells. Un dels sacerdots gironins que hi va participar, mossèn Josep Taberner, rector d'Albons, va manifestar que "la trobada ha estat un en-

contre realment gratuït en el sentit de ser abundant en gràcia de Déu per a les nostres vides i alhora molt gratificant".

Les comarques gironines que hi van ser representades foren l'Alt i el Baix Empordà a les quals acompanyaven les del Ripollès, Osona i Baix Camp. En acabar la trobada la quarantena de pagesos reunits a

Cazères van publicar un manifest en què es constata que l'agricultura a Catalunya viu un temps de forta integració i es descobreix una manca de llocs de formació pels pagesos que ja estan en plena activitat. En canvi, també es constata l'agricultura de la regió Midi Pirineus, aparentment més avançada en tècniques i produccions, condueix a situacions d'exclusió molt greus per raó de l'endeutament que comporta.

El mateix manifest proposa un canvi de plantejament davant el productivisme salvatge de manera que en lloc d'augmentar la producció a qualsevol preu potser convé fer créixer la qualitat de vida. En aquest aspecte es va suggerir la necessitat de productes de qualitat, sorgits de formes de producció menys químiques i més naturals.

Per últim, els pagesos cristians van manifestar la seva esperança que les produccions agrícoles de Catalunya i del Midi Pirineu poden ser complementàries unes d'altres i, per això, volen continuar aquestes trobades en el futur.

M. CABALLÉ

AMB LA TEVA AJUDA, CATALUNYA CRISTIANA ARRIBARÀ MÉS ENLLÀ

CATALUNYA CRISTIANA va néixer fa més de 10 anys. Són més de 500 setmanes informant puntualment els homes i dones del nostre País sobretot el que fa referència a la religió i la cultura catòliques.

Gràcies als subscriptors, CATALUNYA CRISTIANA ha crescut i, molt probablement, ha ajudat a créixer els qui el coneixen. Però queda encara molt camp per córrer. Cal anar molt més enllà.

Cal que CATALUNYA CRISTIANA esdevingui el vehicle de comunicació entre tots els creients dels nostres pobles i les nostres ciutats. Cal anar més enllà dels encerts professionals que s'hagin pogut assolir en aquests 10 anys. Tu hi pots ajudar amb el teu estímul. Fins i tot amb el teu suport econòmic més enllà de l'import de la subscripció.

Al mateix temps, cal que CATALUNYA CRISTIANA arribi cada dia a més famílies.

Ajuda'ns també a aconseguir-ho d'una manera molt senzilla. Probablement, coneixes més d'una persona a qui podria interessar aquest setmanari. Si ens fas arribar els seus noms i adreces, **els hi enviarem**

gratuïtament CATALUNYA CRISTIANA durant un mes. És la millor manera de què la coneguin realment i, més tard, decideixin si els interessa subscriure-s'hi.

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi molt més enllà, només ens cal la teva ajuda.

☐ Voldria que aquestes persones rebessin CATALUNYA CRISTIANA gratis durant un mes.

Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____
Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi més enllà, retalla, omple i fes arribar aquest cupó a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2on. 08007 BARCELONA.

Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

T'agraïrem ens donessis també les teves dades:

Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____

VI Jornades Interconfessionals de Teologia i Pastoral a Madrid

“Algun dia cauran els murs que s'interposen entre les diferents confessions cristianes”

MADRID.— S'han celebrat fa poc a Madrid les VI Jornades Interconfessionals de Teologia i Pastoral de l'ecumenisme, organitzades per la comissió episcopal de Relacions Interconfessionals, l'Església Espanyola Reformada Episcopal (anglicans) L'Evangèlica espanyola (protestants) i l'Església Ortodoxa.

Les jornades, a les quals acudiren unes vuitanta persones de les diverses confessions cristianes, se centraren sobre l'estudi i l'anàlisi de l'Assemblea Ecumènica celebrada a Basilea, Suïssa, el passat mes de maig.

En la sessió inaugural de les jornades, el bisbe de Còrdova, monsenyor Infantes Florido es va mostrar esperançat pel fet que “així com a Europa cauen els murs, algun dia caiguin també els murs que s'interposen entre les diferents confessions cristianes”. El secretari de la comissió episcopal de Relacions Interconfessionals i veritable alma mater de l'ecumenisme a Espanya, Julian García Hernández, assenyalà que “en aquests moments, les Esglésies, també la catòlica, reculen i tornen a les seves casernes d'hivern, amb el pretext de cercar la pròpia identitat. És hora de donar passos cap endavant en el camí ecumènic, encara que costi”.

Per la seva part, el jesuïta Manuel Alcalá, va demanar més humilitat a l'Església catòlica per avançar en el camí de l'ecumenisme. “L'Església romana catòlica, va dir, necessita un bany d'humilitat per acceptar les iniciatives que no surten d'ella mateixa”.

José Manuel Leite, secretari de Pau, Justícia i Drets Humans del Consell Ecumènic de les Esglésies, va afirmar en la seva conferència que “el document final de Basilea no es limita a constatar unes realitats que violenten la pau i la justícia a Europa i arreu del món, sino que expressa la voluntat de les esglésies cristianes europees de comprometre's en accions concretes que es deriven del compromís evangèlic i cristià a favor de la pau i la justícia”. Leite va afegir que el document de Basilea és una crida a les consciències cristianes per lluitar contra qualsevol tipus de dis-

criminació i centra els estils de vida i mitjans de producció que violenten la natura.

Teologia de la creació

A la naturalesa es va referir Héctor Vall, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, destacant el sentit teocèntric de la creació i el fet que la naturalesa és obra de Déu. “L'home actual, va dir, necessita dur un estil de vida més contemplatiu i auster, al mateix temps que manté una relació positiva amb Déu i amb la naturalesa, evitant tot tipus de ruptura amb ambdues realitats”.

A judici del teòleg català, aquests últims anys hem assistit a una crisi profunda de la fe, a un procés de ràpida secularització i a una pèrdua de la rellevància social de les Esglésies i al mateix temps a la proliferació de grups i moviments que ofereixen grans promeses messiàniques sobre la justícia i la pau. “A Basilea, continua Vall, les Esglésies han intentat formular novament què significa ser cristians, no en l'Edat Mitjana ni en el segle passat, sino avui, a finals d'aquest turbulent i apassionant segle XX. Es tracta de formular què significa ser cristià en un món convulsinat, garrotat per una crisi profunda d'identitat i perplex davant els fins oberts del seu propi futur”.

Comunicat final

En la sessió de clausura, el bisbe de Barbastre, Ambrosio Echevarría va mostrar la seva pena, “perquè aquí parlem el mateix llenguatge i ens entenem perfectament, però després, al carrer, cada u continua fent el que vol; és una pena que malgrat la proximitat, encara no som a la casa comuna.”

El comunicat final, aprovat per totes les confessions presents en les jornades, valora l'assemblea de Basilea com “la primera, des dels temps de la Reforma, que se celebra amb la participació de totes les Esglésies i confessions cristianes d'Europa”. També demana a les Esglésies que ur-

geixin al Govern espanyol “el compliment d'allò que les Nacions Unides decidiren fa vint anys, dedicar al desenvolupament el 0,7 per cent del seu PNB, el suport a programes com el Fons de Solidaritat Europea i la implantació de mesures eficaces per alleujar l'endeutament dels països pobres”.

Les diverses confessions cristianes fan una crida a tots els cristians perquè treballin en la superació de qualsevol tipus de discriminació i denuncien “la greu situació que es troben, a Espanya, els refugiats i immigrants, afectats per la Llei d'Estrangeria”. Al mateix temps, constaten en el seu comunicat final, “la creixent destrucció de la natura i deteriorament del medi ambient, així com el caràcter profètic de l'Assemblea de Basilea, en propiciar la idea d'una casa comuna europea en unitat de nacions i de fronteres obertes”. Es tal la importància concedida per les diverses confessions cristianes a l'assemblea de Basilea que, en el seu comunicat final, la qualifiquen de “plataforma excepcional per intensificar el diàleg ecumènic” i demanen a tots els cristians que divulguin el document final de l'esmentada assemblea i el facin arribar als medis eclesials, a les autoritats civils i a l'opinió pública en general.

Visita als jueus espanyols

Aprofitant la seva estada a Madrid, per participar en les Jornades Interconfessionals, el bisbe de Còrdova, monsenyor Infantes Florido, president de la comissió episcopal de Relacions Interconfessionals, va visitar oficialment la comunitat jueva espanyola per primera vegada. “Nombrosos bisbes ens havien visitat anteriorment, va assenyalar el secretari general de la Federació de Comunitats Israelianes d'Espanya, Samuel Toledano, però la trobada amb el bisbe de Còrdova que va durar una hora, és el primer que realitza un representant de l'Episcopat espanyol de forma oficial a una de les nostres comunitats”.

JOSÉ MANUEL VIDAL

“Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres”

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AL TERCER MÓN, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFICIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN.

Enguany els nostres donatius van dirigits especialment als seminaris majors: “Sant Rector d'Ars” al Burundi, “Crist Rei” al Pakistan, “Sant Lluís Góngora” del Perú i “Esperit Sant” a Port Moresby (Papua. Nova Guinea).

- UNA BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita tres anys d'estudi.
- UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

17004 Girona
C/ Albareda, 15

25002 Lleida
Plaça de Sant Josep, 2º 1º

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

25280 Solsona
Bisbat

43003 Tarragona
Major, 16

43500 Tortosa
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà

V CONCURS BÍBLIC

EL PERDÓ I LA MISERICÒRDIA DE DÉU

**FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA - GRUP DE MESTRES CATÒLICS
TERRASSA**

Amb el suport de:

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

DIPUTACIÓ DE BARCELONA - DEPARTAMENT DE CULTURA

BANC ATLÀNTIC

CAIXA D'ESTALVIS DE TERRASSA

CATALUNYA CRISTIANA

CENTRE SOCIAL CATÒLIC

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA
«Grup Avant» TERRASSA

V CONCURS BÍBLIC

Tema: «EL PERDÓ I LA MISERICÒRDIA DE DÉU»

Promogut per la Federació de Cristians de Catalunya de Terrassa
i amb la col·laboració del grup de Mestres Catòlics.

B A S E S

1. Poden concursar-hi els alumnes d'EGB de totes les Escoles Públiques i Privades de Terrassa i de totes les localitats de Catalunya, o a través del Setmanari CATALUNYA CRISTIANA.
2. El concurs consisteix en contestar el qüestionari corresponent, segons el nivell d'EGB que cursa el nen/a.
3. El concurs queda dividit en tres categories:
1ª Nen/a de 2on. i 3er. nivell.
2ª Nen/a de 4art. i 5è. nivell.
3ª Nen/a del Cicle Superior (6è., 7è. i 8è. id.)
4. El concurs queda obert a partir de la difusió d'aquestes Bases. Els Treballs que presenteu al concurs, els lliurareu a l'apartat n.º 147 de Correus de Terrassa, o al carrer de l'Església, n.º 5, fins el dia 5 de març del 1990.
5. Per cada categoria s'atorgaran, COM A MÍNIM, els premis següents:
a) 5 premis dotats cadascun amb 7.000 ptes. en llibres i material escolar per als nens/es autors dels 5 millors treballs, de cada grup.
b) 5 premis dotats cadascun amb 5.000 ptes. al mestre o catequista que hagi preparat el nen premiat.
c) 8 premis especials pel millor treball que destaquí en cada Bisbat.
d) Un premi únic, per cada categoria, al Col·legi que, en conjunt, hagi presentat millor tots els treballs.
e) Caldrà que l'escola envii un llistat amb el n.º i el nom dels concursants. Si un cop tancada la llista, n'hi ha algun que no hi participa, tatxeu-lo.
6. S'adjudicaran tots els premis citats. La Comissió Organitzadora es reserva el dret d'ampliar-los, segons el grau de participació i vàlua dels treballs.
7. El veredict del Jurat serà inapel·lable, i el sol fet de participar en el Concurs suposa l'acceptació d'aquestes Bases.
8. Els treballs es faran en fulls de paper de mida foli i l'extensió no podrà superar els tres folis escrits a una sola cara. **Al revers de l'últim full es farà constar el nom, cognoms, adreça de l'autor i nivell d'EGB al que pertany i Centre o grup de Catequesi on assisteix.** Els treballs inacabats els considerarem nuls.
9. El veredict del Jurat es comunicarà directament als premiats i es farà públic al Diari Terrassa, Ràdio Terrassa, al Setmanari CATALUNYA CRISTIANA i RADAR.
10. El repartiment de premis es farà a Terrassa el 5 de maig a les 11 del matí, al Teatre Principal, Plaça Maragall, 4 (carrer del Teatre).
11. Per més informació dirigiu-vos als telèfons 785 22 91 - 780 52 65 (hores laborals) i 783 69 15, dimarts, dijous i dissabtes de 7 a 9 del vespre.
12. Si algú té dificultats de fer-ho en català, pot presentar-ho en castellà.

QÜES

1. Escriu la paraula que hem de dir quan fem una cosa mal feta. -----

2. Si un nen et pega, què vol

Jesús que facis :

- ☐ insultar - lo ?
☐ no ser-li amic ?
☐ perdonar - lo ?
☐ tornar - li la bofetada ?

Marca amb una creu la resposta correcta.

3. Completa :

Si Déu ens perdona,
nosaltres també. -----

4. Endevinalla

És bon am
té mans i
perdona el

5. Sopa de lle

En aquesta

A	S	M	I	S
J	I	I	N	A
B	O	S	P	L
T	U	E	F	R
O	D	R	E	P
D	A	I	L	T
U	R	C	E	N
T	A	O	N	E
O	P	R	I	P
N	I	D	R	I
S	A	I	M	E
P	I	A	N	O

hi tr

nom

rènci

curs

amb

quin

QÜESTIONARI DE LA 2ª CATEGORIA (4art. i 5è)

1. En l'oració que Jesús va ensenyar als apòstols (Mt. 6,9-13), hi ha un verset que fa referència al perdó. Escriu aquest verset i el n.º.

2. En el sermó de la muntanya (Mt 5), Jesús anuncia el Regne i la seva llei. Quantes Benaurances hi ha? Escriu la que ens indica que hem de ser indulgents amb els altres.

9. Llegeix Ll 19,1-10. Fes una breu l'ordre d'aquestes escenes. Posa-hi títol.

3. Llegeix Jo 20,21-23. Quin poder dóna Jesús als seus apòstols?

4. Jesús, moltes vegades explicava per mitjà de paràboles. (Digues que t'expliquin què vol dir "paràbola"). A veure si saps posar el títol d'aquesta:

99 ovelles + 1 = -----

5. En el Credo hi ha una frase que fa referència al perdó dels pecats. Hi creus? Escriu-la.

6. En el capítol 15 de Lluc hi trobem tres paràboles. Llegeix-les amb atenció. Escriu el títol de cada una i digues què tenen en comú.

7. L'epístola als Colossencs, capítol 3, 12-14, enumera les virtuts que hem de tenir per a ser bons. Escriu-les i digues quina és la més gran.

8. Ordena aquestes 10 frases. Et sortirà la història d'un miracle que féu Jesús mogut a misericòrdia. Posa el n.º corresponent a cada quadre. Busca Naín en l'índex.

En arribar a les portes del poble veieren un enterrament.

S'acostà, es parà la comitiva, va tocar el fèretre i Jesús digué:

Jesús se n'anà a un poble anomenat Naín acompanyat dels seus deixebles i molta gent.

La gent es va espantar i glorificaven Déu dient: Un gran profeta ha sorgit entre nosaltres.

Noi, a tu t'ho dic: aixeca't!

Era el fill únic de la seva mare, que era vídua.

I el mort s'assegué i es posà a parlar.

I aquesta notícia s'escampà per tota la Judea i per totes les regions del voltant.

Jesús se'n va compadir i digué a la mare que no plorés.

I també: Déu ha visitat el seu poble.

teu i meu,
 us foradats,
 ostres pecats.

 3.
 ra de lletres,
 ràs els dos
 . que fa refe-
 aquest con-
 nta els noms
 rmell irigues
 uix t'ha sortit.

6. Ordena aquesta frase. Escriv-la.
Gràcies, ens Senyor, estimeu perquè
tant. _____

7. Com anomenem l'oració que
diu: "...perdona'ns les nostres
culpes, com nosaltres perdonem
els qui ens han ofès"?
8. Tatxa tot allò que Jesús no
vol que fem:
estimar barallar-se renyir
burlar-se estudiar ajudar
ser amable antipàtic pregar.

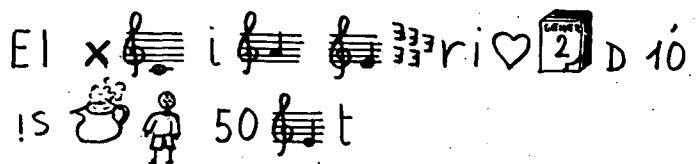
9. Lluc 15, 11-24. La "senyo" o el "profe" et llegiran aquesta paràbola i te l'explicaran. Tu, completa aquestes frases:
- Déu ens perdona -----
i està ----- si ens pe-
nedim dels nostres -----
i volem ser ----- una altra

10. En un foli dibuixa una o và-
ries escenes que hakis imagi-
nat sobre la paràbola anterior.

ció del que va succeir, seguint

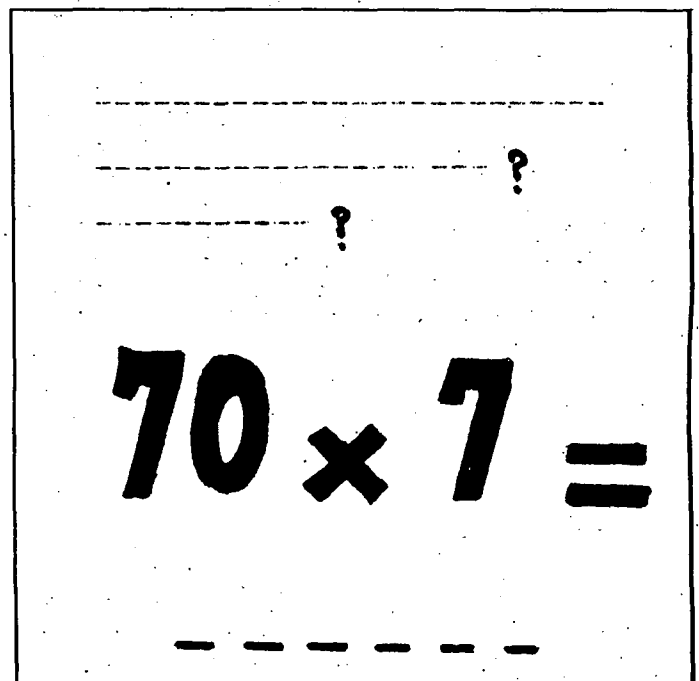
1. Llegeix Ll. 19, 1-10 i escriu el verset en el que Zaquèu es penedeix de les coses que no havia fet bé. Jesús el perdona. Per què?
2. Jesús, clàvat a la creu, digué una frase de perdó. Només hi ha un evangelista que la diu. Escriu la frase, el nom de l'evangelista i el capítol i nº del verset.
3. Llegeix Mt. 9, 9-13. Quina era l'actitud dels fariseus envers els pecadors?
4. Busca Ll. 5, 17-26. Per què Jesús perdona els pecats al paralític abans de guarir-lo?
5. Llegeix Llc. 15, 11-32. Escriu els versets que et semblin els més importants i el seu nº. Com consideres l'actitud del germà gran?
6. Llegeix Isaïes (A.T.) capítol 1, 15-17. Compara aquest text amb Mt. 5, 23-24. Quina conclusió en treus?
7. En Ef. 4, 25-32, hi trobaràs les normes de la vida nova del cristià. Escriu les actituds positives que et cal tenir.
8. Quina és la principal disposició que et cal per a rebre el Sagrament de la Penitència?
9. Llegeix Llc. 18, 9-14. Compara l'oració que fa el fariseu amb la que fa el cobrador d'impostos. Per què aquest últim queda perdonat i el fariseu no?
10. Escriu la frase que hi ha en el següent jeroglífic.

O	A	P	L	A	N	Y	E	N	Ç	A	L
C	I	E	L	H	I	H	A	M	O	M	A
M	I	S	E	R	I	C	O	R	D	I	A
L	T	A	S	A	L	E	G	R	C	T	I
A	Q	U	A	A	N	U	N	N	P	S	E
T	A	T	E	I	P	C	E	A	D	A	O
R	E	S	C	O	N	M	V	E	R	L	T
E	I	X	P	E	E	R	O	Q	U	L	E
A	D	E	U	L	E	L	P	C	E	R	D
O	N	A	C	R	E	L	F	A	F	E	L
I	Ç	T	A	T	I	N	G	I	N	E	B

En aquesta
SOPA DE LLETRES
hi trobaràs 7 noms que
indiquen indulgència
envers els altres.

JEROGLÍFIC

Escriu la pregunta que va fer Pere al Senyor sobre el perdó de les ofenses (Mt. 18, 21-22), i contesta amb una sola paraula el veritable significat d'aquesta multiplicació.

NOTA: Si vols millorar la teva puntuació, completa el teu treball amb aquests dos entreteniments.

Objectiu obert

El diumenge, dia 7, el Papa batejà 43 infants, entre els quals hi havia els dos bessons Francesca i Erica Giovanelli de la fotografia.

Després de 16 anys de dictadura, els xilens aclamen el seu nou president, el demòcrata-cristià Patricio Aylwin.

El dia 6 de gener, el nunci papal al Líban, Mons. Pablo Puente, presentà les seves credencials al president Elias Hrawi.

Dimecres, 3

L'afer Noriega

La Santa Seu confirmà ahir la sortida cap a Panamà de Mons. Giacinto Berlocco, adscrit a la Secretaria d'Estat, per potenciar les converses amb les autoritats panamenyes i nord-americanes de cara a trobar una sortida a l'afer Noriega. Per altra banda, Washington envià a Panamà el subsecretari d'Estat, Lawrence Eagleburger, que tractarà de la qüestió junt amb l'emissari papal i les autoritats del país. Sembla que es fa pressió sobre el general perquè sigui ell qui es lliuri voluntàriament a la justícia.

El mur s'enderrocarà totalment

Això és el que ha anunciat a Berlín el president de la RDA, Manfred Gerlach, arran de l'estada a Berlín Est del president de Txecoslovàquia, Vaclav Havel; declarà que pròximament el mur serà destruït i es convertirà en una frontera convencional. Havel, per part seva, defensà la unitat d'Alemanya i "la casa comuna europea".

Dijous, 4

Noriega: imminent desenllaç

Milers de panamenys es manifestaren ahir davant l'edifici de la nunciatura exigint amb pancartes, crits i soroll que Noriega sigui lliurat a la justícia. Mons. McGrath, arquebisbe de Panamà ha dit que no hi haurà asil polític o diplomàtic per a Noriega. Mons. Laboa, nunci a Panamà s'esforça per convèncer Noriega que abandoni lliurement la nunciatura. Els americans diuen que acceptarien l'eventualitat que el general sigui enviat a un tercer país. Amb tot, la solució no sembla llunyana.

Pacte social: sindicats - patronal

Sembla que les negociacions van per bon camí. Els representants de la CEOE, CCOO i UGT coincidien a valorar positivament les converses sobre "formació professional", que tots estan d'acord que és deficitària en el nostre país. El dia 10 podria tancar-se la negociació sobre formació professional i encetar la discussió de nous temes.

Divendres, 5

Noriega es lliura

El general Manuel Antonio Noriega es va lliurar dimecres al vespre a les autoritats militars nord-americanes, després de deu dies d'haver-se refugiat a la nunciatura del Vaticà a Panamà. Aquest ha estat el final de les intenses negociacions entre els EUA i el Vaticà a través de la nunciatura. Noriega va posar dues condicions: un judici just i no ser condemnat a mort. Noriega ha agraït al nunci les atencions rebudes durant la seva estada a la nunciatura, i ha deixat una carta per enviar al Sant Pare. Ahir, a la matinada, els agents antidroga dels EUA se'n van fer càrrec, i a la tarda, un jutge de Miami li va notificar oficialment els càrrecs de què se l'acusa: tràfic de drogues i blanqueig de diners. El Vaticà està satisfet de com s'ha resolt el problema, salvaguardant el dret internacional d'asil i evitant la violència.

RDA: el debat polític s'escalfa

Ahir el renovat partit comunista germano-oriental (SED-PDS), aconseguí reunir 250.000 persones en una manifestació convocada a propòsit de les pintades nazis en diferents monuments soviètics. 40 anys de dictadura són molts anys. Per altra banda s'accentua la discussió sobre temes candents com: la reunificació, el creixement de l'extrema dreta, la dissolució dels òrgans de repressió, la reforma econòmica, etc. L'oposició ha anunciat l'aliança de set partits opositors de cara a les eleccions del 6 de maig.

El diàleg social avança

Tres ministres, d'Economia, Treball i Administració Pública, junt amb els caps dels sindicats CCOO i UGT es reuniren ahir durant tres hores, arribant a un acord per a la fixació del calendari i del temari de les negociacions.

El "COMECON" malalt

Aquest organisme que agrupa els set països del Pacte de Varsòvia, Cuba, Vietnam i Mongòlia, passa per una greu crisi. A la reunió que celebrarà el 9 i 10 de gener a Sofia es debatrà el seu incert futur. El portaveu soviètic ha dit que ha d'afrontar greus problemes a causa d'una llarga malaltia.

Dissabte, 6

El dret de l'autodeterminació al Parlament basc

Dues proposicions no de llei s'han presentat al Parlament basc referent al dret d'autodeterminació: una del PNB i EE, en la qual el dret a l'autodeterminació és presentat com a sostre de l'autogovern en el marc de la Constitució i de l'Estatut vigents; l'altra d'Eusko Alkartasuna en la qual es contempla la possibilitat de reformar la Constitució i la d'un Estat independent. El PSE-PSOE i el PP han mostrat la seva preocupació i el govern de Felipe González ha dit que mai no donarà llum verda a un projecte que atempti contra la unitat d'Espanya.

El procés contra Noriega

Cap por d'escàndol per la seva antiga col·laboració amb la CIA, o per obtenir informació sobre el càrtel de Medellín, portaran a cap mena de pacte o aturaran que s'arribi fins al final en el procés contra l'ex-dictador. Bush ha admès la necessitat d'un esforç diplomàtic per tal que els països llatino-americans comprenguin les raons de la intervenció dels EUA a Panamá.

Conflictes fronterers a l'Est

Un comitè nacional romanès ha demanat a Mikhaïl Gorbatxev que s'obri la frontera romàno-soviètica entre la Moldàvia soviètica (antiga Besaràbia) i la Moldàvia romanesa. També Hongria podria reclamar els seus drets sobre part del territori de Transilvània. Les fronteres, tal com va succeir després de la II Guerra Mundial, no es poden traçar en contra de la voluntat dels pobles. També el Front Popular d'Azerbaidjan demana la reunificació amb l'Iran d'aquesta república transcaucàsica, i de moment l'obertura de fronteres entre l'Iran i l'URSS semblantment com entre les dues Alemanyes.

Diumenge, 7

Nit literària del dia de Reis

Ahir, a la nit, l'editorial Destino atorgà els premis Josep Pla, Nadal, i Apel·les Mestres. L'acte tingué lloc a l'Hotel Ritz i comptà amb la presència de personalitats del món de la cultura i de la política. Miquel Àngel Riera guanyà el Josep Pla de narrativa catalana; Juan José Millás, l'Eugenio Nadal de novel·la castellana i Ricardo Alcántara, l'Apel·les Mestres de literatura infantil.

Xevardnadze dona suport al règim romanès

Eduard Xevardnadze expressà ahir el ple suport de Moscou a l'evolució política de Romania, que respecta la voluntat del poble romanès i l'elecció del seu nou sistema polític. Es parlà també de l'obertura i lliure circulació de la frontera soviètico-romanesa, i que és desitjable que el Pacte de Varsòvia evolucioni cap a un pacte de naturalesa política.

El comunista Partit Obrer Unificat Polonès, desapareixerà

Això serà en el transcurs del XI Congrés que se celebrarà a finals de mes. Així ho ha dit el primer secretari del Partit, Mieczyslaw Rakowski. Motius: el sistema comunista és erroni en els seus principis, responsabilitat pels assassinats comesos durant el període estalinista, pel frau democràtic; per la col·lectivització forçada, per l'empobriment intel·lectual i per la crisi econòmica.

Dilluns, 8

Lluita contra el narcotràfic

Els EUA han enviat el portavions John F. Kennedy a aigües properes a Colòmbia. Això forma part d'un programa nord-americà antidroga per intensificar la lluita contra el tràfic de droga. El govern colombià de Virgilio Barco ha expressat els seus temors d'interferències nord-americanes en la sobirania de Colòmbia. Representants de la Casa Blanca han explicat el pla nord-americà a les autoritats del govern colombià i esperen que hi haurà col·laboració per part d'aquest.

L'Àsia Central Soviètica es mou

S'esquerden les fronteres geopolítiques establertes arran de la II Guerra Mundial. A les reivindicacions de Lituània, Estònia, Letònia, s'hi afegeixen ara les de Geòrgia o Moldàvia, i les repúbliques majoritàriament musulmanes d'Azerbaidjan, Turkmenistan, etc. Els problemes ètnics a l'Àsia i les reivindicacions a les repúbliques bàltiques és allò que més pot qüestionar la futura evolució de la perestroika soviètica.

De nou guerra civil a Cambodja

Després de quatre mesos de la retirada de les tropes del Vietnam del Nord, ahir, els khmers rojos van anunciar que havien llançat una forta ofensiva contra la segona ciutat del país, Battambang. Els khmers rojos foren derrotats per l'exèrcit nord-vietnamita el 1979. Ara lluiten al costat dels partidaris del príncep Norodom Sihanuk i els de l'antic primer ministre Son Sann.

Dimarts, 9

El Salvador: els militars participaren en l'assassinat dels sis jesuïtes

Així ho ha reconegut el president Alfredo Cristiani, atesos els resultats a què ha arribat la comissió d'investigació formada per un grup d'oficials superiors i advocats. Se sap que dos oficials i 45 soldats d'élite han estat arrestats.

La Navy a les envistes de Colòmbia

La presència de les forces nord-americanes davant de les costes colombianes no ha caigut bé en el país. Fins i tot el líder esquerrà Bernardo Jaramillo ha dit que això és l'avantsala d'una invasió. Diverses forces polítiques del país han demanat al president Virgilio Barco, la convocatòria extraordinària del Congrés per tal d'analitzar la situació. Per altra banda, aquests dies s'ha intensificat la lluita entre l'exèrcit i la guerrilla. Els EUA han declarat que no es tracta de cap "bloqueig" a Colòmbia, sinó d'una operació conjunta per combatre el narcotràfic. La guerra contra la droga, diuen, és una causa justa.

RDA: tensions entre el govern i l'oposició

La taula rodona entre el govern, els partits polítics i l'oposició es podria trencar. Ahir, per primera vegada en aquest any, 150.000 persones es manifestaren a Leipzig contra els abusos de poder comesos pel PC i per demanar la reunificació. Motius conflictius: el desmantellament de l'"Stasi" (policia de seguretat de l'Estat en el règim anterior); el propòsit governamental de voler crear immediatament un servei d'espionatge i contraespionatge i les condicions desiguals en què aniran a les eleccions del proper 6 de maig, el SED que compta amb tot l'aparell polític-administratiu estatal i amb el control majoritari dels mitjans de comunicació, i la resta de les forces polítiques i de l'oposició.

Objectiu obert

Quatre cristians protestataris corregueren 17 km. fins a la residència del nunci papal a Beirut on lliuraren un missatge per al papa Joan Pau II, demanant la llibertat dels presoners libanesos a Síria i la dels estrangers segrestats al Líban.

L'arquebisbe Marcos McGrath, conegut per la seva actitud crítica envers Noriega, dona la comunió als membres de les noves forces públiques del país.

La religiosa Maria Oroz, fou assassinada la matinada del dia 7, al Col·legi de Sant Vicenç de Paül de Barbastre.

CALENDARI

Diumenge, 14 de gener. II del temps ordinari. Sts. Fèlix de Nola, prevere; Joan de Ribera, arquebisbe de València, Malaquies, profeta i Bernat Corleon, confessor.
El sol surt a les 7,16 i es pon a les 16,46 —Hora solar.

Dilluns, 15 de gener. Sts. Pau, primer ermità; Maur, abat; Habacuc i Mi- queas, profetes i Sta. Secundina, verge.
Festa major a Arbolí i Sta. Margarida de Montbui.

Dimarts, 16 de gener. Sts. Fulgenci, bisbe; Marcel, papa màrtir i Sta. Priscila, matrona.
Festa major a Saderra.

Dimecres, 17 de gener. St. Antoni, abat. Stes. Leonila, màrtir i Rosalinda de Vilanova, cartoixa.
Festa major a Ascó, Cambrils, la Granadella, Miravet, Móra d'Ebre, Vilanova i la Geltrú i molts pobles més.

Dijous, 18 de gener. Stes. Prisca, Lliberata i Beatriu, verges.

Divendres, 19 de gener. Sts. Màrius i Canut, màrtirs Stes. Marta i Pia, màrtirs.

Dissabte, 20 de gener. Sts. Fabià, papa màrtir i Sebastià, màrtir.
Festa major a la Bisbal del Penedès, Cànoves, Moia, Monistrol, Roda de Berà i molts pobles més.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

14 de gener. Diumenge II de durant l'any. Lectures: Primera 49,3.5-6; Salm 39; segona 1 C 1,1-3, tercera Jo 1,29-34.

15 de gener. Dilluns de la setmana II de durant l'any. Lectures: Primera 1S 15,16-23; S 49; segona Mc 2,18-22.

16 de gener. Dimarts de la setmana II de durant l'any. Lectures: Primera 1S 16,1-13; S 88; segona Mc 2,23-28.

17 de gener. Dimecres II de la setmana de durant l'any. Lectures: Primera 1S 17,32-33.37.40-57; S 143; segona Mc 3,1-6.

18 de gener. Dijous de la setmana II de durant l'any. Lectures: Primera 1S 18,6-9;19,1-7; S 55; segona Mc 3,7-12.

19 de gener. Divendres de la setmana II de durant l'any. Lectures: Primera 1S 24,3-21; S 56; segona Mc 3,13-19.

20 de gener. Dissabte de la setmana II de durant l'any. Lectures: Primera 2S 1,1-4.11-12.19.23-27; S 79; segona Mc 3,20-21.

Litúrgia de les Hores
Setmana II

Diumenge II de durant l'any. Propi del Temps.

Dilluns. De fèria.

Dimarts. De fèria.

Dimecres. St. Antoni, abat. Memòria obligatòria.

Dijous. De fèria.

Divendres. De fèria.

Dissabte. De fèria. Vespres I de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

L'existencialisme:
esprémer l'instant

Davant la perspectiva d'un possible futur terrorífic que aquest món el deixem reduït a caliu i fumalls per culpa nostra. Davant d'un món actual que ha tallat tot lligam amb Déu que el sostenia i que pot caure embolicat en la mortalla de Penèlope com una aranya que mor en la pròpia terenyina per haver ella tallat el fil que la sostenia. Davant d'aquest futur amenaçant, els existencialistes ateus esprenen fort el gra de raïm de cada instant cridant des de la disbauxa: "A viure, nois, que això són dos dies". Així ho feia la gent del temps de Noè.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de L'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Josep M. Monill i Oriola

"En Monill" ha mort, deien pels carrers de Balaguer amb motiu del traspàs del senyor Josep Monill i Oriola.

La premsa local fou minsa a l'hora d'esmentar i comentar el fet luctuós sobre la vida i els trets més importants d'aquest advocat, fer- vorós cristià i català vehement.

Potser aquest oblit s'agermana amb el tarannà del meu gran amic, en Josep M., que mai no vol- gué exhibir-se en res i temia quan els altres mencionaven, ni que fos només, el seu nom.

Fins fa poc, jo conservava una munió d'escrits i missives perso- nals que m'havia adreçat. Tot plegat era com un petit i heterogeni tractat de teologia a engrunes, com un vademècum de serenar i audàcia, de risc i prudència i so- bretot d'un amor gran a Balaguer —la seva ciutat natal— i a Cata- lunya, la seva casa pairal. Em col- pí tant la seva mort que, com a ho- menatge respectuós a la seva altís- sima humilitat, vaig enterrar tots aquells papers. Ara em sap greu, donat que aquella antologia de textos ajudaria a més d'un per- pensar en profunditat.

Monill i Oriola posseïa quel- com de Chesterton per la imagina- ció i paradoxes creatives, ressem- blava Mounier o Bernanos pel gran respecte a la persona, per la concepció del mal en el món i per la fidelitat a Déu. Encara més: Monill s'apropava a sant Francesc d'Assís pel menyspreu als béns de consum i per la seva vena lírica per cantar el Sol i la Lluna, l'aigua i les flors, la mare terra i el germà home.

Advocat, sí, però assessorant sempre l'indefens o la persona de bona fe.

Enemies? Per part d'ell, cap. Igualment compartia el diàleg amb l'agnòstic més furiós que amb el capellà més integrista; valorava les espurnes de veritat i honeste-

dat de totes les ideologies políti- ques i socials; mai no odià els rics, però sempre va estimar els po- bres.

Si era tímid i enyoradís en l'es- guard, aflorava en el seu rostre un somriure discret i suau; si a voltes l'encerclava i aclaparava una cer- ta depressió, mai no li llevà la pau interior. La pau, fruit d'un ena- morament de les coses benignes.

Em dol la desaparició de per- sones com la de'n Josep M. Mo- nill. Deixen un buit al seu entorn. Malgrat que resta el record, la

crueltat del temps tot ho esborra.

Ben mirat, però, ell diria que el cúmul de bé en l'home roman en la posteritat, i que pel que fa al gruix del mal, hi ha un Déu i Pare en el cel per oblidar-lo. Poques coses negatives i actituds malèvols del meu amic cal oblidar o enterrar; al contrari, les seves clares idees, el seu viaró testimonial i la seva for- ta personalitat poden esperonar- nos a tots per construir i no des- truir el nostre país.

FRANCESC GAMISSANS

ADULTS EN LA FE

Cara i creu

JOAN GUITERAS i VILANOVA

Em refereixo, seguint la carta papal sobre el vint-i- cinquè aniversari de la Constitució "Sacrosanctum Concilium", a la cara i a la creu —el positiu i el negatiu— de la reforma litúrgica en la seva acollida concreta.

S'ha de reconèixer, per a ser equànimes, que els re- sultats positius —tal com diu el text— són enormes i avanta- gen els negatius. Aquests també han de ser con- siderats si es vol ser lleial amb una reforma que cerca la que és interior al capteniment dels fidels i de la mateixa Església. Importa molt que hi hagi la sinceritat necessària per poder fer un balanç del postconcili. És una qüestió de coherència. És de savis rectificar i de cristians convertir-se.

Acolliment majoritari

El Papa constata com la majoria de pastors i del poble cristià han acollit la reforma amb esperit d'obediència i de vertader fervor joïós, "per això, diu, hem de donar gràcies a Déu pel pas del seu Esperit en l'Església, que ha estat la renovació litúrgica" (n. 12).

Joan Pau II es complau a repassar els principals benefi- cis de la reforma litúrgica. Destaca: la redescoberta de

la Paraula de Déu, el recurs a les llengües vives, la més gran participació dels fidels en l'Eucaristia i en els altres sagraments, el paper dels laics en les celebracions i, fi- nalment, "la vitalitat irradiant que tantes comunitats cris- tianes reben de la Litúrgia".

Per tant, fidelitat

Aquestes realitats positives fan que la dinàmica de la reforma litúrgica continuï tenint vigència. S'argumenta, per tant, que la fidelitat recolza en aquests fets benefico- sos, esdevinguts peanya del manteniment en les ense- nyances de la Constitució "Sacrosanctum Concilium" i les reformes que, a través d'ella, han estat possibles.

Ara es recorre, per envigorir, l'esperit de fidelitat, a una expressió del Sínode Extraordinari dels Bisbes, de 1985, assemblea corresponent al vintè aniversari de la celebració del Concili Vaticà II. "La renovació litúrgica és el fruit més visible de l'obra de Concili". I recorda que molts han percebut el missatge conciliar a través de dita reforma.

Aplicacions errònies

El document constata algunes desviacions i les tracta amb franquesa i preocupació. Diu: "Constatem, de vega- des, omissions o afegiments il·lícits, ritus inventats fora de les normes establertes, accions o cants que no ajuden la fe o el sentit del sagrat, abusos en la pràctica de l'absolució col·lectiva, confusionismes entre sacerdots minis- terial, lligat a l'ordenació, i sacerdoti comú dels fidels, que té el seu fonament propi en el baptisme".

I, el n. 13, acaba declarant intolerable la composició de pregàries eucarístiques "pirates" i la substitució de textos de l'Escriptura per altres de profans. Recorda que la Litúrgia depèn del Bisbe. "Del Bisbe flueix i deriva en certa manera la vida dels seus fidels en el Crist".

L'Església de Déu

Les festes de Nadal, que hem acabat fa ben poc, ens han parlat de Jesucrist, de la seva presència entre els homes, del misteri de la seva encarnació i del meravellós intercanvi entre la naturalesa humana i la naturalesa divina que s'ha realitzat en ell i per ell... Tot això és, d'alguna manera, parlar també de l'Església. No és pas sense sentit que, a l'ofici de lectures de la Litúrgia de les Hores, seguint el cicle biennal, hem llegit aquests dies el diàleg d'amor de l'Espòs i de l'Esposa, és a dir, de Crist i de l'Església.

Per això ens agrada avui, en la represa dels diumenges durant l'any, trobar-nos, com cada any, amb la primera carta als cristians de Corint com a text per a la segona lectura. Aquesta carta és un quadre ben complet de què és una església particular, amb les seves llums i amb les seves ombres alhora. Amb un cert paral·lelisme amb el temps de Pasqua, que ens convida a emmirallar-nos en la vida de les comunitats cristianes primitives, aquests diumenges després de Nadal ens conviden també a trobar respostes a les nostres qüestions cercant en els orígens.

• L'ESGLÉSIA DE DÉU QUE ÉS A CORINT

I la primera cosa que se'ns presenta, amb tota la força i claredat, és la identitat mateixa de tota comunitat cristiana: és l'Església de Déu, en un lloc. La frase adquireix relleu si tenim en compte el que significa "església": és el mateix que dir "assemblea del poble". Església de Déu vol dir, per tant, assemblea del Poble de Déu. Una assemblea demana algú que la convoqui, o que els membres decideixen reunir-se (autoconvocació). En el cas de l'Església, sabem bé qui la convoca: és Déu, per la Paraula Apostòlica i la força de l'Esperit Sant. Ho diu molt bé la Pregària eucarística III: "...pel vostre Fill Jesucrist, nostre Senyor, i amb el poder de l'Esperit Sant... no deixeu mai de reunir-vos un poble, que, de llevant fins a ponent, presenti al vostre nom una oblació pura".

Aquesta Església és a molts llocs. Pau escrivia a la

que era a Corint, però després escriu també a la que és a Roma, i a Tessalònica, i a Galàcia... Uns segles poc més endavant, els Pares de l'Església diran que "l'Església peregrina a Corint...", indicant que, si bé l'Església es troba en les ciutats, no està pas identificada amb la ciutat i amb les seves institucions cíviques, sinó que hi "peregrina", hi està com apuntant vers una altra direcció, i en camí vers ella.

Hauriem d'acostumar-nos a parlar com sant Pau. Això ens ajudaria molt a comprendre més clarament què és l'Església. De vegades diem amb facilitat: l'Església de Barcelona, de Tarragona, de Solsona... Amb aquesta fórmula sembla que l'Església vingui de la ciutat; i, en certa manera, és veritat que els homes que formen aquesta Església són ciutadans d'aquell lloc. Però ¿i si això ens fes oblidar, a la llarga, que l'Església és de Déu, i que a Barcelona, a Tarragona, a Solsona, a Roma... només hi peregrina?

Recordar-nos sempre que l'Església és de Déu ens evitarà també tenir-ne una visió massa sociològica o humana. No és pas que els homes no comptin! I no és pas que no hi posem les nostres debilitats... Aquesta setmana —el dia 18— comencem, com cada any, la pregària per la unitat dels cristians. És una experiència clara de les nostres febleses que han portat la desunió a l'Església. Però, enmig de totes les febleses humanes, l'Església ens porta sempre el testimoni i l'oferta de la comunió divina: "una mena de signe i d'instrument de la comunió amb Déu i de la unitat del llinatge humà", la defineix el Concili Vaticà II, a Lumen gentium, 1.

• EN UNIO AMB TOTS

Pau saluda l'Església de Déu que és a Corint, però fa que els corintis pensin en les altres Esglésies: "en unió amb tots els qui, pertot arreu, invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells".

Una Església de Déu no és mai una realitat tancada en si mateixa. Per això sant Pau eixampla la salutació i fa referència més enllà dels límits de la comunitat de Corint.

A les Esglésies de Déu els toca estar en un lloc, però els correspon pensar en totes les altres Esglésies que estan en els altres llocs. Corint, Barcelona, Tarragona, Roma... són llocs massa petits perquè l'Església de Déu esgoti en ells tota la seva capacitat de pregària, de comunió, d'interès per l'Evangeli... En realitat, no hi ha cap lloc humà que sigui capaç d'esgotar les possibilitats d'interès d'una Església de Déu, precisament perquè és Déu qui posa en el cor de la seva Església allò que Ell estima: tots els homes!

També això ho trobem quan celebrem l'Eucaristia. Parlem del Papa, perquè el bisbe de Roma és el centre de la comunió de les Esglésies; parlem del nostre bisbe, perquè és el que unifica la nostra Església de Déu; però parlem de tots els altres bisbes, del poble que Déu ha redimit en Crist, dels fills de Déu dispersos, i àdhuc de tots els que cerquen Déu amb sinceritat de cor... També ells porten l'espuma que els portarà, si Déu vol, a invocar el nom de Jesucrist...!

Això ens porta altra vegada a la setmana de pregària per la unitat dels cristians. Perquè, en definitiva, si pensem en els altres que invoquen el nom de Jesús, ens trobarem tots els cristians, batejats com nosaltres, i, bona part d'ells, Església de Déu com nosaltres, o, si més no, resplendor de l'Església de Déu en molts aspectes, ben fonamentals.

Una Església de Déu oberta a tots és una Església que, sense renunciar per res al "lloc" on està, sap acollir tothom, en primer lloc els qui, pertot arreu, invoquen el nom de Jesús. I, viceversa, quan un cristià arriba a una Església de Déu en un lloc divers del que abans estava, és important que descobreixi que també en el lloc nou hi ha la mateixa Església, encara que potser parli una altra llengua, o tingui uns altres costums, o senti més vivament uns altres problemes... Aleshores, descobrirà que allò de més important de l'Església és el mateix a tot arreu, perquè és de Déu, i en conseqüència li pertany també a ell, i que d'altra banda les diversitats són una oportunitat d'enriquiment espiritual, mentre no siguin debilitats en la fe, i en la caritat.

LECTURES DE LA MISSA

"THE FET LLUM DE TOTS ELS POBLES, PERQUÈ LA MEVA SALVACIÓ ARRIBI D'UN CAP A L'ALTRE DE LA TERRA"

Aquest text continua, pel que fa al tema, la primera lectura del diumenge passat, en el Baptisme del Senyor. I és que, en aquests primers diumenges després de les festes de Nadal, les lectures ens conviden a fixar-nos més i més en la personalitat de Jesucrist. El profeta parla del Servent, com Joan parla de l'Anyell (vegeu l'Evangeli d'avui), que és una imatge del Servent, i com sant Mateu parla de Jesucrist Llum (vegeu l'Evangeli del proper diumenge). Són diverses formes d'explicar que Jesús és Déu-que-salva: salva del pecat, salva de la tenebra, salva de la desobediència de l'home a la voluntat de Déu.

Lectura del llibre del profeta Isaïes (49:3,5-6)

El Senyor em digué: "Ets el meu servent, estic orgullós de tu". El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: "És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra".

"AQUÍ EM TENIU: DÉU MEU, VULL FER LA VOSTRA VOLUNTAT"

Si Jesucrist és el Servent anunciat per Isaïes, res millor que el salm 39 per escoltar la veu d'el seu esperit xop d'obediència filial. Per entendre el significat d'aquest salm, en referència a Jesucrist, cal llegir el text de la carta als Hebreus 10, 1-10, on s'expliquen les paraules que avui escoltem i cantem.

Salm 39:2 i 4ab,7,8-9,10 (R.: 81 i 9a)

Tenia posada l'esperança en el Senyor,
i ell, inclinant-se cap a mi,
ha inspirat als meus llavis un càntic nou,
un himne de lloança al nostre Déu.

R.: Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis,
i m'heu parlat a cau d'orella;
no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: "Aquí em teniu:
com està escrit de mi en el llibre,
Déu meu, vull fer la vostra voluntat,
guardo la vostra llei al fons del cor. R.

Anuncio amb goig la salvació
davant el poble en dia de gran festa.
No puc deixar d'anunciar-la;
ho sabeu prou, Senyor. R.

"US DESITJO LA GRÀCIA I LA PAU DE DÉU, EL NOSTRE PARE, I DE JESUCRIST, EL SENYOR"

Cada any, en aquests primers diumenges després de les festes de Nadal, llegim una part de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint. És una carta en la qual es tracten temes fonamentals per a la vida de la comunitat cristiana, que, per això, són de perenne actualitat. Enguany, llegim la primera part, que tracta de la unitat de l'Església. El text d'avui, en concret, és una magnífica definició del que és una comunitat eclesial.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1:1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat

de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.

Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

"MIREU L'ANYELL DE DÉU, QUE PREN DAMUNT SEU EL PECAT DEL MÓN"

El text evangèlic d'aquest diumenge no és de l'evangelista propi del cicle, sinó de l'Evangeli de Joan. En certa manera, és l'explicació del baptisme de Jesús, feta pel Precursor, com un testimoni directe de la presència de Jesús. L'accent es posa sobretot sobre la frase indicativa: l'anyell que lleva el pecat del món. D'aquesta manera s'enllaça amb el sentit del nom de Jesús —"perquè ell salvarà el seu poble dels seus pecats", diu l'Evangeli de Mateu— i amb la unció de l'Esperit, especialment destacada en la narració del baptisme segons sant Mateu (vegeu l'Evangeli de diumenge passat). Aquest testimoni del Baptista serveix també com a conclusió del cicle iniciat a l'Advent amb la predicació de Joan com a precursor.

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (1:29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: "Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel". Després Joan testificà: "He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: 'Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant'. Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu".

Identificar Jesús

Acabat el cicle litúrgic de Nadal, enfitem el temps anomenat de durant l'any. Aquesta successió de dominiques encapçalant cada setmana, omple el temps que les dues grans celebracions de Nadal i de Pasqua deixen lliure. Així entrà la pasqua de la Llum —Nadal, amb l'Advent que el prepara i les celebracions d'Epifania que el completen— i la pasqua de la Vida —Resurrecció, amb la Quaresma i els dies de Passió que ens hi introdueixen, amb la Cinquantena pasqual, que es clou amb la plenitud de Pentecosta—, el temps de durant l'any ens ajuda a fruit pacíficament el misteri de Jesucrist, tot endinsant-nos-hi per seguir el Salvador i donar testimoni del que ell ha fet en nosaltres i en tota la humanitat redimida. Diumenges de durant l'any, diumenges també del temps ordinari, normal: amb la celebració dels dos grans cicles cristològics dibuixen aquella línia sinuosa —feta d'arsis i tesis— que marca la melodia de la vida, li dona varietat i ritme, bo i ajudant-nos a prendre alè per seguir endavant.

La dominica després de la solemnitat de l'Epifania és la festa del Baptisme del Senyor. Aquest diumenge clou el temps nadalenc i alhora obre el temps de durant l'any. Així passem sense solució de continuïtat de la descoberta esclatant del Déu amb-nosaltres a la possessió en comunió de Jesús, que ens és revelat com el Fill de Déu Salvador. Jesús nadó és buscat per uns estrangers, mentre els seus l'ignoren i acaben perseguint-lo. Al baptisme del Jordà serà la veu del Pare i la presència de l'Esperit qui ens revelaran la identitat profunda d'aquest home baixat de Natzaret: **Aquest és el meu Fill** (Mt 3:17). Avui, el qui identifica Jesús com l'Anyell de Déu, serà Joan Baptista i en dona testimoni: **Dono testimoni que aquest és el fill de Déu** (v. 34). Ens movem, doncs, encara en un clima d'epifania, de manifestació

Testimoni de Crist

(Jo 1:29-34)

de la divinitat de Jesús: Rei dels jueus acabat de néixer (Mt 2:2ss.), Fill de Déu, ple de l'Esperit (Mt 3:16s. i paral·lels; Jo 1:32-34), Anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món (v. 29). Vet aquí el programa del nostre pelegrinatge pels camins de la fe, que els diumenges de durant l'any ens ajudaran a fer: identificar Jesús, adherir-nos-hi, testimoniar-lo.

L'Anyell de Déu

Entrats en el ritu de la comunió, a la litúrgia de la missa, mentre el prevere procedeix a la fracció del pa, el poble canta en forma de pregària aquesta expressió que l'evangelista posa avui en llavis de Joan Baptista: "Anyell de Déu, que llevés el pecat del món, tingueu pietat de nosaltres, doneu-nos la pau". I a punt ja de la comunió, el prevere, mostrant l'hòstia al poble, reprèn les paraules del Baptista, ara tal com l'evangelista ens les transcriu, i diu als fidels: "Mireu l'Anyell de Déu, mireu el qui lleva el pecat del món". Entre aquest temps nostre —temps de comunió— i "aquell temps" del Baptista hi ha una línia contínua d'invitació a la fe en Jesús de Natzaret. Mireu, diu sant Joan, havent "vist" Jesús que venia. El Precursor —Vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel (v. 31)— convidava els seus deixebles a fer la seva experiència de fe, que va més enllà de la frontera del que es percep pels sentits. Davant seu apareix Jesús, l'home de Nat-

zaret, i la fe veu l'Anyell de Déu. L'expressió era especialment cara als jueus pietosos. Els recordava la víctima immolada aquella nit de l'Èxode, quan la sang de l'anyell estergia a les llindes de les cases dels hebreus, feia que l'àngel exterminador els estalviés la mort dels primogènits (Cf. Ex 12). Els recordava també aquell Servent sofrent de Jahvè, que Isaïes canta tan meravellósament en el c. 53 del seu llibre. En ambdós casos, l'Anyell de Déu és la víctima propiciatòria, que pren damunt seu el pecat del món (v. 29), per destruir-lo de soca-rel: **Just, el meu Servent en justificarà molts, i portarà les seves culpes** (Is 53:11c i 12e). **El pecat del món** és la rel mateixa del mal que hi ha en la naturalesa humana abandonada al seu arbitri i a la seva sort, lluny de Déu de qui justament és imatge. Jesús, l'Anyell de Déu, prenent-lo damunt seu, treu el pecat del cor de l'home nou en aquesta segona creació de la humanitat, que farà de l'home un fill de Déu i no únicament la seva imatge. Així l'expressió del Baptista, no es limita a una visió purament pessimista —el pecat ha occidit Jesús— sinó que, tal com el contemplarà l'Apocalipsi (Cf. 5:6; 7:17; 17:14; 21:9ss.), l'Anyell de Déu, que ha estat immolat, és el triomfador, que ha vençut els seus enemics, el pastor del seu poble, el qui s'ha unit com a una esposa amb la nova Jerusalem, l'Església. I és que en la marxa de la redempció és justament l'Anyell de Déu —Jesús— qui occeix el pecat i, ressuscitant, fa seure la humanitat redimida a la dreta del Pare.

"Jo no sabia qui era"

El Testimoni de Jesús, confessa amb tota humilitat que el seu testimoniatge li ve donat per aquell que l'envià a batejar amb aigua (v. 33). En el fragment que llegim avui, dues vegades se'n diu que Joan no sabia qui era el Messies enviat per Déu. **Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel** (v. 31). Tot i no conèixer-lo, el Precursor passa al davant del qui havia de venir i li prepara la manifestació, la seva epifania. Es comprèn que sant Joan estaria atent a la veu i a la intervenció de Déu en espera de poder "veure" el qui venia a batejar amb l'Esperit Sant i amb foc. Així Déu li ho havia revelat i li havia donat la contrasenya amb què el podria reconèixer: **Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant** (v. 33). I en ser Jesús batejat va veure que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posà damunt d'ell (v. 32). Per això en dona testimoni: **Jo ho he vist, i dono testimoni que aquests és el Fill de Déu** (v. 34). El pasatge evangèlic ens marca tot un itinerari de revelació, el camí de la fe que ens ha de dur a la comunió. Arrenca de la nostra ignorància de Déu i de la seva salvació —de fet és de les tenebres que som cridats a la llum (Cf. 1Pe 2:9)—, passa per l'escolta de la paraula de Déu, per la conversió i per l'aigua purificadora, fins a obrir-nos la visió interior que fa que siguem capaços de "veure" Déu en Jesús. Som ja a la comunió, que és la màxima expressió de la fe i que es manifesta per la caritat —l'expressió privilegiada— de la comunió—. **En aquell temps, Joan veié que Jesús venia, i digué: Mireu l'Anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món.** I és que el qui ha "vist" Déu per la fe —el creient— no pot menys que cridar l'atenció dels altres, fer de missioner. Testimoni de Crist.

CULTURA CIENTIFICA

Ciències físiques i filosofia de la naturalesa

13. Electromagnetisme: Peregrinus i Gilbert

És tradicional dividir la física en cinc parts: mecànica, acústica, termologia, òptica i electromagnetisme; a les quals avui dia cal afegir la física atòmica o nuclear i la física quàntica. L'estudi de l'electromagnetisme, que també s'anomena electrològia o simplement electricitat, és avui dia una part, però abans del 1820 (i per alguns autors fins bastant més enllà) electricitat i magnetisme eren dues parts ben separades. Fou en aquesta data del 1820 que el físic danès Hans C. Oersted (1777-1851) publicà el seu descobriment de la interdependència entre aquestes dues manifestacions físiques d'una única acció. Cal que parlem, doncs, també d'aquesta part de la física. Fins ara només n'hem dit que els fenòmens ja eren coneguts dels grecs: l'electricitat estàtica en l'ambre ("électron" en grec) i el magnetisme en la pedra imant ("magnetis lithos"). Quan començà l'estudi científic d'aquests dos fenòmens? El primer que s'estudià fou el magnetisme; dos metges se n'ocuparen, un francès i un anglès:

Petrus Peregrinus (finals del s. XIII)

Poc se sap de la vida de **Pierre de Maricourt**, més conegut pel nom llatinitzat de **Petrus** i pel sobrenom de **Peregrinus**

(que probablement li venia d'haver participat en la setena croada). Fou un metge que es distingí pel seu mètode experimental. Va servir a l'exèrcit de St. Lluís, rei de França, com enginyer. Això el féu interessar-se per la mecànica. I una idea que se li va ocórrer fou aprofitar les forces magnètiques per a fer un motor. No ho aconseguí, però la idea el portà a fer recerques sobre els imants.

Ja feia temps que se sabia que una agulla magnètica suspesa d'un fil o posada sobre un suro sobre l'aigua es movia fins a indicar la direcció nord-sud. Sembla que això ja era conegut dels xinesos des de temps immemorial i a finals del s. XII ja es feia servir pels navegants europeus. Doncs bé, Peregrinus exposa en una carta a un amic el 1269 les investigacions que ha fet sobre aquest fenomen: li explica com es pot distingir el pol nord del pol sud d'un imant qualsevol pel fet que els pols del mateix nom es repel·leixen i els oposats s'atreuen; i també com són inseparables els dos pols ja que en partir un imant cada meitat esdevé un imant complet.

Fou Peregrinus qui ideà una búixola més pràctica que la d'una agulla sobre un tros de suro sobre aigua; va posar l'agulla imantada sobre un piu, de manera que pogués girar fàcilment i hi afegí una escala graduada circular al seu voltant i tot dins

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat Eclesiàstica
de Filosofia de
Catalunya

d'una capseta o "boussole" (búixola, brúixola). No és aventurat dir que aquesta simple millora va donar més confiança als navegants, que s'atreïren cada cop més a endinsar-se a alta mar.

Però Peregrinus va equivocar-se en la interpretació del magnetisme. Deia que l'agulla magnètica apuntava cap al pol de l'esfera celestia. No s'adonà que era la Terra que com un gran imant feia una acció atractiva. Això ho posaria en evidència l'altre metge que hem dit:

William Gilbert (1544-1603)

Va néixer a Colchester (Essex, Anglaterra) i per això també és conegut per **Gilbert de Colchester**. Va obtenir el títol de metge a Cambridge i després va viatjar per Europa. El nomenaren president del Col·legi de metges del seu país, i el 1601 esdevingué el metge de la cort d'Isabel I. Un any abans havia publicat un llibre que no tenia res a veure amb la medicina: "De magnete magneticisque corporibus et de magno magneti tellure" (títol que podríem traduir així: "De l'i-

mant i dels cossos imantats i del gran imant que és la Terra").

En aquesta obra es veu com Gilbert té, respecte dels fenòmens físics, una mentalitat semblant a la de Galileu: cal fer experiments repetits i amb precisió per descobrir i enunciar les lleis físiques. Una creença entre gent del seu temps era que fregant amb un all una pedra imant se li feia perdre el magnetisme; demostrà que això era fals fent-ho repetint-ho.

Va demostrar que l'agulla magnètica no tan sols indicava la direcció nord-sud, sinó que suspesa de manera que pogués oscil·lar en sentit vertical apuntava sempre cap a la Terra i no cap al pol celest com deia Peregrinus. Fou a partir d'aquesta observació que pogué enunciar que la Terra es comporta com un immens imant esfèric. Quan ja era metge d'Isabel I va voler demostrar això davant la reina; va construir una esfera imantada i hi col·locà al damunt agulles magnètiques i es va veure com s'inclinaven exactament segons el mateix angle (angle d'inclinació) que fa sobre la Terra segons la latitud del lloc: al pol nord l'agulla resta vertical, a l'equador horitzontal i amb un angle intermedi en les altres latituds.

Però Gilbert també s'equivocà en una cosa: afirmà, sense

tenir-ne proves, que les orientacions d'una agulla imantada eren constants. Digué, com és cert, que els pols magnètics no coincideixen exactament amb els geogràfics, però pensà que eren fixos sobre la Terra. Va ser un compatriota seu, magnètic, **Henry Gellibrand** (1597-1636), qui el 1635 demostrà que en cinquanta anys l'orientació cap al pol nord magnètic havia canviat a Londres d'uns set graus. Per consegüent cal tenir en compte aquesta variació; l'angle que fa, doncs, l'orientació de l'agulla amb el meridià del lloc s'anomena ara angle de "declinació", i com demostrà Gellibrand és variable.

Gilbert no es limità al magnetisme. S'interessà també per l'electricitat, pensant, és clar, que es tractava d'un fenomen totalment distint. Considerava que el magnetisme era exclusiu de minerals de ferro, mentre que l'electricitat només era pròpia de materials lleugers. Va arribar fins a construir el primer electroscope. Però la història de l'electricitat tot just començava. Va ser el mateix Gilbert que creà el mot "electricitat", sense imaginar-se el gran ús que se'n faria després. De moment es tractava de l'electricitat estàtica i només tenia un caràcter de física recreativa. I caldrà esperar el 1800 per obtenir-se, per Volta, el primer corrent elèctric.

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

Ràdio Vaticana, una infatigable activitat d'informació, evangelització i catequesi

El 12 de febrer del 1931 l'Estació Transmissora del Vaticà, construïda per Guglielmo Marconi, inventor de la Ràdio, fou inaugurada pel papa Pius XI, que va confiar la direcció a la Companyia de Jesús.

Des d'aquell dia molts han estat els progressos. Des del 1970 el Centre de Producció de Programes de Ràdio Vaticana és al "Palau Pius" on en 14 estudis es graven i es transmeten programes en 34 llengües diferents (d'altres 11 són usades ocasionalment). Cada dia més de 46 hores de transmissió es difonen en ones mitges, curtes i freqüència modulada, a través de 4 xarxes: una per a Europa Central i la regió mediterrània, una per a la Unió Soviètica, Àsia i Amèrica, una altra per a l'Àfrica i

una altra que transmet continuament per a la zona de Roma.

Des del "Palau Pius" els programes són enviats via cable al Centre de Control de la "Palazzina Lleó XIII", ubicada en els jardins del Vaticà, seu de la Direcció Tècnica de la Ràdio i del Programa estereo "Studio A". Aquí també hi ha la Capella-estudi des d'on es transmet quotidianament la Santa Missa en llatí i el sant Rosari (que cada primer dissabte del mes, dirigeix el Sant Pare). El Centre de Control procedeix a la classificació i irradiació de les transmissions per mitjà d'un sistema de ponts-ràdio al Centre Transmissor de "Santa Maria di Galeria", a 20 kms al nord de Roma, a les rodalies del llac "Bracciano".

Programes

El contingut de les transmissions és molt variat. Des de notícies en directe fins a programes litúrgics; programes musicals i també d'actualitat, de tipus cultural i formatius, acompanyats per debats, taules rodones i entrevistes a diferents persones. Els programes tenen una durada breu que va des dels 15 als 30 minuts per a cada llengua i es repeteixen durant el dia. Per tant es tracta d'una Ràdio que "dóna cita" i tot sovint, en països on hi manca la llibertat religiosa, representa l'única manera d'estar en contacte amb el centre del cristianisme i amb les esglésies locals.

A Ràdio Vaticana treballen actualment 374 persones pertanyents a 44 diverses nacionalitats, la major part laics. Els religiosos entre els quals hi ha 11 germanes, pertanyen a 22 ordes diferents. 34 són els Pares Jesuïtes que dirigeixen les diverses seccions.

Els viatges del Papa

Els viatges apostòlics de Joan Pau II permeten verificar continuament l'eficàcia professional de Ràdio Vaticana: prop de vint persones entre tècnics i corresponsals parteixen amb el seguici del Papa i procuren, via satèl·lit, informació en 5 o 6 llengües diferents a les redaccions del Palau Pius. A més a més d'una o dues transmissions en directe, programes emesos diàriament en diverses llengües permeten als radiooïdors viure els moments més sobresortints dels pelegrinatges pontificis a la unió dels enviats de Ràdio Vaticana.

Un signe de l'interès suscitat per les transmissions de Ràdio Vaticana són les 50.000 cartes que es reben anualment en les redaccions. Investigacions sobre l'audiència, promogudes per d'altres radioemissores internacionals han comprovat per exemple, que en els països d'Europa Oriental, milions de persones sintonitzen Ràdio Vaticana diàriament.

El pressupost

El pressupost de Ràdio Vaticana

na preveu 12 milions de dòlars per a despeses més 7 milions de dòlars per inversions en noves instal·lacions.

La manca d'ingressos publicitaris, el pressupost es assumit en la seva totalitat per la Santa Seu, constituint una de les seves càrregues financeres més gravoses.

Tanmateix, aquestes xifres són molt inferiors a les d'altres Emissores internacionals juntament amb les quals cal situar Ràdio Vaticana.

Amb gairebé 17.000 hores de transmissió a l'any en 34 llengües,

la Ràdio de la Santa Seu té una producció corresponent a un terç de la BBC que no obstant disposa d'un pressupost 15 vegades superior i d'un staff de gairebé 14.000 persones (10 vegades més que el de Ràdio Vaticana).

És una ràdio, la del Papa, que confia en la generositat de tots els seus oients que demana als germans que puguin donar més, un suport concret per continuar en la seva missió; ser per a tothom, però especialment per als més necessitats els perseguits i els que sofreixen, una veu d'esperança i de consol.

Programes i freqüències

Hora GMT/UTC	Hora local	Programa	Periodicitat	Freqüències		FM (MHz)
				OC (kHz)	OM (kHz)	
06.30	07.30	Missa en llatí	diari	6250 11740	526 1530	93.0 96.5
07.30	08.30	Quatre veus	de dilluns a dissabte	6250 11740	526 1530	93.0 96.5
11.00	12.00	Angelus del Papa	diumenge	6250 11740	526 1530	93.0 96.5
11.45	12.45	Quatre veus	de dilluns a dissabte	6250 11740	526 1530	93.0 96.5
14.00	15.00	Diari parlat	diari	6250 7250 9645 11740	526 1530	93.0 96.5
15.30	16.30	Concert	Dill. Dimarts Dimec. Dij. Dissabte	6250	526 1530	93.0 96.5
16.15	17.15	Quatre veus	de dilluns a dissabte	6250 11740	526 1530	93.0 96.5
19.40	20.40	S. Rosari	diari	6250	526 1530	93.0 96.5
20.00	21.00	Breu diari parlat	de dilluns a dissabte	6250	526 1530	93.0 96.5
21.10	22.10	Programa espanyol	diària	6190 7250 9645	526 1530	93.0 96.5

— L'Ona Mitja 526 kHz, com també la FM 93.0 es poden escoltar només en la zona de Roma.
— L'Ona Mitja 6250 kHz emet en totes les direccions.

Els religiosos joves

Els religiosos joves hem seguit una crida de Déu que ens ha mogut a descobrir que la nostra vida està moguda a ser una realització concreta i plena del missatge evangèlic. El fonament de la nostra vocació és el lliurament total a Déu a través dels nostres germans, sobretot els més pobres, lliurament viscut en comunitat i orientat per una missió concreta.

On estem? Què fem?

Enmig d'una matriu social que no ens és favorable, marcada per un científisme, un tecnicisme, un consumisme i un hedonisme, nosaltres optem per una vida que, alhora que està present enmig d'aquest món, se centra en valors ben distintes, com ara la justícia, la pau, el sentit religiós de l'existència... La nostra vida pretén encarnar els valors evangèlics per tal de construir el Regne de Déu enmig dels múltiples i variats regnes que fan els homes. Ens agrada fer de la nostra vocació una paràbola, que a l'interior del desert de la humanitat fos l'oasi

de trobament amb Déu. I aquest oasi, aquesta paràbola, els construïm a través d'hospitals, escoles, treball amb tot tipus de marginació, de dedicació al món de la cultura. I cal que tot això vagi sempre adreçat als homes del present, la qual cosa ens exigeix una renovació constant per tal de ser sempre significatius.

Com veiem el futur?

Volem creure que el futur és esperançador. Que nosaltres estem cridats a ser profetes de la solidaritat. Que sempre estarem fent d'advocats dels més petits d'aquest món. Que no ens oblidarem dels qui no creuen, sinó que sabrem compartir amb ells les lluites i les seves alegries. Que les nostres comunitats seran molt acollidores, variades, creatives, gratuïtes, encarnades. En definitiva, ens prenem seriosament les paraules que Jesús diu als seus deixebles poc abans de l'Ascensió: "Aneu i prediqueu a tot el món, jo seré amb vosaltres fins a la fi dels temps".

Comissió de Joves Religiosos de la Unió de Religiosos de Catalunya

La Generalitat inverteix 48 milions en la Biblioteca de Cervera

La Direcció General del Patrimoni Artístic i Cultural de la Generalitat, ha iniciat les obres per a la construcció de la Biblioteca Comarcal de Cervera. La seva inversió global puja a 48 milions de pessetes.

Els treballs, que es preveuen que finalitzin el proper mes de juliol, consisteixen en l'habilitació i condicionament de la planta baixa de l'ala sud de l'edifici de la Universitat de Cervera on serà ubicada la Biblioteca.

Segons va informar l'alcalde de Cervera, Joan Salat, la Biblioteca disposarà dels serveis de lectura infantil, pre-ec i arxiu de volums de la ciutat i comarca, en dues plantes que tenen una superfície total de 640 metres quadrats.

Les mateixes fonts indicaren que la Biblioteca disposarà d'uns 10.000 volums i tindrà un accés a través de l'Institut Antonio Torroja que serà utilitzat pels seus alumnes i un altre pel passeig de Balma per al públic en general.

CALENDARI CATALUNYA CRISTIANA GENER

1990

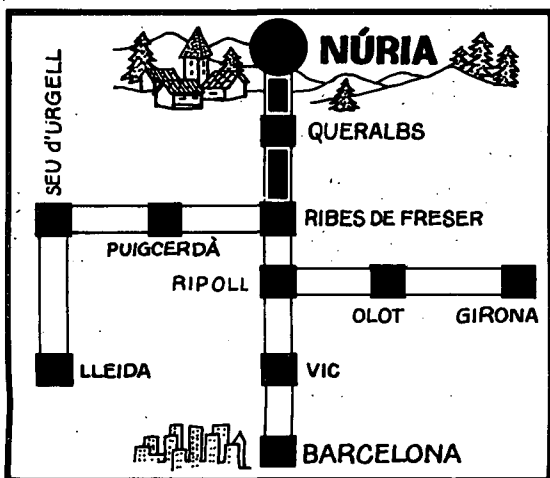

GOIGS DE LA MARE DE DÉU DE NÚRIA

SANTUARI DE NÚRIA

SITUACIÓ

Està situat al Pirineu ripollès a una altitud de 1664 m, al centre de la Vall de Núria, d'on pren el nom la sagrada imatge de Maria. És un gran edifici, format pel temple al centre, l'hostatgeria a llevant i l'hotel a ponent. Dependències confortables i modernitzades últimament. En anys normals la Vall queda coberta de neu durant mig any, però les instal·lacions estan permanentment obertes ja que a més dels pelegrins, acullen els excursionistes i els esquiadors, que des de l'any 1919 utilitzen les pistes naturals de la Vall i que a partir del 1921 començaren

a organitzar els campionats d'esquí que convertiren el Santuari en la tercera estació d'esquí de Catalunya.

L'antiquíssima història del Santuari no queda reflectida en les seves construccions, ja que en quedar petites les velles dependències i fins i tot el temple, foren substituïts per l'obra actual; d'èpoques reculades sols queda l'ermita de Sant Gil, construïda sobre la coveta on fou descoberta la sagrada imatge. La portalada actual de l'ermita, és procedent del santuari marian, i és l'única relíquia de la vella construcció.

Tot el conjunt està rodejat per un cercle d'altres muntanyes que sobrepassen els 2.700 m, arribant la més alta, que és el Puigmal, als 2.913 m.

APLECS

Diada de Sant Pere. Dia en que antigament es feia la festa d'obertura del Santuari acabat el tancament hivernal. Després de la Missa major es distribueix a tots els assistents, a les escalinates de la plaça, les farinetes i el panet beneït; recordant les farinetes que sant Gil preparava per als pastors de la Vall quan els reunia per adoctrinar-los. Festa de Sant Gil. És el primer de setembre; hi acuden pastors de les rodalies i té lloc la processó dels pastors, generalment presidida pel bisbe d'Urgell, diòcesi a la qual pertany el Santuari.

El 8 de setembre, la Mare de Déu de Núria, la festa pròpia del Santuari, és la gran festa. Després de la novena a la Mare de Déu té lloc una molt solemne Missa concelebrada per tots els rectors de la Vall de Ribes. A més dels lluits actes religiosos, hi tenen lloc ballada de sardanes i altres distraccions pròpies d'un santuari.

RUTA

Molts són els vells senders que porten al Santuari, ja que està situat en un punt de confluència d'on arrenquen els camins de Fontpedrosa, Sallagosa, Puigcerdà i altres, sempre, però, superant el muntanyam que l'envolta. Només hi ha un camí que descendeix; el de Querolbs; ja sigui a peu per Fontalba, ja seguint les gorges del riu de Núria. I aquestes gorges són les que segueix el tren-cremallera que es va inaugurar el 22 d'abril del 1931. Té un recorregut de 12 Km i uns pendents fins del 15 %. El trajecte dura 45 minuts. Ara és l'únic cremallera de Catalunya i d'Espanya. Comença a Ribes de Freser i té estació també a Querolbs, el punt més enlairat on arriba la carterera.

Des de Girona cal anar a Olot, i per la C-150 a Ripoll on entronca amb la N-152 fins abans de Ribes, on hi ha l'estació Ribes-Enllaç, inici del tren-cremallera.

Des de Lleida cal anar a la Seu d'Urgell, per la C-1313 fins a Puigcerdà i des d'allí per la N-152 a Ribes, per enllaçar amb el cremallera.

Des de Barcelona per la N-152, —Vic, Ripoll—, fins a Ribes-Enllaç, inici del cremallera.

El ferrocarril RENFE de la línia Barcelona-Puigcerdà, enllaça a l'estació Ribes de Freser amb el cremallera. Les dues estacions estan de costat.

Josep M. Pujol

GOIGS DE LA MARE DE DÉU DE NÚRIA

PATRONA PRINCIPAL DE
QUE ES VENERA AL SEU

LA DIÒCESI D'URGELL
SANTUARI DE NÚRIA

ENTRADA
Ja que en tan freda muntanya
per nosaltres col·loca
la Mare de Déu de Núria
com tota a calar.

Una muntanya escarpada
mig any coberta de neu,
volgut prendre per estatge
la Mare del Fill de Déu
Des d'allí favors envia
a qui el hi sap demanar.

Deu de deu-li alia
el devotament sant Gil,
una imatge per monestir
fabrià bella i gran,
per tal que els devots en ella
la vingessin a honorar.

Per salvar-la de la furia
del cruel perseguidor,
en una cova de Núria
ocult tan gran tresor:
és que Déu aquí volia
son poder manifestar.

Efecte fou de sa gràcia
pensava del nostre bé,
que Amadeu, fill de Dalmàcia,
que Amadeu, fill de Dalmàcia,
a tal santuari vingut,
perquè del cel els desigues
havia d'escotar.

Perquè a la Divina Estrella
que a Núria havia d'entrar
una "venerada capella"
s'alcovava en consuetud;
mentre del cel nous prodigis
el seu zel fan avortar.

Un bon any feta porta
a des pastors adventius,
que la imatge de Maria
en aquell lloc s'acostava.
Oh! que gran agilitat quedaren
a favor tan impulsiva.

A tan agradable nova
acudiren els sacerdots
i portaren dos la cova
amb gran consens de devots;
en trobar la santa imatge
translucida a son altar.

Agreda tant a Maria
aquella llum que s'acollí,
que quan Querolbs la volia
també en posició;
aquí temple és santuari
d'un socors tan singular.

Cosa fou meravellosa
feta per voler de Déu,
que una Creu, Olla i Campana
trobaren al costat seu;
aliquants molt venerades
per la virtut de curar.

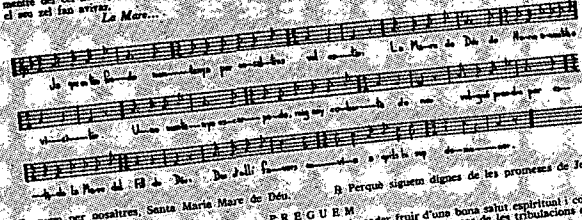
El Roselló i la Cerdanya,
capitals d'Urgell i Centent,
pobles de França i Espanya
des de llavors a posar
Oh, Mare!, vena clemència
i col·locen en publicar.

Prop d'una font cristal·lina
oï les mantes clares,
perquè son la Font divina
que raja aigua de favor;
de Vós sang bení a en tornar,
si de l'humil en demanar.

A vostra planta preuada
si us he pregat amb devoció,
veia la dona casada
el fruit de benedició,
i el vostre nom, agredit,
no cessa de proclamar.

Als pastors de la muntanya
que us invoca de bon cor,
de defensor de la noya
del diable, llop traïdor;
i com també us pastora
llurs ramats abans guardar.

TROBADA
Ja que per sa gran clemència
nosra vida col·locar,
la Mare de Déu de Núria
anem tots a visitar.

PREGUEM
Us suplicam Senyor Déu, que concedis als vostres servents de poder fruit d'una bona salut espiritual i corporal; i per la intercessió de la benaurada Verge Maria, prop vostre, al cel, alliberem-nos de les tribulacions de la vida present i feu-nos gaudir de la joia eterna. Per nostre Senyor Jesucrist. Amen.

Tots i metodes cristians
Santuari de Núria, 1989
Dra. Lluïsa G. Gual

Santuari de NÚRIA,
des del Collet d'en Riba.

NOTA HISTÒRICA

Segons una antiquíssima i venerable tradició l'abat provençal sant Gil va fer vida eremítica durant un quant de temps a la vall pirinenca de Núria. La seva estada li permetia de catequitzar els pastors d'aquells encontorns. La persecució arriana (s. VIII) l'en foragità i abans de tornar al seu monestir de Provença amagà en una coveta una imatge de Maria, una creu i l'olla amb què preparava l'aliment per a ell i els pastors, i la campana amb la qual els cridava.

Segles després (s. XI) Amadeu, jove piadós de Dalmàcia (actual Iugoslàvia) es va sentir cridat a fer vida solitària i s'encaminà lluny de les seves terres, al Pirineu. A la vall de Núria trobà amagada la imatge, amb l'olla i campana i una creu. Sabedors de la troballa, els fidels de Querolbs processionalment la traslladaven a l'església del poble, però un voler de Déu féu que resultés impossible moure-la de la vall, cosa que intentaren diferents vegades. Decidiren construir una petita capella allí mateix, on quedés la imatge trobada.

Durant l'Edat Mitjana consta que al costat de la capella hi havia la "domus hospitalis", un hospital o alberg per a sojornar-hi els que seguien els camins que des de la vall de Ribes passen els Pirineus vers la Cerdanya, el Capcir i el Conflent, camins molt transitats en aquelles èpoques tan allunyades. Al servei, de l'ermita i de l'hospital hi havia "donats" dirigits per dos sacerdots que tenien cura dels pelegrins i transeünts.

Núria restava oberta des del dia de Sant Pere, al juny, fins al dia de Sant Lluç, a l'octubre. Llavors el capellà i altres servents de Maria tancaven els edificis i baixaven a viure a Querolbs, a la "Casa de Núria". La neu cobria la vall i el santuari mesos i mesos. Els aplegadors s'escampaven per Catalunya per realitzar les captes, en diners i en espècies, i escampaven la devoció a la Mare de Déu tot obsequiant els donadors amb medalles i els goigs.

El terratrèmol del s. XV féu molts estralls al santuari. La reina Maria, lloctinent del seu marit, el rei Alfons el Magnànim, concedí que es fessin captes per a la reconstrucció.

La imatge de la Regina dels Pirineus és, segons els estudiosos, del segle XII, de l'escola pirinenca, molt tosca, però l'ideal de la dona per un pastor (i aquesta figura de Maria fou venerada principalment pels pastors), no representa una persona fina i regalada, sinó la

dona ferrenya, com ens digué el capellà custodi del santuari. En arribar els dies tenebrosos del juliol del 36, un dels capellans custodis, sabent que a Barcelona cremaven els temples, agafà la imatge i passant els colls se l'emportà a França. D'allí la santa imatge passà a Suïssa, on va ser guardada, i, retornada la tranquil·litat, el 1941 tornà al seu setial de la vall.

Després de Montserrat, Núria és el santuari català de devoció més estesa. Avui gràcies al ferrocarril de cremallera inaugurat el 1931 pujar a visitar la Mare de Déu de Núria ja no és una aventura dels mesos de bon temps: és possible tot l'any.

La Mare de Déu és invocada a Núria pels matrimonis sense descendència; molts l'han aconseguida després d'haver-s'hi encomanat amb fervor.

"Des d'allí favors envia
a qui els hi sap demanar.
La Mare de Déu de Núria
anem tots a visitar."

És patrona del bisbat d'Urgell i dels esquiadors catalans.

Teresa Jujol Gibert

A Catalunya hi ha més de 100.000 voluntaris socials

Una opció engrescadora: viure de cara als altres

Comença el 1990 i, malgrat els importants canvis que especialment l'est europeu està presentant, el món gira entorn el consum i el culte a la pròpia satisfacció.

És per això que el títol d'aquest escrit pot sonar a "carrossa" o fins i tot importat d'altres gal·laxies.

Però vet aquí que a Catalunya, a més dels clergues, religiosos i religioses, hi ha cent mil persones que responsablement i conscientment han adoptat l'actitud de viure de cara als altres i, a més a més, asseguren que es tracta d'una opció engrescadora.

Són les persones que dediquen part del seu temps a la gent gran o persones soles, tal vegada o disminuïts (motòrics, psíquics, sensorials, orgànics) o infants abandonats, potser a sectors pobres, del tercer món, drogodependents, malalts o amb altres tipus de marginació.

Una tasca important i transcendent

Els i elles, els més de 100.000 voluntaris socials que hi ha en les més de 200 entitats i grups organitzats, fan a Catalunya una feina important, àdhuc transcendent, allargant els braços de professio-

Un voluntari social, en acció.

nals i familiars, ajudant, acompanyant, ensenyant, donant, orientant, consolant, gestionant, compartint, escoltant,...

I aquestes persones, aquests

voluntaris socials, no són pas gaire diferents de la resta de ciutadans. Només, potser, la seva sensibilitat els ha fet veure que si tota la Humanitat és com una família, és clar que cadascú de nosaltres ens hem de comportar com a familiars de qui pateix una mancança bàsica o una marginació.

És clar, però, que les persones més obligades a respondre al "reclam de la sang familiar" són les autoritats que ens governen, però això no exclou que cadascú dels membres de la Humanitat tinguem la nostra part de responsabilitat —i, per tant, de necessitat de resposta— en la situació que pateixen tants i tants germans.

L'opció escollida pels que integren les més de 200 entitats i grups fins ara detectats, diuen que fins és engrescadora, i que resulta gratificant per damunt de tot el que s'esperaven. Un voluntari d'una entitat que atén disminuïts físics em deia no fa pas gaire que ell que s'havia ofert per ensenyar, havia rebut més lliçons que no pas havia donat i se sentia sobradament ben pagat amb tot el que havia rebut

dels que podríem anomenar-ne "els seus alumnes".

Preparació prèvia

Fer de voluntari social, però, requereix una certa preparació, especialment si la població o col·lectiu a què es destina l'acció té unes connotacions singulars que requereixen un tracte diferent. No és el mateix, per exemple, dedicar el propi esforç a persones grans que a minusvàlids o drogodependents.

Tota persona que opta per viure de cara als altres dedicant-hi un temps i practicant una acció, necessita una doble preparació prèvia: la que és bàsica per a tot voluntari social i l'específica de l'entitat a on vagi a prestar llurs serveis.

No es tracta de realitzar grans estudis ni costosos curssets, però sí d'adquirir o revalidar els mínims coneixements per a poder dur a terme amb èxit el propòsit que s'ha fet.

La Federació Catalana de Voluntariat Social, recentment constituïda per 48 entitats, té establerts a Barcelona "els dimarts in-

formatius", dedicant una tarda setmanal a informar qui vulgui fer-se voluntari social.

Aquest mateix servei s'està preparant a Girona, Lleida i Tarragona, confiant que ben aviat serà una realitat.

Alguns Consells Comarcals organitzen curssets de 10 hores en caps de setmana sobre el tema "voluntariat" i conviden tothom a participar-hi.

Diferents Caritas diocesanes, i fins i tot algunes de parroquials o interparroquials, tenen la seva "escola de voluntariat" que funciona en règim obert a un dia per setmana.

També algunes associacions —Auxilia, Creu Roja, Sant Joan de Déu, Telèfon de l'Esperança, ...— organitzen sovint trobades o cursos de preparació bàsica i/o específica, per tal que els voluntaris coneguin bé la feina que es proposen realitzar.

L'opció del voluntariat social és engrescadora i gratificant. Cal, però, prendre la cèdida amb plena responsabilitat i consciència.

C.C.

Assemblea del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament

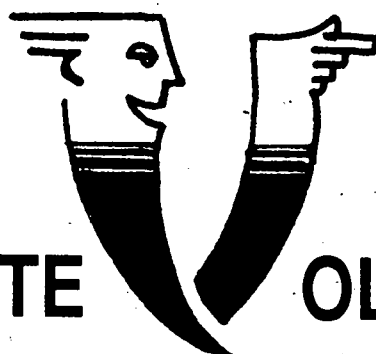
Durant el 89 es varen finançar 24 projectes de cooperació al Tercer Món

L'Assemblea General del FONS CATALÀ DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT, va acordar per unanimitat nomenar el Sr. Lluís Segura —Alcalde de Sant Just Desvern— nou President del Fons Català, prenent el relleu del fins ara President Sr. Salvador Sunyer —Alcalde de Salt— que per motius de salut havia presentat la seva dimissió.

En l'esmentada Assemblea es va aprovar la gestió realitzada per la Junta en el darrer any en el qual s'ha finançat 24 projectes de cooperació al Tercer Món per un import global de 31.230.000 ptes. Dels projectes finançats enguany, 21 corresponen a projectes de Cooperació al Desenvolupament al Tercer Món en un total de 12 països. Els 3 restants, són projectes que es duen a terme a Catalunya per tal realitzar la tasca de sensibilització i d'educació al desenvolupament.

El conjunt de l'Assemblea valorà com a positiva la tasca realitzada per l'entitat fins ara, en 15 països en que propulsem projectes, i que té un balanç global de 7 projectes ja finalitzats, de 31 projectes en realització i de 8 projectes encara pendents de finançament. No obstant això, la impossibilitat de concretar l'import de les aportacions que les institucions públiques catalanes destinaran a la cooperació, en el proper exercici, només va permetre aprovar un pressupost per al 1990, de 45.451.468 ptes. per destinar a projectes pendents i pre-seleccionar-ne de nous, en espera de poder assumir el seu finançament.

N.C.

FES-TE

OLUNTARI SOCIAL

Per:
AJUDAR, ACOMPANYAR,
ENSENYAR, DONAR,
ORIENTAR, CONSOLAR,
GESTIONAR, ESCOLTAR...

Grassot, 3, 2n - Tel. (93) 258 99 06 - 08025 Barcelona

MODA

Noves modalitats Yves Saint Laurent

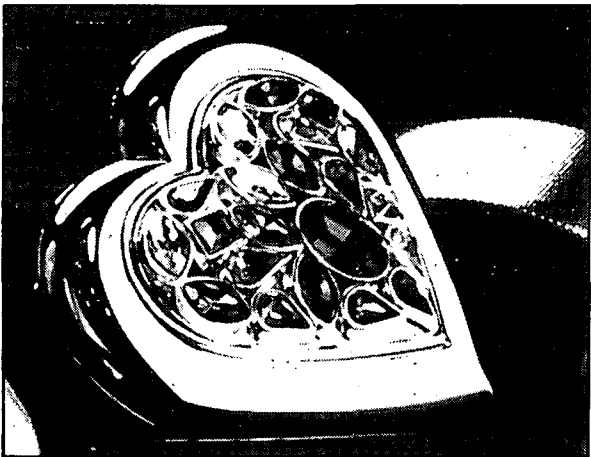

Petit vaporitzador creat per la firma de perfums "Opium" d'Yves Saint Laurent.

Amb l'arribada de la temporada clau tardor-hivern '89/90, Yves Saint Laurent llença la seva completíssima col·lecció de productes que, en aquesta ocasió, compren diversos aspectes del mercat de la cosmètica i la perfumeria.

Bohème, maquillatge hivern '89/90

La nova moda en maquillatge segons Yves Saint Laurent, barre-

Polvera d'Yves Saint Laurent proposada per quart any consecutiu gràcies al seu èxit.

fumat, Llet hidratant, Oli i Sabó, Gel i Pólvores per a després del bany.

Polvera Yves Saint Laurent

Una polvera-joia que aquesta firma proposa per quart any consecutiu, la forma de cor de la qual ofereix facetes de colors canviants, considerant-se una peça pròpia per a col·leccionistes, donada la seva original elaboració. Pedres verd maragda enriqueixen la part superior que, combinant amb el metall daurat amb què ha estat realitzada, la converteixen en una peça d'ús pràctic però extremadament bonica i atractiva.

"Soint Lissant Immediat"

Es tracta d'un tractament específic per a l'embelliment immediat del contorn d'ulls, pel seu efecte descongestionant i instantani, donant a la mirada un aspecte fresc, reposat i tònic, retornant una aparença de fermesa i regenerant a llarg termini, gràcies a la fina membrana col·lagènica, d'activitat biològica immediata. Amb la seva aplicació en aquesta zona fràgil de l'epidermis, aconsegueix prolongar la bellesa de la mirada eliminant arrugues, bosses i ulleres.

Jazz, fet perfume

Línia de perfumeria per a home, catalogada de variacions musicals que canten sobre la pell. Aquesta línia a base de frescor i aromes naturals, comprèn Sabó delicadament perfumat com a derivat de l'aigua de colònia; Gel escumós per a bany, Emulsió per a després de l'afaitat i Desodorant perfumat. Són productes JAZZ d'Yves Saint Laurent, catalogats com els incondicionals de l'home d'avui.

MARIA JOSE EJARQUE

CUINA

Peres al vi negre

4 peres fortes
1/2 suc de llimona
1/4 litre vi negre
1 taronja
150 gr. de sucre
1/2 branca de canyella
una mica colorant vermell.

Peleu les peres deixant-les senceres amb la cua i tot poseu-les en un recipient amb aigua i suc de llimona. En un cassó on hi càpiguen les 4 peres dretes, barregeu el sucre amb 150 c.c. d'aigua, la canyella i una pell de taronja, removeu-ho per barrejar-ho bé i que el sucre es dissolgui, aleshores col·loqueu les peres amb la cueda cap amunt, tapeu i deixeu coure suaument uns 15 minuts, afegiu el vi negre (reservant una mica per al final), deixeu coure destapat uns altres 15 minuts fins que les peres estiguin toves però senceres.

Poseu les peres en la platade servir, afegiu a la salsa la resta del vi, deixeu-ho reduir fins que quedi xarop. Si es vol es pot posar unes gotes de colorant vermell.

Amb una cullera regueu les peres diverses vegades per ensucrar-les. Deixeu-les refredar completament a la nevera. Es poden servir acompanyades amb una mica de nata ensucrada posada amb ajuda de mànega i broqueta arrissada.

MARIA GLÒRIA MONTAÑOLA

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 450 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

Rebre "CATALUNYA CRISTIANA" és com rebre una carta de casa"

Francesca Rovira. JAPÓ

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

ASSUMPTA PRATSOBREROCA (GNTE. DELS POBRES GOMEZ CARREÑO, S/N - CASILLA 113 VINA DEL MAR CHILE	10.650.- Ptes
GUILLERMO BAUZA I BAUZA RWAMAGANA B.P. 37 - RWANDA	11.400.- Ptes
AFRIQUE CENTRALE RAMON MESTRE I MESTRE - INST. J.M. MORALES ITURBIDO 10 SANTA ANA CHIAUTEMPAN TLAX MEXICO	10.650.- Ptes
BUYANGO CATHOLIC MISSIONS P.O. BOX 753 MARAGOLI KENIA (EAST AFRICA)	11.400.- Ptes

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel.
Població DP Província
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner
(nom i cognoms)
L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc/ Caixa Sucursal n.º
N.º compte corrent
Prego al Banc/ Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població Data
Signatura:
"CATALUNYA CRISTIANA", c/ València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

ja els tons malva i blau oriental per ombrear els ulls, un toc delicadament rosat sobre galtes ambarines, d'aspecte suau i avellutat. Els llavis prenen aquesta temporada un to roig carmí que aporta el contrast brillant i lluminós dels cristalls de Bohèmia. Un nou "look" hivernal, per embellir i resguardar alhora, de les intemperances del clima fred.

Fragàncies "Opium"

Seguint pel camí evocador d'Orient, llançament d'una línia completa per a bany de productes "Opium", de suaus aromes especialitzats i afustats, que compren Aigua de colònia, Desodorant per-

RACÓ DEL LLENGUATGE

Una vegada era un rei...

Quantes vegades, de petits, hem escoltat, o, de grans, hem explicat un conte que comença així?

Cada vegada que s'ha escaigut de fer-ho s'ha encès una guspira d'il·lusió en la mirada dels destinataris del conte.

Moltes vegades, el narrador és sol·licitat de tornar a dir: "Una vegada...", perquè els infants no es cansen mai d'escoltar-ho.

Tal vegada pensareu que ja n'hi ha prou de repetir vegada rera vegada aquest mateix mot i desitjareu que acabi d'una vegada per totes.

No m'ho faré dir dues vegades i acabaré amb la lata perquè no m'ho hàgiu de dir una vegada més.

Es fàcil de comprendre que aquest mot que he repetit tant fins ara, és molt popular. I alhora molt selecte. No fa gens estrany trobar-lo en la producció dels grans escriptors i dels clàssics, i tampoc no desdii ni resulta gens enfàtic en les converses del poble ras. Gaudeix, doncs,

d'una abundant difusió, en tots els nivells, sigui com a substantiu definit per "cadascun dels casos en què es repeteix una acció", sigui formant part en el gran nombre de locucions que ha generat, moltes de les quals figuren al començament d'aquest escrit.

Parlant de locucions, cal fer esment de l'error en què cauen no pocs en traduir l'expressió castellana "toda vez" mot per mot. "Toda vez" equival als nostres ja que o per tal com. I fins i tot a l'útil perquè. Ho faré tot sol, ja que no em vol ajudar ningú. Cal tractar-lo amb delicadesa, per tal com ha estat molt malalt. He triat aquesta redacció perquè és més fàcil.

Ens equivocariem si volguéssim resoldre aquests exemples amb tota vegada, ja que tota vegada, en català, no té altre significat que sempre. Tota vegada que arribin models nous, deixeu-me'ls veure.

Amb el mateix valor que **vegada**, tenim el sinònim **volta**, no tan estès, ni de bon tros, com el seu equivalent **vegada**.

Si en el llenguatge popular hi trobem ben sovint el mot **vegada**, també hi és present un altre mot que no apareix en escrits o conferències de més alta volada. És el mot **cop**, tan popular i tan expressiu, que podem fer servir en lloc de vegada, sempre que convingui. Ve a casa dos cops la setmana. Quants cops t'equivocaràs? Un cop net i salat, es fregeix.

Perles Ortogràfiques

El Departament de Cultura de la Generalitat ha distribuït unes fitxes d'inscripció als cursos de català amb dues dades per omplir incorrectes: Sexe v. f. Aquesta és una i l'altra: Núm. de cursos. Baró comença amb b, i núm. ha de dir nombre. No són dues faltes molt espectaculars, però són greus per la seva procedència i la seva destinació.

Noves lleves de cantaires reforcen el nostre paranoma

La vitalitat del cant coral

Celebrar aniversaris sempre és bona cosa, particularment quan es plantegen com un repòs en el camí o, si es vol, com un replà dedicat a la reflexió sobre la tasca que s'ha fet i la que queda encara per endavant. Les darreres setmanes, dues commemoracions ens han permès de constatar la bona marxa de dues formacions corals compostes per gent ben jove, la qual cosa ho fa especialment estimulant, ja que és del tot necessari que noves lleves de cantaires joves i preparats vinguin a reforçar el nostre panorama coral, amb tanta tradició i vitalitat, d'altra banda.

En ocasió dels vint-i-cinc anys de la seva creació, l'Escola Coral "Petits Cantors de València" va oferir un excel·lent concert a l'Escola Pia del carrer de la Diputació, de Barcelona. Aquesta agrupació, dirigida des del primer dia pel mestre Jesús Ribera Faig, va fer el seu primer concert l'any 1964. Des d'aleshores, nombroses ciutats —València, Barcelona, Madrid, Santiago de Compostella, París, Lisboa, Londres, Colònia, Bonn, Roma i moltes altres— han pogut gaudir del bon fer musical d'aquests joves intèrprets. L'Escola Coral dona als infants i adolescents de la ciutat de València i de tota la comarca de l'Horta la possibilitat d'adquirir una completa formació musical i humana, però el treball de base no és pas incompatible, ben al contrari, amb el rigor i la qualitat. Prova d'això són algunes de les obres que han interpretat: "Carmina Burana", d'Orff, "El cant dels boscos", de Shostakovic, "Stabat Mater", de Pergolesi, "A Ceremony of Carols", de Britten, etc., o el Primer Premi obtingut l'any 1970 en el Concurs Internacional de Cors d'Adolescents, a la ciutat gal·lesa de Llangollen. En el concert

celebrat a Barcelona, els "Petits Cantors de València" van interpretar obres de Haendel, Haydn, Mendelssohn, Raubach i Grümmer.

Un altre aniversari, en aquest cas el desè del Cor Maixata, de l'Hospitalet de Llobregat, va aplegar prop de tres-centes persones a l'església de Santa Eulàlia de Mèrida d'aquella població riberenca, el passat 16 de desembre. Sota la direcció de Montserrat Lluveras, el Cor Maixata va preparar per a l'ocasió "Memory", d'A. L. Webber i "Variacions sobre un lied de Schubert", de Franz Schögl, i completava el programa, com a plat fort, el "Glòria" de Vivaldi, amb el reforçament d'ex-cantaires del cor, solistes i orquestra. Motivats per l'esdeveniment i per l'escalaf d'un públic entusiasta, els components del Cor Maixata van mostrar-se com una formació de la qual és raonable esperar resultats notables en un esdevenidor no gens llunyà.

I si, en un i altre cas, la joventut dels intèrprets apareix com un element esperançador, no ho és menys la capacitat de convocatòria que van posar de manifest en els respectius concerts d'aniversari. En resum, cal dir que el treball de dos bons pedagogs musicals com Jesús Ribera Faig i Montserrat Lluveras no es perd pas en el buit; estem segurs que la trajectòria dels "Petits Cantors de València" com la del "Cor Maixata" de l'Hospitalet de Llobregat han de prosseguir, puixants, i que noves commemoracions els duran a nous reptes artístics que ens aniran donant la mesura de les respectives evolucions.

MIQUEL-LLUIS MUNTANÉ

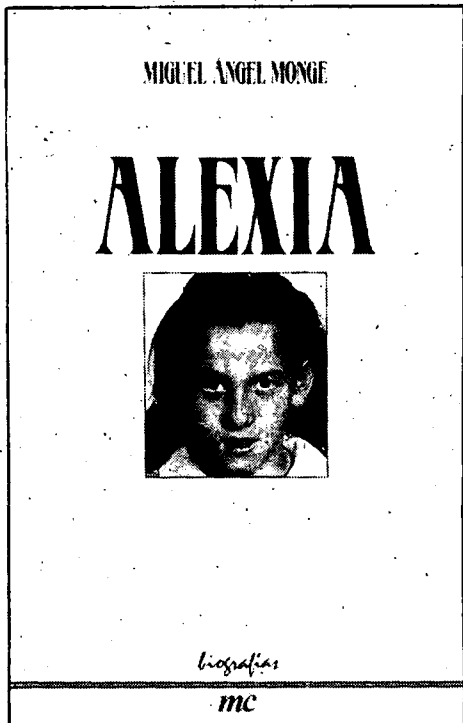
LLIBRES

Alèxia, la serena acceptació del dolor

Aquest llibre recull molts detalls de la vida, sobretot de la malaltia i mort d'ALÈXIA, una noia jove que va morir a Pamplona, quan encara no havia fet els quinze anys, el dia 5 de desembre de 1985.

L'autor, sacerdot de la Clínica Universitària de Navarra on va estar ingressada Alèxia sis mesos fins que va morir, va tenir ocasió —en les seves freqüents visites— d'apreciar la grandesa de la seva ànima. Ha recollit a més, entranyables records de persones que la tractaren (metges, infermeres, auxiliars, etc.), per a qui la seva manera de portar la malaltia va constituir un exemple inoblidable: la seva acceptació del dolor sense protestar mai, la seva serena alegria, la seva constant preocupació pels altres.

Alèxia havia fet lema de la seva vida aquesta frase: "Jesús que jo faci sempre el que Tu vulguis", i des del primer moment va saber acceptar plenament la malaltia, oferint a Déu el seu sofriment i les seves limitacions físiques, per l'Església, pel Papa, per totes les ànimes.

Es humanament incomprensible el "fenomen Alèxia": una noia amb menys de quinze anys i que —a jutjar pels abundants testimonis que arriben— remou i serveix d'exemple a una col·legiala del Brasil o del Zaire, a un mestre de la Llombardia, a una carmelita espanyola cega, a un universitari argentí, a una periodista romanesa...

En aquesta obra trobaràs el perquè.

Una malaltia, de la qual es recupera ràpidament, ha allunyat el nostre col·laborador, Esteve Busquets i Molas, de les seves tasques periodístiques. Per aquest motiu no publiquem en aquest número l'habitual secció de "Costums i Tradicions" que amb tanta fidelitat segueixen els nostres lectors. Podem anunciar amb satisfacció que Busquets i Molas tornarà a ser present ben aviat en l'espai que li reservem cada setmana. Des d'aquí desitgem al nostre col·laborador i amic una recuperació total.

EDUQUEM JUNTS

la família, l'escola, els mitjans de comunicació

ELENA ELIZALDE i AUBERT
Doctora en Pedagogia

TERESA SANMARTÍ i GARCIA
Mestra Especialista en Preescolar

Convidem a tots aquells que estan en contacte amb nens a treballar junts per tal d'ajudar-los a créixer amb alegria. Cada setmana proposarem dos objectius educatius, centrats en l'edat de 5 anys, (dins de les àrees de socialització, llenguatge, adquisició d'hàbits o desenvolupament intel·lectual i motriu), i suggerim uns exercicis divertits i fàcils de fer.

Tant de bo que, treballant plegats, recuperem el civisme que trobem a faltar a la nostra societat. Endavant, els nostres nens s'ho valen. El nostre país, també.

HABITUACIÓ

Objectiu: Saber lligar-se els cordons de les sabates.

Observació: Aquest objectiu és difícil d'aconseguir. Cal força temps i paciència.

Exercicis:

—Quan lliguem els cordons de les sabates al nen li anem explicant aquesta història.

1. Un dia, dos cordons es van trobar i es van creuar.

2. Un va passar per sota de l'altre i van fer un nus.

3. Un cordó va créixer i es va convertir en un arbre.

4. L'altre cordó es va convertir en un conillet i tot saltant al voltant de l'arbre, va amagar-se sota del camí.

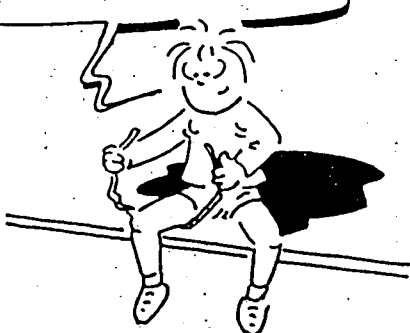
5. Ja surt l'orella del conillet. Estirem fort l'arbre i l'orella del conillet i ja està!

—Si el nen demostra interès per a fer-ho tot sol, li donem dos tròssos de llana de diferent color lligats entre ells:

Li demanem que, assegut, els posi al voltant de la cama per sobre del genoll, de manera que el nus quedi a sota. El nen podrà veure dos cordons de diferent color.

Anirem explicant a poc a poc la història de l'arbre i el conillet, mentre el nen va fent tots els passos.

UN DIA DOS CORDONS
ES VAN TROBAR I ES
VAN CREUAR
UN VA PASSAR...

—Si ho aconsegueix amb facilitat, ja pot provar de fer-ho amb les seves sabates. Si, contràriament, li és difícil, nosaltres continuarem explicant-li la història quan li lliguem les sabates i després d'uns dies repetirem un altre cop el joc del llaç al genoll.

DESENVOLUPAMENT MOTRIU

Objectiu: Saber trotar, galopar i canviar de peu.

Exercicis:

—Mostrem al nen com es trota (una passa, un salt, una passa). Ensenyem al nen com caminem i, després d'unes passes, introduïm el salt dient i fent: "una passa, un salt, una passa", "una passa, un salt, una passa..." —. —. —.

—Agafem el nen de la mà i repetim amb ell el mateix exercici.

—Mostrem al nen com es galopa (una passa, un salt, una passa, un salt...) —. —. —.

—Agafem el nen de la mà i repetim amb ell el mateix exercici.

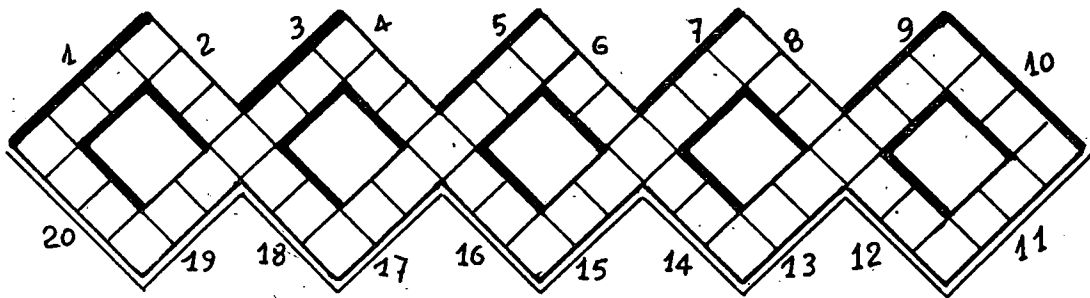
—Demanem al nen que faci algunes voltes entorn de la taula al trot i al galop. El felicitem si ho fa bé. Si li és difícil, l'anirem repetint amb ell l'exercici.

—Finalment ensenyem al nen a canviar de peu sobre la marxa tot dient: "un, dos, tres, canvi de peu".

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

LA CORDA

Com indica la numeració, començar per l'u fins al 10 fent vaivé i llavors tornar per la línia de baix, fins a arribar al n.º 20.-

- 1- Luminós, no fosc.-
- 2- Fes servir el rem.-
- 3- Natural d'Aràbia.-
- 4- Recipient per a posar-hi el vi.-
- 5- La primera lletra grega.-
- 6- Muller-esclava d'Abraham.-
- 7- Contingència desfavorable a la qual està exposat algú.-
- 8- Via, senderó.-
- 9- Príncep peruà.-
- 10- Profeta.-
- 11- Municipi del Pallars Sobirà.-
- 12- Amagui.-
- 13- Nota d'afront en la creu de Crist.-
- 14- Fill de Dèdal.-
- 15- Llar on viu una família d'abelles.-
- 16- Animaló petit, quasi recent nascut.-
- 17- Palmípede.-
- 18- Crit que fa la granota (en castellà).-
- 19- La nit passada.-
- 20- Cop donat a la porta.-

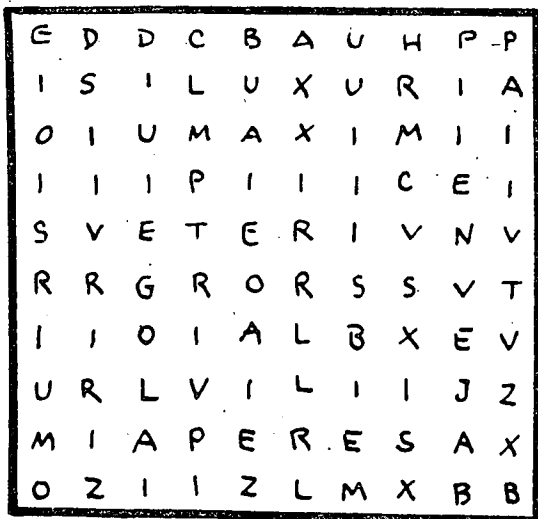
SOLUCIÓ

- 1- Clar.-
- 2- Rema.-
- 3- Arab.-
- 4- Bota.-
- 5- Alfa.-
- 6- Agar.-
- 7- Risc.-
- 8- Camí.-
- 9- Inca.-
- 10- Amós.-
- 11- Sort.-
- 12- Tapi.-
- 13- INRI.-
- 14- Icar.-
- 15- Rusc.-
- 16- Cria.-
- 17- Anec.-
- 18- Croa.-
- 19- Antl.-
- 20- Truc.-

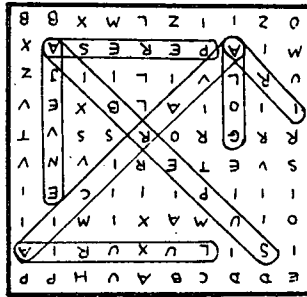
SOPA DE LLETRES

per SNOPI

CERCAR ELS 7 PECATS CAPITALS

DIAG. Ira, supèrbia, avarícia.
VERT. Gola, enveja.
HORIT. Luxúria, peresa.

ESCACS

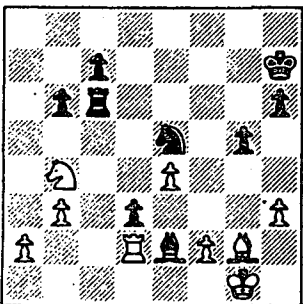
per JAUME MORA

DIAGRAMA 307 Negres juguen i guanyen

Sempre s'ha dit que la Torre és un mal bloquejador.

Solució al diagrama 306

1 Af1-b5 a6xb5, 2 a4xb5 (1-0).

RESULTATS

R. MADRID-ATL. MADRID.....	3-1
SP. GIJON-LOGROÑES	5-1
VALENCIA-CELTA	2-0
CADIZ-TENERIFE.....	1-0
MALAGA-R. SOCIEDAD.....	0-2
SEVILLA-R. VALLECANO	4-0
ATH. BILBAO-BARCELONA ...	1-2
ZARAGOZA-MALLORCA	1-0
VALLADOLID-CASTELLON.....	0-0
OSASUNA-OVIEDO	4-0

LA TRAVESSA

1. R. Madrid-At. Madrid	1
2. Sp. Gijón-Logroñés	1
3. Valencia-Celta	1
4. Cádiz-Tenerife	1
5. Màlaga-R. Sociedad	2
6. Sevilla-R. Vallecana	1
7. Ath. Bilbao-Barcelona	2
8. Zaragoza-Mallorca	1
9. Valladolid-Castellón	X
10. Osasuna-Oviedo	1
11. Huelva-Elche	2
12. Espanol-Bilbao Ath.	1
13. Sabadell-Betis	2
14. Santander-Sestao	2

Pleno al 15 (Las Palmas-Palamós): X

FILATÈLIA

per ENRIC GRAUPERA

MISSIONER I EXPLORADOR A ETIÒPIA

Segell italià dedicat a Guillem Massaia, prelat italià, nascut a Piova d'Asti l'any 1809. Missioner a Etiòpia, efectuà diverses exploracions a la regió de les Gal·les i afavorí els viatges d'exploradors com Antinori, Cechi i d'altres. El 1884 fou nomenat cardenal. Morí el 1889. Era caputxí.

JEROGLÍFIC

per SNOPI

¿QUÈ TENS?

DDA

Solució al 537

DITA

DIT A

CLASSIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ	PTS	18	29+9
2.	VALENCIA	PJ	PTS	18	24+6
3.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	18	23+5
4.	AT. MADRID	PJ	PTS	18	23+7
5.	OSASUNA	PJ	PTS	18	22+4
6.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	18	22+4
7.	OVIEDO	PJ	PTS	18	20+2
8.	SEVILLA	PJ	PTS	18	19+1
9.	ZARAGOZA	PJ	PTS	18	19+1
10.	MALLORCA	PJ	PTS	18	19+1
11.	GIJON	PJ	PTS	18	17-1
12.	ATH. BILBAO	PJ	PTS	18	16-2
13.	CASTELLON	PJ	PTS	18	16-2
14.	LOGROÑES	PJ	PTS	18	16-2
15.	CADIZ	PJ	PTS	18	15-3
16.	VALLADOLID	PJ	PTS	18	14-4
17.	MALAGA	PJ	PTS	18	14-4
18.	TENERIFE	PJ	PTS	18	12-6
19.	CELTA	PJ	PTS	18	10-8
20.	RAYO VALLECANO	PJ	PTS	18	10-8

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 493

Històries d'Eixerits

No hi ha cap mal, bo

I menys el mal de queixal. No n'havia tingut mai. Renoi, quin mal tan dolorós! Em va despertar en plena nit, i no sabia pas què em passava. Vaig encendre el llum, i sense deixar de gemegar, vaig córrer a despertar la mare.

—Mare, mare, em fa molt mal la boca!

—Ai noi, quin espant! I què és tant gemegar. Què vols dir que et fa mal la boca?

—Doncs, que una dent o un queixal em fa un mal de mil dimonis.

—Vols dir que no exageres una mica?

(Jo obria la boca i deia com podia: "aquí, aquí").

—Bé, no gemeguis tant. Aguenta't una mica. No es mor ningú de mal de queixal. Et donaré una aspirina amb aigua i sucre i veuràs com et passarà... Què, et passa?

—Em sembla que una mica, sí.

—Demà anirem al dentista, ell et curarà i aquí no passa res.

—És molt dolent el mal de queixal, oi mare?

—Mira, de mal no n'hi ha cap de bo.

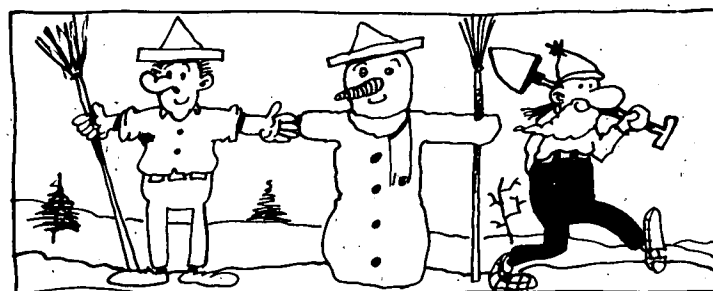
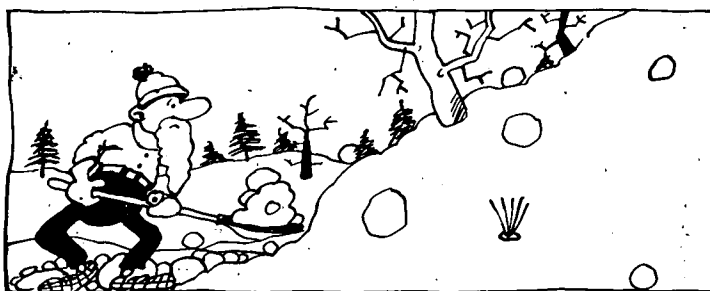
—I ara com ho faré per menjar xocolata de la forta.

—Has de menjar per l'altre costat; i de xocolata ni forta ni tova. Fa mal als queixals.

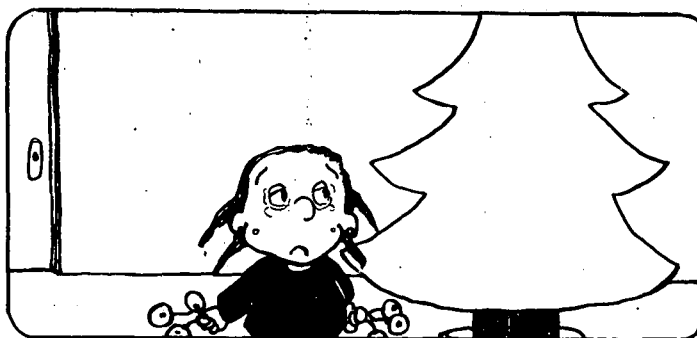
—O sigui que, a més a més, sense menjar xocolata.

—Au, vinga, torna-te'n al llit i dorm.

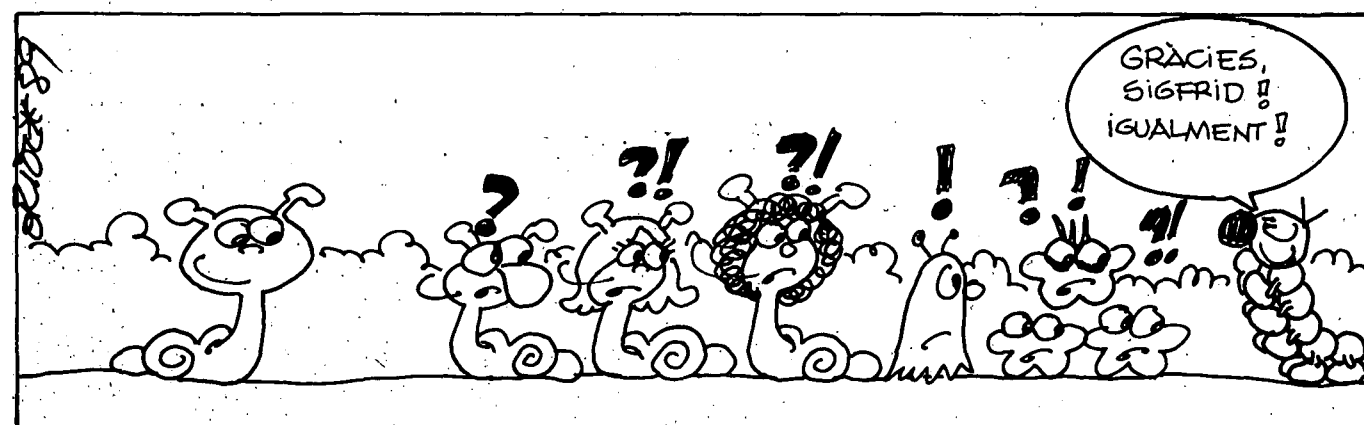
—Fes-me un petó, mare. Quan era més petit em curaven els nyanyos; potser ara em curaran el mal de queixal.

L'Eixerit

SIGFRID

DIUMENGE - 14

- 10.00 Dibuixos animats.
- 10.45 Signes del temps:
La vida i les activitats de l'església protagonitzen aquest magazine religiós. Diversos gèneres periodístics com la informació, l'entrevista, el reportatge i la tertúlia es combinen amb la música i el concurs "Sap vostè què" per oferir informació, formació i diàleg sobre els catòlics a Catalunya.
- 11.30 Cadència.
- 13.00 Gol a gol. Hoquei.
- 15.00 Telenotícies.
- 15.25 El temps.
- 15.30 Més enllà de la llei
- 16.20 Pel·lícula tarda: "Lucky Lady".
- 18.00 Gol a gol. Bàsquet.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 Resum Ral·li Paris-Dakar.
- 21.15 Trenta minuts.
- 21.45 Dallas (D).
- 22.35 Gol a Gol.

ESPAIS FIXOS:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 10.45 Universitat oberta.
- 13.40 T.N. Comarques.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.05 Bona cuina.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 Bona cuina.

DILLUNS - 15

- 11.15 Segona vegada.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veins.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 A cor obert.
- 17.20 Dibuixos animats.
- 17.45 Victor.
- 18.00 Matraca, no.
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.40 Filiprim.

- 21.15 La vida en un xip.
- 23.40 Telenotícies.
- 00.20 Cinema de mitjanit:
"Pepi, Luci, Bon y otras chicas del montón".

DISSABTE - 20

- 10.00 Sardanes.
- 10.25 Resum setmanal.
- 13.30 Resum setmanal.
- 14.15 Photomaton 2V
- 15.00 Telenotícies.
- 15.25 El Temps.
- 15.30 Bona cuina.
- 15.45 Tarda de musicals: "Papà comes llargues".
- 17.40 Dibuixos animats.
- 18.00 Festival Tex Avery.
- 18.20 Robin Hood.
- 19.10 El retorn a l'illa del tresor.
- 19.55 Vida salvatge.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Sorteig Lotto 6/49.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 Pel·lícula: "Gelosia".
- 23.00 Cagney i Lacey
- 23.55 Caim i Abel.

CANAL - 33

DIUMENGE - 14

- 16.00 El dia en que l'Univers va canviar.
- 17.00 Senyals.
- 17.45 El món del cinema.
- 18.15 Fila 33: "Home a l'ombra".
- 19.55 Curt-metratge.
- 20.20 Thalassa.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.25 El temps.
- 21.30 Versió original: "Tiempo de morir".

ESPAIS FIXOS:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 19.30 Universitat oberta.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.30 El temps.
- 21.35 Tot l'esport.

DILLUNS - 15

- 15.35 Els troiamusics.
- 16.05 La Comèdia: "Chica para matrimonio".
- 17.40 Joc de nens.
- 18.10 Dibuixos animats.
- 18.35 Grans contes i llegendes.
- 19.30 Alf.
- 19.55 Al fil de l'impossible
- 20.30 Telediari cap de setmana.
- 21.05 A portada.
- 21.55 Diumenge cinema: "Maurice".
- 00.20 Prisma (1).
- 00.45 Catalunya misteriosa (26).
- 01.15 Un dia es un dia.
- 03.15 Ballet de Cuba.

ESPAIS FIXES:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 08.00 Bon dia.
- 09.55 Avanç Telediari.
- 11.55 Avanç Telediari.
- 13.00 Avanç Telediari.
- 14.00 Teledues/Informatiu Migdia
- 15.00 Telediari-1
- 17.50 Avanç Telediari.
- 19.20 Avanç de l'Informatiu Vespere.
- 19.25 L'apuntador.
- 19.30 Un punt de solfa.
- 20.00 L'Informatiu vespre.
- 20.30 Telediari 2.
- 21.00 El temps.

DILLUNS - 15

- 10.00 El dia per endavant.
- 15.30 A la meua manera. Cheers.
- 17.55 Barri Sésamo.
- 18.25 Ravioli.
- 18.55 L'osset Ruppert.
- 19.00 Els nostres arbres.
- 19.35 Vostès mateixos.
- 21.15 Tribunal popular.
- 22.40 La meua germana Dorothy.
- 23.10 Documents TV.
- 00.10 Telediari-3 i Telesport.
- 01.00 Cine-club de matinada:

DIMARTS - 16

- 10.00 El dia per endavant.
- 15.30 A la meua manera. Cheers.
- 17.55 Barri Sésamo.
- 18.25 Patoaventuras.
- 18.50 Apaga y vámonos.
- 19.35 Com en els vells temps.
- 21.15 Especial musical.
- 22.55 Sessió de nit: "Náufragos"

- 02.40 La casa per la finestra.
- 03.40 Corrupció a Miami.
- 04.30 El nou espectador.
- 05.30 El món del cavall.
- 05.55 Documents TV.
- 06.55 De pel·lícula.
- 07.55 Tribunal popular.
- 09.10 S'ha escrit un crim.
- 10.00 Calaix desastre.
- 13.30 Parlament.
- 14.30 L'Informatiu cap de setmana.
- 15.00 Telediari cap de setmana.
- 15.30 El temps.
- 15.35 La corona màgica.
- 16.05 Primera Sessió:
"Meteoro".
- 17.55 Rockopop.
- 19.40 Remington Steele.
- 20.20 Telediari cap de setmana.
- 21.05 Informe setmanal.
- 22.15 Dissabte cinema:
"Esta casa es una ruina".
- 23.55 Avanç Telediari.
- 24.00 Música N.A.

DIUMENGE - 14

- 9.00 Santa Missa.
- 09.45 Dibuixos animats.
- 10.00 Los Picapiedra.
- 10.30 Cine para todos: "Mi cerebro es electrónico".
- 12.00 Domingo deporte.
- 18.30 La hora de Bill Cosby.
- 19.00 El precio justo.
- 20.30 Kung-Fu.
- 21.30 Estudio estadio.
- 00.00 Tiempo de creer.
- 00.15 Cine de medianoche: "El cazador de tiburones"
- 02.15 Revista del domingo.

ESPAIS FIXES:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 10.00 Hoy a las 10.
- 13.00 Avanç de l'Informatiu.
- 18.00 Un punt de solfa.

- 16.45 Cristal.
- 17.30 On li fa mal?
- 17.55 Plàstic.
- 18.20 Hannay.
- 19.30 Cerca de las estrellas.
- 22.30 La casa por la ventana.
- 23.30 Especial Alicia.
- 00.45 Glasnost.
- 01.15 La noche.
- 02.15 Yo Claudio.

DIMECRES - 17

- 07.45 Con tu cuerpo.
- 08.00 Oum el dofi blanc
- 08.30 Català/Galego.
- 09.00 Arte y artistas flamencos.
- 09.30 Entre líneas
- 11.00 La saga dels Rius.
- 12.00 Las doce en punta.
- 13.05 Glasnost.
- 13.30 Belleza i poder.
- 14.00 3 x 4.
- 15.00 Falcon Crest.
- 15.45 La palmera.
- 16.45 Cristal.
- 17.30 On li fa mal?
- 17.55 Plàstic.
- 18.20 Emma, reina de los mares del sur.
- 19.30 Cerca de las estrellas.
- 22.30 Corazón.
- 23.30 Estrenos TV: "Vacaciones en Roma".
- 01.10 La noche.
- 02.15 Misterios sin resolver.

DIJOURS - 18

- 07.45 Con tu cuerpo.
- 08.00 Puçastoc.
- 08.30 Italiano.
- 09.00 Hablando claro.
- 09.30 Al filo de lo imposible.
- 11.00 Años dorados, años amargos.
- 12.00 Las doce en punta.
- 13.05 Catalunya misteriosa.
- 13.30 Belleza i poder.
- 14.00 3 x 4.
- 15.00 Falcon Crest.
- 15.45 La palmera.
- 16.45 Cristal.
- 17.30 Primera función.
- 19.30 Cerca de las estrellas.
- 22.30 El primijuego.
- 22.40 Jueves cine: "Diva".

**Som gairebé a totes
les llars**

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 70 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

SANITARI • AIRE CONDICIONAT • CALEFACCIÓ • CERÀMICA

23.30 Telenotícies.

DIMARTS - 16

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta.
15.15 Veïns.
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Dibuixos animats.
18.00 Matraca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.15 Resum Ral-li Paris-Dakar.
21.20 La parada.
22.55 L'hora d'Alfred Hitchcock (D)
23.50 Telenotícies.
00.10 Fi d'emissió.

DIMECRES - 17

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta.
15.15 Veïns.
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Dibuixos animats.
17.45 Victor.
18.00 Matraca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.05 Lotto 6'49.
21.20 Informatiu cinema.
22.00 Cinema 3.
23.45 Telenotícies.

DIJOUS - 18

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta
15.15 Veïns
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Dibuixos animats.
17.45 Victor.
18.00 Matraca, no!
18.45 Mikimoto Club.
19.40 Filiprim.
21.15 Tres pics i repicó.
22.45 Temps de neu.
23.05 Esports Flash.
00.05 Telenotícies.

DIVENDRES - 19

11.15 Segona vegada.
13.55 La senyoreta
15.15 Veïns (D)
15.45 Com a casa.
16.30 A cor obert.
17.20 Dibuixos animats.
17.45 Victor.
18.00 Matraca, no.
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.

DIMARTS - 16

20.00 Star Trek
22.00 Teatre: "Mask".
23.30 Fi d'emissió.

DIMECRES - 17

20.00 Cosmos.
22.00 Romans a Britànnia
22.30 60 minuts.
23.45 Fi d'emissió.

DIJOUS - 18

20.00 Sputnik.
20.30 Bàsquet.
22.00 L'actual.
23.00 Canal 33 presenta.
00.40 Fi d'emissió.

DIVENDRES - 19

20.00 Futbol 90.
22.00 La bella i la bèstia.
23.00 Tres, catorze, setze.
24.00 Fi d'emissió.

DISSABTE - 20

16.00 Esports.
20.00 Vibria.
20.10 Photomaton.
21.00 Telenotícies.
21.25 El temps.
21.35 La caixa sàvia.
23.05 Cadència.

DIUMENGE - 14

01.20 Filmoteca TV:
"Detrás de los muros".
02.50 Però... ¿això què és?
04.15 Cor.
05.15 Jazz entre amics.
06.15 L'home i el mar.
06.45 Rockopop.
08.10 El fugitiu.
09.00 Sopa de gansos.
09.30 Dóna-li la volta.
10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.
11.00 Avanç Telediar.
11.05 Concert.
12.05 Poble de Déu.
12.35 Camp i mar.
13.05 El saler.
14.00 La nostra Europa.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Telediar cap de setmana.
15.30 El temps.

DIMECRES - 17

10.00 El dia per endavant:
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.55 Barri Sésamo.
18.20 Els set petits australians.
18.50 Pumuky.
19.35 Throb.
21.15 El temps és or.
22.15 Philip Marlowe.
23.10 Els fruits de El dorado.
00.10 Telediar - 3 i Telesport.
01.00 Última sessió.

DIJOUS - 18

10.00 El dia per endavant:
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.55 Barri Sésamo.
18.20 Érase una vez... la vida.
18.50 Sopa de gansos.
19.35 Murphy Brown.
21.15 Trenta i tants.
22.10 Punt i apart.
23.50 Enredo.
00.10 Telediar - 3 i telesport.
01.00 Producció espanyola.

DIVENDRES - 19

10.00 El dia per endavant:
15.30 A la meua manera. Cheer's.
17.55 Fragüel Rock.
18.20 Plàstic.
19.35 Casa repleta.
21.15 Brigada central.
22.30 Visca l'espectacle!
23.50 Jutjat de guàrdia.
00.15 Telediar - 3 i telesport.

DISSABTE - 20

01.00 Clàssics en Blanc i Negre:
"Kid Galahad".

19.35 On punt de sona.
22.00 Noticias-2

DILLUNS - 15

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Chopi i la princesa.
08.30 Euskera.
09.00 Video mix.
11.00 Goya.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Prisma (1).
13.30 Bellesa i poder
14.00 3 X 4.
15.00 Falcon Crest.
15.45 La palmera.
16.45 Cristal
17.30 On li fa mal?
17.55 Plàstic.
18.20 La herencia de los Guldenburg.
19.30 Cerca de las estrellas.
22.30 Cine Club: "Hasta que llegó su hora".
01.15 Va de cine.
01.45 Especial.
02.15 La ruta de la seda por mar.

DIMARTS - 16

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Planeta imaginari.
08.30 Francés.
09.00 Documental.
09.30 Con las manos en la masa.
11.00 Nanny.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Va de cine.
13.30 Bellesa i poder.
14.00 3 X 4.
15.00 Falcon Crest.
15.45 La palmera.

DIVENDRES - 19

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Missió Màgia.
08.30 Francés.
09.00 Tema y variaciones
09.45 Nuestros árboles.
11.00 Los camioneros.
11.30 Los paladines.
12.00 Las doce en punta.
13.05 Especial.
13.30 Bellesa i poder.
14.00 3 X 4.
15.00 Falcon Crest.
15.45 La palmera
16.45 Cristal.
17.30 Cine español: "Bienvenido, Mr. Marshall".
19.30 Cerca de las estrellas.
22.30 Un día es un día.
00.30 A través del espejo.
03.00 Comiat.

DISSABTE - 20

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Secuencias.
08.45 Plàstic.
09.15 El nuevo espectador.
10.00 La clínica de la selva negra.
11.00 El quid de la cuestión
12.00 135 escons.
12.30 Concert.
14.30 El show de Robert Guillaume.
15.00 Estadio-2.
22.00 Fuera de serie
23.00 El autoestopista.
23.30 Estadio 2.
02.00 Últimas preguntas.

COMENTARIS TV

JA EMET ANTENA 3

Aquests dies de Nadal ja hem pogut connectar amb una nova cadena de televisió: **Antena 3**. Això és una bona notícia: és l'inici de les cadenes privades de televisió, la qual cosa vol dir que s'acaba el monopoli de l'Estat. Des del punt de vista polític, informatiu, hi sortim guanyant. Des del punt de vista de la competitivitat entre les diferents cadenes, sembla que també serà així. El que cal saber és: quins seran els mitjans per aconseguir més audiència: per una banda posar en marxa la qualitat, l'objectivitat informativa, la voluntat de treballar bé al servei de tots, o més aviat la via fàcil: les concessions fàcils, la demagògia, el mal gust, la violència i d'altres solucions negatives. Aquesta és la gran pregunta: hi sortirem guanyant o perdent? A Itàlia es viu actualment un caos televisiu que fa pensar en el futur d'aquí. Esperem que no. Tant de bo prenguem exemple de les experiències europees.

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39 **IGNASI BOFARULL**

Jesús ens parla

Busquem l'evangelí del diumenge: Evangelí segons sant Joan, capítol 1, versets del 29 al 34 (Jo 1:29-34).

Reflexionem: 1. Joan diu ben alt a tothom que, amb el seu baptisme penitencial al riu Jordà, Jesús inaugura la seva manifestació pública com el Messies, el Salvador, el Fill de Déu fet home per a salvar tots els homes. L'expressió "Anyell de Déu", és una imatge bíblica per significar que Jesús prendrà sobre seu els pecats de tots els homes per alliberar-nos-en amb el seu sacrifici a la creu.

2. Per gràcia de Déu, ara Joan coneix profundament el "misteri", tota la veritat de qui és Jesús, el sap, el veu ple de l'Esperit de Déu (el colom n'és la imatge), l'Elegit de Déu per portar a terme la salvació del món.

3. Els cristians ens trobem també amb Jesús quan ens reunim per escoltar la seva Paraula, confessar la nostra fe (Crec en un sol Déu...), i participar, tots junts, en la celebració i comunió de l'Eucaristia. Nosaltres, nois i noies cristians, amb l'exemple de les nostres paraules i dels nostres fets, com Joan, hem de donar a conèixer Jesús als altres.

El mossèn

LA CINTA DE COLOR ROSA

Vet aquí que una vegada, en una petita ciutat, vivia una nena que es deia Mireia. La Mireia era la filla d'un advocat molt conegut de la ciutat, la seva família tenia molts diners i a ella no li havia faltat mai de res. A la mateixa ciutat hi vivia una altra nena, la Maria. La Maria era òrfena, no havia conegut mai els seus pares i ja feia anys que vivia al carrer.

Heus aquí que va arribar el dia de Reis. La Mireia va despertar-se molt excitada, va córrer cap a la galeria i allà va trobar-se totes les coses que havia demanat: una bicicleta nova, una nina amb els cabells rossos, un llibre de contes i una capsa de llapis de colors. Llavors va adonar-se d'una bonica caixa embolicada amb paper de seda i amb un gran llaç rosa que era a un racó de la galeria. Molt emocionada va desembolicar el paquet, va treure el paper i va llençar a terra la cinta rosa del llaç. Dins el paquet hi havia un vestit nou, un vestit preciós que la Mireia no va trigar a posar-se.

La cinta rosa que la Mireia havia llençat sense donar-li importància, va anar a caure per la finestra i a parar al carrer. Just en aquell moment passava sota la finestra de casa la Mireia una nena pobra, la Maria, és clar. La Maria va veure com queia per la finestra la cinta rosa i tota encuriosida va acostar-se per agafar-la.

—Quina cinta més bonica! És de seda, de seda pura. Deu ser la cinta del vestit d'una bonica princesa, o la banda d'honor de l'uniforme d'un valent soldat, o el llaç del cabell d'una fada bona, o... La Maria començà a somniar desperta; aquella cinta era el regal més bonic que havia rebut en tota la seva vida. Estava tan contenta que cantava i ballava. Va ser llavors que d'una finestra de la casa del costat va sortir una dona gran vestida amb un devantal i li va dir:

—Però es pot saber què fas aquí cridant? No es pot fer tant xivarri aquí. Au, fes el favor d'anar a jugar a un altre lloc.

La Maria agafà la seva cinta tota avergonyida i arrencà a córrer. Malgrat el que li acabaven de dir, la Maria s'estava divertint molt, feia molt de temps que no es divertia tant. Quina sort havia tingut de trobar aquella cinta, el seu tresor de color rosa.

En canvi, la Mireia ja feia estona que s'avorria, tenia tantes coses que no sabia amb què jugar. Ja havia estrenat totes les coses noves, havia fet un dibuix i havia llegit un conte; ara volia que els seus pares juguessin amb ella, que la minyona jugués amb ella, que tothom jugués amb ella, perquè ja no sabia què fer. El seu pare va donar-li permís perquè anés a fer un tomb al carrer amb la seva bicicleta nova. La nena sortí al carrer buscant aventures. Quan duia una estona pedalejant va trobar-se a un barri que no coneixia, el pare no l'havia portat mai per aquí, ara no sabia com havia de tornar a casa. Llavors va veure una nena molt estrofolària que estava jugant allà aprop, ella sabia com sortir d'allí.

—Escolta, que em podries ajudar a trobar el camí a casa?, si us plau —va dir la Mireia. La Maria va espantar-se una mica, no s'esperava veure ningú allà. Però un moment després va reaccionar i va acompanyar aquella nena tan delicada al seu barri. Quan la Mireia va preguntar-li què podia fer per agrair-li, la Maria va dir:

—Busca alguns nens pobres i regala-li les teves joguines velles, cap nen no hauria de quedar-se sense una joguina, avui.

ANNA

IMAGINEU QUE HA PAS-SAT UNA ESTONA I ES NOSTRES HEROIS TORNEN DE FER EL TEC..

